

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Έγγραφο συνόδου

ΤΕΛΙΚΟ
A6-0158/2006

2.5.2006

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την ετήσια έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στον κόσμο το 2005 και την πολιτική της ΕΕ επί του θέματος (2005/2203 (INI))

Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων

Εισηγητής: Richard Howitt

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	29
ANNEX I - INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT.....	39
ANNEX II - LIST OF RESOLUTIONS.....	59
ANNEX III - BASIC TEXTS.....	68
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ	71
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.....	78

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ
σχετικά με την ετήσια έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στον κόσμο το 2005 και
την πολιτική της ΕΕ επί του θέματος
(2005/2203 (INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την έβδομη ετήσια έκθεση της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα (2005),
- έχοντας υπόψη τα άρθρα 3, 6, 11, 13 και 19 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα άρθρα 177 και 300 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
- έχοντας υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και όλα τα σχετικά διεθνή όργανα για τα ανθρώπινα δικαιώματα¹,
- έχοντας υπόψη τη σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεως κατά των γυναικών (CEDAW) και το προαιρετικό της πρωτόκολλο,
- έχοντας υπόψη τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,
- έχοντας υπόψη την έναρξη ισχύος την 1η Ιουλίου 2002 του Καταστατικού της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου και τα ψηφίσματά του σχετικά με το ΔΠΔ²,
- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και το πρόγραμμα δράσης 2005 για το εμπόριο των ανθρώπων, που αναπτύχθηκαν και εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο και την Επιτροπή σύμφωνα με το πρόγραμμα της Χάγης,
- έχοντας υπόψη το Πρωτόκολλο αριθ. 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, όσον αφορά την κατάργηση της θανατικής ποινής σε κάθε περίπτωση,
- έχοντας υπόψη τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης³,
- έχοντας υπόψη τη συμφωνία εταιρικής σχέσης ΑΚΕ-ΕΕ και την πρόσφατη αναθεώρησή της του 2005⁴,
- έχοντας υπόψη τα προηγούμενα ψηφίσματά του σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα στον κόσμο,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 24ης Φεβρουαρίου 2005 σχετικά με τις προτεραιότητες και τις συστάσεις της ΕΕ για την 61η σύνοδο της Επιτροπής

¹ Βλ. Παράρτημα του παρόντος ψηφίσματος.

² ΕΕ C 379, 7.12.1998, σελ. 265· ΕΕ C 262, 18.9.2001, σελ. 262· ΕΕ C 293 E, 28.11.2002, σελ. 88· ΕΕ C 271 E, 12.11.2003, σελ. 576.

³ ΕΕ C 364, 18.12.2000, σελ. 1.

⁴ ΕΕ L 317, 15.12.2000, σελ. 3· ΕΕ ...

- Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ στη Γενεύη (14 Μαρτίου - 22 Απριλίου 2005)¹,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 14ης Φεβρουαρίου 2006 σχετικά με τη ρήτρα για τα δικαιώματα του ανθρώπου και τη δημοκρατία στις συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης²,
 - έχοντας υπόψη όλα τα επείγοντα ψηφίσματα για τα ανθρώπινα δικαιώματα που ψηφίστηκαν από αυτό,
 - έχοντας υπόψη την Ανακοίνωση της Επιτροπής, με τίτλο "Δέκατη Επέτειος της Ευρωμεσογειακής Εταιρικής Σχέσης: Πρόγραμμα εργασίας με στόχο την αντιμετώπιση των προκλήσεων κατά την επόμενη πενταετία"(COM(2005)0139),
 - έχοντας υπόψη τα ψηφίσματα της Ευρωμεσογειακής Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης, και ειδικότερα αυτά τα οποία ψηφίστηκαν στις 21 Νοεμβρίου 2005 στο Ραμπάτ,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 17ης Νοεμβρίου 2005 για την έκτη ετήσια έκθεση του Συμβουλίου σχετικά με τον κώδικα συμπεριφοράς για τις εξαγωγές όπλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης³,
 - έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Φόρουμ Συζήτησης της ΕΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, που πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2005,
 - έχοντας υπόψη τη σύμβαση του ΟΗΕ κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων (A6-0158/2006),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ετήσια έκθεση της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα το 2005 είναι μια γενική επισκόπηση των δραστηριοτήτων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα εντός και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το 2005 έχει ως στόχο να εξετάσει, να αξιολογήσει και, όπου χρειάζεται, να προσφέρει εποικοδομητική κριτική για τις δραστηριότητες της Επιτροπής και του Συμβουλίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις εν γένει δραστηριότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,
1. Χαιρετίζει το γεγονός ότι η ΕΕ διαδραματίζει ολονέν και πιο ενεργό ρόλο στην παγκόσμια σκηνή για την βελτίωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων παγκοσμίως· θεωρεί ότι η τελευταία διεύρυνση της ΕΕ σε 25 κράτη μέλη με 455 εκατομμύρια κατοίκους (η οποία σύντομα θα εφαρμοσθεί με την προσχώρηση της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας) έχει αυξήσει την σημασία σε παγκόσμιο επίπεδο της ΕΕ και της προσέδωσε, κατά

¹ ΕΕ C 304 E, 1.12.2005, σελ. 375.

² Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2006)0056.

³ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2005)0436.

συνέπεια, μεγαλύτερο ειδικό βάρος στη διεθνή πολιτική για τα ανθρώπινα δικαιώματα·

2. θεωρεί ότι παρά τις έντονες δραστηριότητες για την υποστήριξη της προώθησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αυτές οι προσπάθειες περιορίζονται κατά μέγα μέρος σε ειδικούς και άπαξ αντιπροσωπεύσεις, και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτυγχάνει σε γενικές γραμμές να ανταποκριθεί συστηματικά και αδιάλειπτα στις ανησυχίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα όσον αφορά τις τρίτες χώρες και να ευθυγραμμίσει την πολιτική για τα ανθρώπινα δικαιώματα με την εμπορική και αναπτυξιακή πολιτική και με άλλες εξωτερικές πολιτικές της Ένωσης έναντι των τρίτων χωρών·
3. τονίζει την ανάγκη μιας κοινής, συνεπούς και διαφανούς πολιτικής η οποία θα εφαρμόζεται από όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ στις διμερείς τους σχέσεις με τρίτες χώρες που έχουν χαμηλές επιδόσεις στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και καλεί τα κράτη μέλη να διεξάγουν τις διμερείς επαφές τους με αυτές τις χώρες σύμφωνα με την κοινή θέση της ΕΕ·
4. θεωρεί απαραίτητη τη θέσπιση από την Ευρωπαϊκή Ένωση ενός ολοκληρωμένου πλαισίου κανόνων και θεσμών για την εκχώρηση δεσμευτικής ισχύος στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με το σύστημα που προβλέπεται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τη δημιουργία της βάσης ενός ενιαίου ευρωπαϊκού μετώπου στον αγώνα για ένα παγκόσμιο πνεύμα δικαιωμάτων· καλεί τους ευρωπαϊκούς πολιτικούς φορείς να επιστρατεύσουν τις δυνάμεις τους υπέρ αυτών των στόχων·

Η Ετήσια Έκθεση του Συμβουλίου

5. υπογραμμίζει τη σημασία της «ετήσιας έκθεσης της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα» σε ό,τι αφορά την αύξηση της ορατότητας των θεμάτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων εν γένει·
6. επικροτεί όλως ιδιαιτέρως τη δημόσια παρουσίαση εκ μέρους του Συμβουλίου της έκθεσης του 2005 ενώπιον της ολομέλειας του Δεκεμβρίου του 2005, εκ παραλλήλου με την ετήσια απονομή του Βραβείου Ζαχάρωφ για την ελευθερία σκέψης σε τρεις νικητές, δηλαδή τις «Κυρίες στα Λευκά», τους Ρεπόρτερ χωρίς σύνορα και την Hauwa Ibrahim εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου· προτρέπει τη συνέχιση αυτής της πρακτικής στο μέλλον, ούτως ώστε η συνεδρίαση της ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κάθε Δεκέμβριο να αποτελεί σημείο αναφοράς για τις δραστηριότητες της ΕΕ σε σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα·
7. επικροτεί την αυξημένη σαφήνεια και περιεκτικότητα της έκθεσης· ζητεί, ωστόσο, από το Συμβούλιο, να επικεντρωθεί περισσότερο στην αξιολόγηση των κοινοτικών μέσων και πρωτοβουλιών σε τρίτες χώρες, να εξετάσει τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν σε αυτόν τον τομέα και να συμπεριλάβει μελέτες αντίκτυπου για τις αναφερόμενες δραστηριότητες, καθορίζοντας παράλληλα μία σαφή μεθοδολογία για ένα τέτοιο έργο, καθώς και στρατηγικές αναλύσεις καίριων στόχων για το ερχόμενο έτος·
8. Θεωρεί θετική εξέλιξη το γεγονός ότι η παρούσα έκθεση για πρώτη φορά επιχειρεί να αποδώσει δικαιοσύνη στις δραστηριότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αλλά καλεί

την μελλοντική Φινλανδική Προεδρεία να συμβουλευθεί άμεσα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά τη διατύπωση της Όγδοης Ετήσιας Έκθεσης της ΕΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, να προβεί σε απολογισμό σχετικά με τον τρόπο που ελήφθησαν υπόψη τα ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από το Συμβούλιο και την Επιτροπή, και να συμπεριλάβει, ως βασικό στοιχείο, έναν ρόλο για το Κοινοβούλιο κατά την διατύπωση της έκθεσης ώστε η τελική μορφή της να είναι αντιπροσωπευτική των απόψεων του Συμβουλίου, της Επιτροπής και του Κοινοβουλίου·

9. προτείνει ότι βασική προτεραιότητα του Συμβουλίου στις μελλοντικές εκθέσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να είναι η ανάλυση και η εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ, καθώς και η διενέργεια αξιολόγησης του αντίκτυπου για κάθε κατευθυντήρια γραμμή, σταθμίζοντας την αποτελεσματικότητά τους στη διαμόρφωση αλλαγών σε τρίτες χώρες·
10. ζητεί οι μελλοντικές ετήσιες εκθέσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα να περιλαμβάνουν ανάλυση του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα στο πλαίσιο της εξωτερικής διάστασης άλλων πολιτικών της ΕΕ, όπως η ανάπτυξη και το εμπόριο, ακόμη και αναφέροντας τον βαθμό στον οποίο έχουν χρησιμοποιηθεί ρήτρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία στις σχέσεις της ΕΕ με τρίτες χώρες· ζητεί επίσης εν προκειμένω οι μελλοντικές ετήσιες εκθέσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα να αξιολογούν την πραγματική συμμόρφωση με τη ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία που περιλαμβάνεται στις συμφωνίες της ΕΕ, όπως προσυπογράφηκε από το Κοινοβούλιο στο ψήφισμά του της 14ης Φεβρουαρίου 2006·

Δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διάρκεια των δύο Προεδριών

11. επικροτεί την προσέγγιση με επίκεντρο τη συνεργασία που ακολούθησαν οι Προεδρίες του Λουξεμβούργου και του Ηνωμένου Βασιλείου και προσδοκά τη συνέχιση αυτής της προσέγγισης από την αυστριακή και τη φινλανδική Προεδρία με την έγκριση κοινού ετήσιου προγράμματος· θεωρεί ότι η εν λόγω συνεργασία αυξάνει τον συντονισμό και τη συνέπεια της δράσης της ΕΕ και ελπίζει ότι αυτή η τάση θα συνεχιστεί και θα ενισχυθεί περαιτέρω στο μέλλον·
12. επικροτεί τις προσπάθειες και τη δέσμευση της λουξεμβουργιανής και της βρετανικής Προεδρίας να αναπτύξουν μεθοδολογία και κριτήρια για την αποτελεσματικότερη εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων διαβημάτων προς τρίτες χώρες σχετικά με ατομικές περιπτώσεις, δημόσιων αναφορών και δηλώσεων· και τονίζει τη σημασία θέσπισης ενός ειδικού μηχανισμού συστηματικής συλλογής πρακτικών σε τοπικό επίπεδο από τους επικεφαλής των αποστολών της ΕΕ και των αντιπροσωπειών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προκειμένου να εντοπιστούν παραδείγματα «βέλτιστων και χειρίστων πρακτικών» επιτόπιας εφαρμογής, η οποία θα μπορούσε να επιτρέψει την αξιολόγηση της τοπικής εφαρμογής·
13. επικροτεί τις πρωτοβουλίες που ανέλαβε η Προεδρία του Λουξεμβούργου για να ξεπεραστεί το πρόβλημα των περιορισμένων πόρων μέσω της κατανομής του φόρτου εργασίας, των πρόωρων διαπραγματεύσεων, της συγκέντρωσης των πόρων, και άτυπων συνεργασιών τρόικας με άλλα κράτη για ιδιαίτερα ζητήματα· καλεί το Συμβούλιο να ενθαρρύνει αυτήν την προσέγγιση κατά τη διάρκεια άλλων Προεδριών·

14. εκτιμά την προσέγγιση που υιοθέτησε η Προεδρία του Ηνωμένου Βασιλείου σχετικά με την ποινή του θανάτου, σύμφωνα με τις Κατευθυντήριες Γραμμές της ΕΕ για την θανατική ποινή, προβαίνουσα σε διαβήματα προς χώρες στις οποίες είτε υπήρχε κίνδυνος να αρθεί *de jure* ή *de facto* η αναστολή της θανατικής ποινής είτε εξετάζετο η περίπτωση πραγματοποίησης εσωτερικών ενεργειών με στόχο την εισαγωγή της αναστολής· ζητεί από την Αυστριακή Προεδρία και όλες τις μελλοντικές προεδρίες να ακολουθήσουν αυτό το παράδειγμα και να προβαίνουν τακτικά σε διαβήματα προς τις χώρες αυτές· καλεί όλες τις προεδρίες να συνεχίσουν με τα διαβήματα που έχουν πραγματοποιηθεί κατά το παρελθόν, όπως αρμόζει· καλεί την Επιτροπή να αναθέσει στις αντιπροσωπείες της στις τρίτες χώρες στις οποίες ισχύει η θανατική ποινή να στηρίζουν τις ενέργειες του Συμβουλίου για την εξασφάλιση αναστολής και να διπλασιάσει τις προσπάθειές της στην περίπτωση Ευρωπαίων πολιτών που έχουν καταδικασθεί με την ποινή του θανάτου· χαιρετίζει το ψήφισμα που εγκρίθηκε από την Ευρωμεσογειακή Κοινοβουλευτική Συνέλευση στο Ραμπάτ στις 21 Νοεμβρίου 2005, το οποίο απευθύνει έκκληση στις χώρες εταίρους της διαδικασίας της Βαρκελώνης να υποστηρίξουν την αναστολή της θανατικής ποινής·
15. επιδοκιμάζει την προτεραιότητα που δίδεται στην συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως μέρος των ενεργειών που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της Προεδρίας του ΗΒ για την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Τουρκία και την Κροατία, για την χορήγηση του καθεστώτος της υποψήφιας χώρας μέλους στην πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και την έναρξη των διαπραγματεύσεων για τις Συμφωνίες Σταθερότητας και Συνεργασίας με την Σερβία-Μαυροβούνιο και την Βοσνία-Ερζεγοβίνη· ζητεί από την Επιτροπή να εξασφαλίσει πραγματική πρόοδο από τις υποψήφιες χώρες στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και συγκεκριμένα όσον αφορά την προστασία των μειονοτήτων, την θρησκευτική ελευθερία και την ελευθερία έκφρασης, τους εκτοπισθέντες και τους πρόσφυγες, τους ανθρώπους με νοητικά προβλήματα υγείας και/ή πνευματικές αναπηρίες και τη συνεργασία με τη διεθνή δικαιοσύνη, σύμφωνα με τις Ευρωπαϊκές αρχές και το Κοινοτικό κεκτημένο· παρακινεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να συμπεριλάβουν τη συμμόρφωση προς τις Συμβάσεις του ΟΗΕ στις συμβατικές τους σχέσεις με τις υποψήφιες χώρες και τις χώρες στη διαδικασία Σταθερότητας και Συνεργασίας ως καίριο θέμα· υπογραμμίζει τη σημασία της διαδικασίας σύνδεσης και προσχώρησης στο να δώσει την ώθηση για την πραγματοποίηση μεταρρυθμίσεων στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·
16. επικροτεί το γεγονός ότι η καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων θεωρείται προτεραιότητα των Προεδριών του Συμβουλίου· προτρέπει την ΕΕ να υιοθετήσει μία ολοκληρωμένη, επικεντρωμένη στα ανθρώπινα δικαιώματα προσέγγιση για την αντιμετώπιση αυτού του αυξανόμενου φαινομένου·
17. επικροτεί την επιλογή της ελευθερίας της έκφρασης ως μείζον θέμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά την Προεδρία του Ηνωμένου Βασιλείου· ανησυχεί για τον μεγάλο αριθμό δημοσιογράφων παγκοσμίως που καταδικάζονται για υποτιθέμενη δυσφήμιση κρατικών αξιωματούχων ή πολιτικών· ζητεί από το Συμβούλιο να υποστηρίξει ένα παγκόσμιο μορατόριουμ στη φυλάκιση δημοσιογράφων, ως ένα πρώτο βήμα· τονίζει, ωστόσο, ότι η ελευθερία έκφρασης δεν αποκλείει τον αμοιβαίο σεβασμό και κατανόηση μεταξύ διαφορετικών πολιτισμών·

18. εκφράζει την απογοήτευσή του για την αποτυχία της βρετανικής Προεδρίας να διοργανώσει μια τρίτη συνεδρίαση του ευρωπαϊκού δικτύου σημείων επαφής για τη γενοκτονία, τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και τα εγκλήματα πολέμου (απόφαση 2003/659/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 2003*), το οποίο αποτελεί ένα ανεκτίμητο μέσο για την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ σε έρευνες και διώξεις διεθνών εγκλημάτων σε εθνικό επίπεδο·

* ΕΕ L 245, 29.9.2003, σελ. 44.

Απόδοση των δραστηριοτήτων του Συμβουλίου και της Επιτροπής σε σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα στα διεθνή φόρα

19. επικροτεί την ενεργό συμμετοχή της ΕΕ και των κρατών μελών της στα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε διάφορων ειδών διεθνή φόρουμ το 2005, μεταξύ άλλων στην Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, στο Υπουργικό Συμβούλιο του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ), στο Συμβούλιο της Ευρώπης και στην Υπουργική Σύνοδο του ΠΟΕ·
20. εκτιμά την ρεαλιστική προσέγγιση της Προεδρίας της ΕΕ και του Συμβουλίου στην 61η Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα· στο πλαίσιο αυτό χαιρετίζει τον καίριο ρόλο της ΕΕ στην διασφάλιση κρίσιμων και εποικοδομητικών ψηφισμάτων για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, στο Νεπάλ, στη Βόρεια Κορέα, στο Σουδάν, στο Ουζμπεκιστάν και το Τουρκμενιστάν, και σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας καθώς και τον διορισμό Ειδικών Εισηγητών για την ανάπτυξη αρχών και κατευθυντηρίων γραμμών σχετικά με τις διακρίσεις που βασίζονται στην εργασία και την καταγωγή· χαιρετίζει επίσης την στήριξη που δόθηκε στο διορισμό Ειδικού Εισηγητή προκειμένου να συμβάλει στην ενίσχυση των προτύπων για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην εργασία·
21. υπενθυμίζει ωστόσο στο Συμβούλιο το ψήφισμά του της 24ης Φεβρουαρίου 2005, με το οποίο απηύθυνε έκκληση στην ΕΕ να καταθέσει ψηφίσματα για ορισμένα θέματα προτεραιότητας· εκφράζει συγκεκριμένα την απογοήτευσή του για το γεγονός ότι η ΕΕ αρνήθηκε να στηρίξει ψηφίσματα για τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κίνα, την Ζιμπάμπουε και την Τσετσενία· υπενθυμίζει, σχετικά, τις υποχρεώσεις που ανελήφθησαν από το Συμβούλιο στα πλαίσια των κατευθυντηρίων γραμμών της ΕΕ για τους διαλόγους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι οποίες σαφώς δηλώνουν ότι ένας διάλογος ανθρωπίνων δικαιωμάτων με τρίτη χώρα δεν μπορεί να αποτρέψει το Συμβούλιο από το να υποστηρίξει ψήφισμα για τη συγκεκριμένη χώρα στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών· στα πλαίσια αυτά, λαμβάνει επίσης υπόψη του τη δήλωση στην έκθεση του 2005 ότι η Αφρικανική ομάδα συγκεκριμένα δεν ήταν συνεργάσιμη κατά τη συζήτηση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε συγκεκριμένες αφρικανικές χώρες κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της Τρίτης Επιτροπής της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών· καλεί ως εκ τούτου την Επιτροπή και το Συμβούλιο να χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους και να πείσουν την Αφρικανική ομάδα να συνεργαστεί με τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στο μέλλον πραγματοποιώντας διάλογο και παρέχοντας τις πληροφορίες για τις αντίστοιχες αφρικανικές χώρες, ιδιαίτερα εκείνες με τις οποίες έχει

ανασταλεί η συνεργασία ΑΚΕ-ΕΕ βάσει του άρθρου 96 της Συμφωνίας Κοτονού ή με τις οποίες ο πολιτικός διάλογος διεξάγεται στα πλαίσια του άρθρου 8 της Συμφωνίας αυτής· προτείνει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μελλοντικά θα πρέπει, κατά την υποβολή των προτάσεων ψηφισμάτων του προς το Συμβούλιο, να τα περιορίσει σε εκείνα που αφορούν χώρες που επισύρουν ανησυχία, και ότι θα πρέπει να υποστηρίξει με μεγαλύτερο σθένος το έργο του Συμβουλίου στο θέμα αυτό·

22. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να καταβάλλουν σημαντικές προσπάθειες προκειμένου να συνδέσουν διαρκώς τις συζητήσεις τους που διεξάγονται στα διεθνή φόρουμ με τους διμερείς πολιτικούς διαλόγους, την ανάπτυξη και την εμπορική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και να αποφεύγουν την παρούσα κατάσταση στην οποία χώρες δύνανται να αντιτίθενται στις πρωτοβουλίες της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα στα διεθνή φόρουμ με ελάχιστες πιθανότητες να υποστούν δυσμενείς επιπτώσεις στο πλαίσιο των διμερών σχέσεων·
23. υπενθυμίζει ειδικά στο Συμβούλιο και την Επιτροπή ότι οι περισσότερες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα ήταν αδύνατες σε χώρες με ισχυρότερες παραδόσεις ελευθερίας του λόγου και του Τύπου· καλεί, συνεπώς, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να τονίσουν αυτό το βασικό σημείο όσο το δυνατόν εντονότερα σε όλους τους πολιτικούς διαλόγους, όπως στην περίπτωση της αναπτυξιακής και εμπορικής πολιτικής·
24. χαιρετίζει την συνεχή στήριξη εκ μέρους του Συμβουλίου της δημιουργίας ισχυρού, κραταιού και αποτελεσματικού Συμβουλίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ηνωμένων Εθνών, με τα ακόλουθα βασικά χαρακτηριστικά: θα πρέπει να είναι ένα μόνιμο όργανο με επαρκή αριθμό συνόδων κατάλληλης διάρκειας που θα του δώσουν τη δυνατότητα να εκτελεί σωστά την εντολή του, θα πρέπει να είναι σε θέση να ανταποκρίνεται στις επείγουσες καταστάσεις, ενώ θα πρέπει να διατηρηθεί το σύστημα των Ειδικών Διαδικασιών· επίσης η Επιτροπή των ΜΚΟ θα πρέπει να μεταρρυθμιστεί ώστε να επιτραπεί ένα ισχυρό επίπεδο συμμετοχής ανεξάρτητων ΜΚΟ· ζητεί από το Συμβούλιο να συνεχίζει να αναλαμβάνει δράση για τον καθορισμό προτύπων όσον αφορά την ιδιότητα του μέλους του μελλοντικού Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένων και των εκλογικών διαδικασιών, στα οποία θα συμπεριλαμβάνεται η άμεση και μεμονωμένη ψηφοφορία από την απόλυτη πλειοψηφία των μελών, και τα οποία θα επιδιώκουν την εξασφάλιση της αξιοπιστίας και αποτελεσματικότητας του μελλοντικού οργάνου· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι κατά τους τελευταίους μήνες του 2005 κράτη μέλη της ΕΕ εμφανίστηκαν κατά τις διαπραγματεύσεις να χειραγωγούνται από μικρή ομάδα μελών των Ηνωμένων Εθνών που αποτελείτο από χώρες οι οποίες οι ίδιες έχουν ύποπτο ιστορικό στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· χαιρετίζει ωστόσο την τελική συμφωνία που εξασφαλίστηκε στη Νέα Υόρκη και προσβλέπει στην ισχυρή και αποτελεσματική εκπροσώπηση της ΕΕ στο θεματολόγιο του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών·
25. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εναντιώνονται συστηματικά στην ανάθεση της προεδρίας του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ σε χώρες που δεν σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα·
26. ζητεί τη συνεχή υποστήριξη του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την ταχεία συμφωνία επί της πρότασης Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με

αναπηρίες· χαιρετίζει το αποτέλεσμα της 7ης συνόδου της Ad Hoc επιτροπής συμπεριλαμβανομένης και της συμφωνίας για την ενίσχυση του σχεδίου κειμένου όσον αφορά την άσκηση βίας σε βάρος αναπήρων, τα ανθρώπινα δικαιώματα ατόμων με σύνθετες ανάγκες εξάρτησης και τα δικαιώματα των κωφών στην χρήση της νοητικής γλώσσας· καλεί τα κράτη μέλη, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να υποστηρίξουν την περαιτέρω ενίσχυση του υφισταμένου σχεδίου κειμένου για την ακούσια μεταχείριση ατόμων με αναπηρίες και σε σχέση με την εφαρμογή του, ζητεί την στήριξη των υφισταμένων προσπαθειών σχετικά με τη διεθνή συνεργασία που αποσκοπεί στην στήριξη των αναπήρων στις αναπτυσσόμενες χώρες, και τη θέσπιση ισχυρού και ανεξάρτητου μηχανισμού παρακολούθησης και επιβολής, ικανού να παραλαμβάνει και να χειρίζεται μεμονωμένες διαμαρτυρίες·

27. θεωρεί εν γένει ότι οι δραστηριότητες της ΕΕ στον ΟΗΕ αναφορικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι υπερβολικά εσωστρεφείς· ζητεί από το Συμβούλιο να προσπαθήσει να επιταχύνει τη διαδικασία διαβούλευσης ώστε να υπάρξει περισσότερος χρόνος διαβούλευσης με μη κοινοτικούς εταίρους· ζητεί από το Συμβούλιο να εξετάσει το ενδεχόμενο η Ομάδα Εργασίας του Συμβουλίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα να αποτελέσει μόνον ένα πλαίσιο διαπραγμάτευσης για τους εκπροσώπους της ΕΕ που συμμετέχουν σε διεθνή φόρα και να τους εκχωρήσει αρμοδιότητα να λαμβάνουν ad hoc αποφάσεις ανάλογα με τις ανάγκες·
28. χαιρετίζει το γεγονός ότι, γενικά, στις συνεδριάσεις της Παγκόσμιας Οργάνωσης Εργασίας, η ΕΕ παίρνει ισχυρή θέση σε συζητήσεις όσον αφορά τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και άλλα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα των εργαζομένων, καθώς και στα πλαίσια της Προεδρίας του Λουξεμβούργου, όταν η ΕΕ επί παραδείγματι έλαβε ισχυρή θέση σχετικά με τις καταγγελίες παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των συνδικαλιστών της Κολομβίας, και η οποία στη συνέχεια, σε μια επίδειξη συνοχής, μεταφράστηκε σε μια ισχυρή δήλωση της ΕΕ κατά την σύνοδο της Διεθνούς Διάσκεψης Εργασίας τον Ιούλιο του 2005· στο πλαίσιο αυτό, εκφράζει την έκπληξή του για το γεγονός ότι είναι δυνατόν μια χώρα όπως η Λευκορωσία να εκλεγεί τον Ιούλιο του 2005 στο Διοικητικό Συμβούλιο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Εργασίας παρά το γεγονός ότι η Λευκορωσία δεν είναι δημοκρατική χώρα με ελεύθερα συνδικάτα και τέσσερις μεγάλες χώρες της ΕΕ να είναι μόνιμα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου· καλεί το Συμβούλιο εξηγήσει τα διπλωματικά του διαβήματα πριν από αυτή την εκλογή και το εάν εξέτασε την περίπτωση να εναντιωθεί στην υποψηφιότητα της Λευκορωσίας· διατηρεί την άποψη ότι είναι απαραίτητο να ενισχυθούν τα ειδικά υποστηριζόμενα από την ΕΕ προγράμματα για την προστασία ευάλωτων τομέων στις τρίτες χώρες·
29. συγχαίρει το Συμβούλιο και την Επιτροπή για την ουσιαστική διπλωματική επιτυχία τους διότι επέτυχαν την παραπομπή από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της περίπτωσης του Darfur στο Σουδάν, όπως ζήτησε στο ψήφισμά του το Κοινοβούλιο στις 16 Σεπτεμβρίου 2004*· ωστόσο, ανησυχώντας για την επιδείνωση της κατάστασης ασφάλειας στο Darfur, παρακινεί την διεθνή κοινότητα, τα Ηνωμένα Έθνη, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να δράσουν πάραυτα για τον τερματισμό της βίας, ενώ παράλληλα να παρέχεται ουσιαστική βοήθεια στην Αφρικανική Ένωση καθώς και επαρκές επίπεδο ανθρωπιστικής βοήθειας στον πληγέντα πληθυσμό· ενθαρρύνει την ταχεία πρόοδο στην δίωξη υψηλά ισταμένων υπαλλήλων της στρατιωτικής ή πολιτικής ιεραρχίας της σουδανικής κυβέρνησης για εγκλήματα ως προς

το θέμα αυτό, ιδιαίτερα δε τη χρήση των βιασμών ως όπλου πολέμου· παρακινεί την ΕΕ να στηρίξει ενεργά την μετατροπή της παρούσας Αποστολής Αφρικανικής Ένωσης σε ειδική ειρηνευτική αποστολή των Ηνωμένων Εθνών προκειμένου να παράσχει αυξημένη ασφάλεια στην περιοχή· παρακινεί την ΕΕ να συνεχίσει την στηρίζει την εφαρμογή της συνολικής ειρηνευτικής συμφωνίας μεταξύ των διαφόρων μερών·

* ΕΕ C 140 E, 9.6.2005, σελ. 153.

30. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να συνεχίσουν τις έντονες προσπάθειές τους προκειμένου να προωθήσουν την καθολική επικύρωση του Καταστατικού της Ρώμης και την έγκριση της εκτελεστικής νομοθεσίας του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με την κοινή θέση της ΕΕ σχετικά με το ΔΠΔ και το σχέδιο δράσης· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εντείνουν προς τον σκοπό αυτό τις προσπάθειές τους στα διαβήματά τους προς τις Ηνωμένες Πολιτείες, βασικό εταίρο της ΕΕ, κυρίως στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας· ζητεί η εκάστοτε Προεδρία της ΕΕ να υποβάλει στο Κοινοβούλιο έκθεση σχετικά με τις δράσεις που αναλαμβάνονται δυνάμει της κοινής θέσης·
31. επικροτεί τη συμπερίληψη, μετά την πρόσφατη αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κοτονού, της προώθησης και της ενίσχυσης της ειρήνης και της διεθνούς δικαιοσύνης, δίνοντας τη δέουσα προσοχή στο Καταστατικό της Ρώμης, ως στόχου συνεργασίας μεταξύ της ΕΕ και των χωρών ΑΚΕ· εκφράζει, συνεπώς, τη λύπη του για την απουσία αναφοράς στο ΔΠΔ στο τελικό έγγραφο του ΟΗΕ τον Σεπτέμβριο του 2005· επικροτεί το γεγονός ότι έχουν συμπεριληφθεί αναφορές στο ΔΠΔ σε αρκετά σχέδια δράσης για την ευρωπαϊκή γειτονία, κυρίως για την Ουκρανία και τη Μολδαβία, και στα σχέδια δράσης που αφορούν το Αζερμπαϊτζάν, τον Λίβανο, την Αρμενία και τη Γεωργία· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να επαναβεβαιώνουν τη δέσμευσή τους στο ΔΠΔ σε κάθε δυνατή ευκαιρία·
32. καλεί την αμερικανική κυβέρνηση και το κογκρέσο να μην χρονοτριβούν άλλο και να επικυρώσουν το Καταστατικό της Ρώμης το οποίο θεσπίζει το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο· θεωρεί ότι δεν δύναται να γίνει νομική εξαίρεση για τις Ηνωμένες Πολιτείες σε αυτό το θέμα· καταδικάζει το γεγονός ότι ορισμένες χώρες, συμπεριλαμβανομένων αρκετών κρατών μελών της ΕΕ, έχουν συνάψει «διμερείς συμφωνίες» με την αμερικανική κυβέρνηση οι οποίες απονέμουν de facto ατιμωρησία σε αμερικανούς στρατιώτες·
33. θεωρεί ουσιώδη την εδραίωση στενότερης σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης και επισημαίνει τις δυσκολίες που εξακολουθούν να τίθενται σε μία τέτοια σχέση: το γεγονός ότι η συνεργασία είναι τεχνικού χαρακτήρα αντί να οργανώνεται σε πολιτικό επίπεδο, η έλλειψη επικοινωνίας μεταξύ της Επιτροπής και των οργάνων του Συμβουλίου της Ευρώπης, η αλληλοεπικάλυψη, και η αδυναμία αποσαφήνισης τομέων δραστηριότητας· καλεί την αυστριακή και τη φινλανδική Προεδρία να διασφαλίσουν ότι το μνημόνιο κατανόησης που εκπονείται επί του παρόντος αποσκοπεί στην επίλυση αυτών των δυσκολιών· επισημαίνει ότι η σχέση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι ένας «χώρος συνεύρεσης» ζωτικής σημασίας, ο οποίος είναι επίσης ανοικτός σε τρίτες χώρες που συμμερίζονται την παράδοση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και βοηθά να εξασφαλιστεί η επιτυχία των πολιτικών γειτονίας και άλλων ειδικών σχέσεων που βασίζονται στην

εταιρική σχέση·

Εξέταση των πολιτικών διαλόγων και διαβουλεύσεων και των διαλόγων και διαβουλεύσεων της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, καθώς και του γενικού πολιτικού διαλόγου με τρίτες χώρες

34. χαιρετίζει το γεγονός ότι η ετήσια έκθεση προβαίνει σε ισορροπημένη εκτίμηση της αποτελεσματικότητας των διαλόγων ανθρωπίνων δικαιωμάτων της ΕΕ· λαμβάνει υπόψη την αξιολόγηση των διαλόγων αυτών το 2004 και επισημαίνει ότι οι πρώτες κινήσεις πραγματοποιήθηκαν από το Συμβούλιο για την εκπόνηση μιας επισκόπησης των διαλόγων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των διαβουλεύσεων· προσδοκά να παραλάβει αυτό το έγγραφο μόλις εγκριθεί· ζητεί από το Συμβούλιο, συγκεκριμένα, να συνεργαστεί στενά με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σ' αυτό το έργο καθώς και στην διαδικασία αξιολόγησης των διαλόγων· ενημερώνει σχετικά το Συμβούλιο ότι μια έκθεση ίδιας πρωτοβουλίας θα εκπονηθεί όσον αφορά την αξιολόγηση των διαλόγων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των διαβουλεύσεων με τις τρίτες χώρες·
35. επισημαίνει την ανάγκη για την Ένωση και κάθε κράτος μέλος να δράσουν με συνέπεια και σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Συνθήκη και το κεκτημένο στις περιπτώσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προκειμένου να αποφευχθούν οι ασυνέπειες που θα μείωναν την ηθική υπόσταση της Ένωσης στο διεθνές σύστημα·
36. λαμβάνει γνώση της αξιολόγησης της ετήσιας έκθεσης του Συμβουλίου για το διάλογο ανθρωπίνων δικαιωμάτων με την Κίνα, με συνεχείς αναφορές ενός μακρού καταλόγου παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και συνεχείς αναφορές πολιτικών φυλακίσεων, ιδιαίτερα μελών μειονοτήτων, καταγγελίες για βασανιστήρια, εκτεταμένη χρήση της καταναγκαστικής εργασίας, συχνή χρήση της ποινής του θανάτου και συστηματικό περιορισμό της θρησκευτικής ελευθερίας, της ελευθερίας λόγου και έκφρασης (συμπεριλαμβανομένης στο πλαίσιο αυτό της μεταχείρισης του λαού του Θιβέτ), και της ελευθερίας των μέσων ενημέρωσης συμπεριλαμβανομένου και του Διαδικτύου· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι δεν σημειώθηκε ουσιαστική πρόοδος στην επικύρωση και εφαρμογή του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (ICCPR) ή την απελευθέρωση κρατουμένων που συνδέονται με τα γεγονότα στην πλατεία Tiananmen του 1989· θεωρεί το διάλογο ως αξιόλογο μέσο και σημαντικό στοιχείο του συνολικού στρατηγικού διαλόγου μεταξύ της ΕΕ και της Κίνας στον οποίο τα ανθρώπινα δικαιώματα θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως θέματα με προτεραιότητα· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να αναλάβουν επίμονες προσπάθειες ακόμη και αν αποδώσουν μεσοπρόθεσμα· ζητεί από την Κίνα και το Συμβούλιο να εξετάσουν το ενδεχόμενο βελτίωσης του διαλόγου με την απλή πρακτική απόφαση της εισαγωγής ταυτόχρονης διερμηνείας· ελπίζει ότι οι καινοτομίες όπως η πραγματοποίηση υψηλού επιπέδου πολιτικού διαλόγου καθώς και νομοθετικών σεμιναρίων αμέσως μετά θα μπορούσε να οδηγήσει σε ισχυρή συνέργια· τονίζει ότι μια ολονόη θετικότερη εμπορική σχέση πρέπει να είναι ανάλογη των μεταρρυθμίσεων στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· ζητεί από το Συμβούλιο να καλέσει τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όπως έχουν προσκληθεί και οι κινέζοι βουλευτές·
37. εκφράζει τις ανησυχίες του για το γεγονός ότι ο διάλογος με το Ιράν για τα ανθρώπινα δικαιώματα –λόγω ποικίλων διαφορών σε θέματα διεθνούς πολιτικής και της έλλειψης

δέσμευσης του Ιράν– διακόπηκε μετά τον τελευταίο γύρο του Ιουνίου του 2004· καλεί αμφοτέρωτα τα μέρη, το Συμβούλιο και το Ιράν, να επανεκκινήσουν τον διάλογο και να καθορίσουν συγκριτικούς δείκτες με στόχο να υπάρξει πραγματική βελτίωση σε αυτό το πεδίο· επικροτεί τη σαφή δήλωση στα Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2005 για τον σκοπό αυτόν· καλεί το Συμβούλιο να συνεχίσει ειδικότερα τα διαβήματά του έναντι του Ιράν για ατομικές περιπτώσεις και επικροτεί εν προκειμένω τη δέσμευση της αυστριακής Προεδρίας· εκφράζει τη λύπη του για τις χαμηλές επιδόσεις του Ιράν στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κατά το πρώτο εξάμηνο διακυβέρνησης του προέδρου Mahmoud Ahmadinejad και καλεί την Επιτροπή να λάβει όλα τα μέτρα που απαιτούνται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πρωτοβουλίας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, ώστε να ενταθούν οι επαφές και η συνεργασία με την ιρανική κοινωνία των πολιτών και να υποστηριχθούν περαιτέρω η δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα·

38. εκφράζει την ανησυχία του για τις σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Ιράκ, και στις ιρακινές φυλακές, χαιρετίζει ωστόσο την στήριξη από την ΕΕ προς τη νέα κυβέρνηση του Ιράκ· ζητεί την αυξημένη δέσμευση της ΕΕ για την αποκατάσταση της σταθερότητας στο Ιράκ και την πλήρη λειτουργία του γραφείου της αντιπροσωπείας της Επιτροπής, υπό την προϋπόθεση ότι μπορούν να επιλυθούν τα θέματα ασφάλειας· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να στηρίζουν τις συνεχείς προσπάθειες του Ιρακινού Υπουργείου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την διατήρηση υψηλών προτύπων·
39. καλωσορίζει την έναρξη των διαβουλεύσεων της ΕΕ με τη Ρωσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα· υποστηρίζει το Συμβούλιο στην πρόθεσή του να αναπτύξει αυτές τις διαβουλεύσεις σε ένα ειλικρινή και γνήσιο διάλογο ανθρωπίνων δικαιωμάτων μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας και ζητεί τη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σ' αυτή τη διαδικασία· καλεί το Συμβούλιο να συνεχίσει να παρακινεί τη Ρωσία ώστε να συμφωνήσει για την συμμετοχή των ευρωπαϊκών και ρωσικών ΜΚΟ στις διαβουλεύσεις δεδομένου του παραδείγματος άλλων διαλόγων για θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων· επιδοκιμάζει την ενημέρωση από το Συμβούλιο των ΜΚΟ για τις διαβουλεύσεις, ωστόσο εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι δεν υπήρξαν συστηματικές διαβουλεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο· ζητεί από το Συμβούλιο να πιέσει τη Ρωσία να συμφωνήσει ώστε αυτός ο διάλογος να πραγματοποιηθεί και στη Ρωσία εναλλακτικά και όχι μόνον όταν πραγματοποιούνται διασκέψεις κορυφής στην ΕΕ· εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι η νέα ρωσική νομοθεσία για τις ΜΚΟ θα εμποδίσει τις οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων να πραγματοποιήσουν τις δραστηριότητές τους σωστά όταν τίθεται σε κίνδυνο ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή ακόμη και το να λειτουργήσουν απλώς· ζητεί από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να θίξουν αυτό το θέμα με επιμονή με τη Ρωσία, όχι μόνο στα διεθνή φόρα και, ιδιαίτερα στο Συμβούλιο της Ευρώπης, την προεδρία του οποίου η Ρωσία θα αναλάβει το Μάιο του 2006· ζητεί από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να εξετάσουν το θέμα των δολοφονιών χωρίς δίκη, των εξαφανίσεων και των βασανιστηρίων κατά την προφυλάκιση στην Τσετσενία, καθώς και των επιθέσεων που υφίστανται υπέρμαχοι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έχουν αναλάβει την διερεύνηση και την ενημέρωση για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τσετσενία·
40. επιδοκιμάζει το Κοινό Πρόγραμμα Δράσης που εγκρίθηκε κατά την έκτη διάσκεψη κορυφής ΕΕ-Ινδίας το οποίο περιλαμβάνει συζητήσεις για θέματα ανθρωπίνων

δικαιωμάτων που βασίζονται στη δέσμευση για συνεργασία με στόχο την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε ένα πνεύμα ισότητας και αμοιβαίου σεβασμού· αναμένει ότι οι συζητήσεις αυτές θα περιλάβουν τα δικαιώματα των μειονοτήτων· προσδοκά ότι στο πλαίσιο αυτό, αμφότερες οι πλευρές μπορούν επίσης να συζητήσουν την προβληματική κοινωνική κατάσταση των Νταλί· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να αντιγράψουν τον διάλογο αυτό με τις κυβερνήσεις άλλων χωρών που έχουν κάστες· χαιρετίζει το γεγονός ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο έχουν τακτικές διαβουλεύσεις με τις ινδικές ΜΚΟ στο πλαίσιο της στρογγυλής τράπεζας ΕΕ-κοινωνίας των πολιτών της Ινδίας· συνιστά οι συζητήσεις στην περιοχή να εξετάσουν επίσης το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Κασμίρ·

41. επισημαίνει τα συμπεράσματα του Συμβουλίου στη Κολομβία που εγκρίθηκαν στις 3 Οκτωβρίου 2005· συνιστά ότι, για τα μελλοντικά συμπεράσματα του Συμβουλίου, οι διαβουλεύσεις με την κοινωνία των πολιτών και με τον Ύπατο Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα πρέπει να είναι προτεραιότητα και να περιλαμβάνουν επίσης συζήτηση στην Ομάδα Εργασίας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Συμβουλίου· ζητεί από το Συμβούλιο να ελέγξει τις επιπτώσεις του νόμου για τη δικαιοσύνη και την ειρήνη στους υπέρμαχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· επισημαίνει ότι ο νόμος για την δικαιοσύνη και την ειρήνη ισχύει για όλες τις παράνομες ένοπλες ομάδες στην Κολομβία (όχι μόνο για την AUC αλλά και για την FARC και την ELN)·
42. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να θίγουν σταθερά σε όλους τους πολιτικούς διαλόγους με τις τρίτες χώρες το γεγονός ότι οι χώρες αυτές θα πρέπει να εκδίδουν μόνιμες προσκλήσεις προς όλους τους ειδικούς μηχανισμούς, τους Ειδικούς Εισηγητές και τους Ειδικούς Αντιπροσώπους των Ηνωμένων Εθνών και να υποβάλουν όλες τις σημαίνουσες εκθέσεις στα όργανα της συνθήκης των Ηνωμένων Εθνών·
43. σημειώνει το μέσο πολιτικής που συνιστά ένας επίσημος κατάλογος της ΕΕ των «αιχμαλώτων/κρατούμενων για τους οποίους υπάρχει ανησυχία» στην πολιτική έναντι μιας συγκεκριμένης χώρας, όπως αναφέρθηκε στην ετήσια έκθεση του Συμβουλίου· ενθαρρύνει την Επιτροπή και το Συμβούλιο να θεσπίσουν έναν τέτοιο επίσημο κατάλογο της ΕΕ έναντι κάθε τρίτης χώρας όπου υφίστανται ανησυχίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και να εγείρει το θέμα αυτού του καταλόγου σε κάθε συνάντηση πολιτικού διαλόγου· ζητεί από την Επιτροπή να ενημερώσει το Κοινοβούλιο σχετικά με όλους τους υφιστάμενους καταλόγους αυτού του είδους·
44. καλεί περαιτέρω το Συμβούλιο να εξετάσει το ενδεχόμενο να εγκρίνει την προσέγγιση που έλαβαν κυβερνήσεις ορισμένων κρατών μελών και ορισμένες διεθνείς ΜΚΟ για την εκπόνηση καταλόγου "Χωρών Ιδιαίτερης Ανησυχίας" όσον αφορά τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο πλαίσιο της ετήσιας έκθεσής του κάθε χρόνο· προτείνει οι χώρες αυτές να επισημαίνονται σύμφωνα με συγκεκριμένα και διαφανή κριτήρια, τα οποία θα βασίζονται στα θέματα των κατευθυντηρίων γραμμών της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τις συνθήκες και τις δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει καθώς και τις χώρες που έχουν επιλεγεί απ' το Κοινοβούλιο να αποτελέσουν αντικείμενο κατεπειγόντων ψηφισμάτων, προκειμένου να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή στα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά την εφαρμογή όλων των πολιτικών της ΕΕ στις χώρες που έχουν προσδιοριστεί, καθώς και να επιβληθούν κυρώσεις σε θέματα ενίσχυσης ή εμπορίου εάν

αυτές οι παραβιάσεις συνεχίζονται· θεωρεί ότι τα κριτήρια όπως η ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας και των μέσων ενημέρωσης καθώς και το καθεστώς των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, αποτελούν βασικά στοιχεία από άποψη αξιολόγησης της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

45. επικροτεί το γεγονός ότι το Συμβούλιο Υπουργών διατήρησε την κοινή θέση του για τη Βιρμανία/Μιανμάρ το 2005· λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη την έκθεση Haval/Tutu η οποία δημοσιεύτηκε τον Σεπτέμβριο του 2005 και η οποία ζήτησε οι δράσεις του Κρατικού Συμβουλίου Ειρήνης και Ανάπτυξης να χαρακτηρισθούν κίνδυνος για τη διεθνή ασφάλεια και συνεπώς το καθεστώς να παραπεμφθεί στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών· αναγνωρίζει τη στήριξη των χωρών της ΕΕ για την ενημέρωση του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τις συνεχιζόμενες παραβιάσεις· σημειώνει με ανησυχία ότι η Daw Aung San Suu Kyi συνεχίζει να κρατείται υπό κατ' οίκον περιορισμό και ότι απαγορεύτηκε η είσοδος στη χώρα στον Ειδικό Εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών από το 2003, του οποίου η εντολή θα λήξει φέτος· παροτρύνει την ΕΕ να αναλάβει πιο προορατικό ρόλο σε αυτήν την χώρα (με ιδιαίτερη προσοχή στο επείγον ψήφισμα σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα στη Βιρμανία/Μιανμάρ το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 17 Νοεμβρίου 2005*)·
46. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή έχουν εισαγάγει τις ανησυχίες σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δημοκρατίας, κράτους δικαίου και καλής διακυβέρνησης με ειδικά σημεία αναφοράς σε όλα τα Εθνικά Προγράμματα Δράσης που έχουν καταρτιστεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας· δέχεται ότι η δύναμη των προγραμμάτων δράσης συνίσταται στο ότι αποτελούν δεσμευτική υποχρέωση και ότι αυτό επίσης είναι η αδυναμία τους, διότι θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγμάτευσης με τη γειτονική χώρα· παρακινεί, ως εκ τούτου το Συμβούλιο να στηρίζει τις χώρες αυτές στις δεσμεύσεις τους και να εξετάσει τη λήψη μέτρων σε περίπτωση που δεν τις εκπληρώνουν στα πλαίσια συμφωνημένου χρονοδιαγράμματος· επιστά ιδιαίτερα την προσοχή στην αδυναμία των σχετικών δεσμεύσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Μαρόκο και στη Δυτική Σαχάρα, την Τυνησία, την Συρία, το Ισραήλ και την Παλαιστινιακή Αρχή, την Αλγερία και την Αίγυπτο· τα Προγράμματα Δράσης των τελευταίων δύο χωρών εξακολουθούν να τελούν υπό διαπραγμάτευση ενώ αναμένει την εξέταση των θέσεων για το πρώτο έτος εφαρμογής των πρώτων επτά σχεδίων δράσης και τις προτεραιότητες για την Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας που έχουν οριστεί για το 2006· ζητεί, υπό το πνεύμα αυτό, την ίδρυση υποεπιτροπών ανθρωπίνων δικαιωμάτων που θα ασχολούνται μεταξύ άλλων με μεμονωμένες περιπτώσεις ώστε να βελτιωθεί περαιτέρω ο διάλογος ανθρωπίνων δικαιωμάτων με όλες τις χώρες εταίρους·
47. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να ενσωματώσουν σε όλες τις δράσεις τους τα δικαιώματα των παιδιών, με σκοπό την αποτελεσματική καταπολέμηση της παιδικής εργασίας, επικεντρώνοντας κυρίως στη διδασκαλία και την εκπαίδευση των παιδιών, έναν από τους αναπτυξιακούς στόχους της Χιλιετίας·

Γενικός έλεγχος των δραστηριοτήτων του Συμβουλίου και της Επιτροπής

* *Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2005)0444.*

48. σημειώνει την πληροφορία ότι κατά τη διάρκεια της Προεδρίας του Ηνωμένου Βασιλείου η ΕΕ προέβη σε διαβήματα για 26 ατομικές περιπτώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εξέδωσε 49 δηλώσεις για θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων·
49. κατανοεί ότι ιδιαίτερα στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων οι δραστηριότητες της ΕΕ, όπως τα διαβήματα σε τρίτες χώρες, πρέπει να είναι ορισμένες φορές εμπιστευτικού χαρακτήρα· πιστεύει, ωστόσο, ότι ένας κατάλογος αυτών των δραστηριοτήτων πρέπει να συμπεριληφθεί στην Ετήσια Έκθεση·
50. ζητεί, συνεπώς, από το Συμβούλιο και την Επιτροπή να αναπτύξουν, από κοινού με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ένα εμπιστευτικό σύστημα μέσω του οποίου επιλεγμένα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να μπορούν να τηρούνται ενήμερα για τα διαβήματα των κρατών μελών, της Προεδρίας, του Υπατού Εκπροσώπου για την ΚΕΠΠΑ, του Προσωπικού Εκπροσώπου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, των Ειδικών Εκπροσώπων ή της Επιτροπής σχετικά με ατομικές περιπτώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή καταστάσεις που εγείρονται σε ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου· προτείνει αυτό το σύστημα να έχει ως πρότυπο το σύστημα ενημέρωσης επιλεγμένων μελών του ΕΚ σχετικά με απόρρητο υλικό που αφορά την ασφάλεια και την άμυνα·
51. επικροτεί το γεγονός ότι το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων της 12ης Δεκεμβρίου 2005 ενέκρινε τη διάταξη τα επικαιροποιημένα ενημερωτικά δελτία του Συμβουλίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα να καταστούν διαθέσιμα σε όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και προσβλέπει να λάβει την τρέχουσα έκδοσή τους το συντομότερο δυνατόν¹·
52. ζητεί από το Συμβούλιο να εξετάσει το ενδεχόμενο να καταστήσει την Ομάδα Εργασίας του Συμβουλίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ομάδα εργασίας με εκπροσώπους που να εδρεύουν στις Βρυξέλλες· θεωρεί ότι αυτό θα παράσχει περισσότερο χρόνο για συναντήσεις, καλύτερο συντονισμό και συνακόλουθα ενδεχομένως στενότερο έλεγχο επί των πολιτικών της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα υπό την ευρύτερη έννοια·
53. χαιρετίζει την σύσταση ομάδων εργασίας για την δημιουργία θεσμών, τη διοικητική μεταρρύθμιση, τη διακυβέρνηση και τα ανθρώπινα δικαιώματα μεταξύ της ΕΕ και, αντίστοιχα, του Μπαγκλαντές, του Λάος και του Βιετνάμ, σε συνάρτηση με αξιολόγηση της αποτελεσματικότητάς τους· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να επεκτείνουν την προσέγγιση αυτή σε άλλες τρίτες χώρες όπως είναι η Καμπότζη και το Νεπάλ·
54. επιμένει στο γεγονός ότι όλα τα όργανα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, έγγραφα και εκθέσεις συμπεριλαμβανόμενων και των ετήσιων εκθέσεων θα πρέπει να εξετάζουν με σαφήνεια θέματα διακρίσεων μεταξύ δε αυτών και θέματα εθνοτικών μειονοτήτων, θρησκευτικών ελευθεριών καθώς και διακριτικές πρακτικές σε βάρος μειονοτικών θρησκειών, ανθρώπινα δικαιώματα γυναικών, τα δικαιώματα των παιδιών, τα δικαιώματα ιθαγενών πληθυσμών, αναπήρων συμπεριλαμβανομένων και ατόμων με νοητικές αναπηρίες, και ατόμων με κάθε σεξουαλικό προσανατολισμό, με πλήρη συμμετοχή των οργανώσεών τους, τόσο στα πλαίσια της ΕΕ όσο και στις τρίτες χώρες όπου χρειάζεται·
55. επιμένει ότι, σχετικά με τα θέματα διακρίσεων λόγω φύλου, η προστασία και η προαγωγή των δικαιωμάτων των γυναικών θα πρέπει να αποτελέσει εγκάρσιο τομέα

¹ Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2005. 15293/1/05 REV 1 Παράρτημα σελ. 14.

πολιτικής στο θεματολόγιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

Τα προγράμματα εξωτερικής βοήθειας της Επιτροπής

Η Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία για τη Δημοκρατία και Δικαιώματα του Ανθρώπου (EIDHR)

56. καλεί την Επιτροπή να λάβει σοβαρά υπόψη τη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που επιζητεί ένα ειδικό μέσο για τα ανθρώπινα δικαιώματα για την περίοδο 2007-2013· προσβλέπει στην ανακοίνωση της Επιτροπής για αυτό το θέμα·
57. υπογραμμίζει τη σημασία της Ευρωπαϊκής Πρωτοβουλίας για τη Δημοκρατία και τα Δικαιώματα του Ανθρώπου ως ένα από τα κύρια μέσα που έχει η ΕΕ στη διάθεσή της· υπογραμμίζει ειδικότερα το πλεονέκτημα ότι τα προγράμματα της EIDHR δεν απαιτούν κυβερνητική έγκριση στη χώρα εφαρμογής και ότι η πλειονότητα της χρηματοδότησης από την EIDHR διατίθεται στις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών·
58. υπογραμμίζει τη θέση του ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να ευθυγραμμίζονται πλήρως με τα τέσσερα χρηματοδοτικά μέσα εξωτερικής δράσης και ένα πέμπτο ειδικό μέσο για τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να δημιουργηθεί για να συμπληρωθεί ο θεματικός προγραμματισμός·
59. ζητεί από την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι η τρέχουσα μεταρρύθμιση του δημοσιονομικού κανονισμού και των συνοδευτικών εκτελεστικών κανόνων θα είναι επαρκώς φιλόδοξη, ούτως ώστε να μειωθεί η υπερβολική διοικητική επιβάρυνση και η βραδύτητα στη χορήγηση των κονδυλίων που μαστίζει επί του παρόντος την EIDHR, να διευκολυνθεί η πρόσβαση και η διαχείριση των κονδυλίων των μικρότερων, βασικών ΜΚΟ και εν συνεχεία να αυξηθεί ο αντίκτυπος της EIDHR·
60. επικροτεί τα συμπεράσματα της έκθεσης αξιολόγησης για την εκστρατεία ενάντια στον ρατσισμό, την ξενοφοβία και τις διακρίσεις, δηλώνοντας ότι τα έργα που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο της EIDHR στοχεύουν στις πλέον περιθωριοποιημένες κοινότητες, που δεν τις καλύπτουν οι κυβερνήσεις και ότι επιδεικνύουν ουσιαστικά αποτελέσματα·
61. εκφράζει την ικανοποίησή του που το 2005, η Επιτροπή κατάφερε να αναλάβει υποχρεώσεις άνω των 125 εκατομμυρίων ευρώ και την ανησυχία του για το ενδεχόμενο μη πλήρους και διεξοδικής υλοποίησης όλων των έργων τα οποία συμβλήθηκαν το 2005·
62. λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι τα κεφάλαια της Ευρωπαϊκής Πρωτοβουλίας για τον Εκδημοκρατισμό και την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (EIDHR) που χρησιμοποιήθηκαν για την αποστολή εκλογικών παρατηρητών της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 2005 ανήλθαν σε περισσότερα από το ένα πέμπτο του συνόλου και ότι οι αποστολές αυτές πραγματοποιήθηκαν σε 12 χώρες στις οποίες περιλαμβάνονται το Αφγανιστάν, η Αιθιοπία, ο Λίβανος, η Λιβερία και η Παλαιστινιακή Αρχή· επιδοκιμάζει την αυξανόμενη αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων των εκλογικών παρατηρητών της ΕΕ αλλά πιστεύει ότι αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί σε βάρος των μειούμενων δημοσιονομικών υποχρεώσεων για προγράμματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε επίπεδο βάσης σε όλες τις χώρες του κόσμου·

63. ζητεί η Επιτροπή και το Συμβούλιο να παρακολουθούν συστηματικά τις αποστολές εκλογικών παρατηρητών της ΕΕ, να ελέγχουν στενά την μετεκλογική κατάσταση και να αναλαμβάνουν πολιτική δράση εάν είναι απαραίτητο·
64. σημειώνει ότι πολύ μεγάλο ποσοστό (50,9 %) της συνολικής χρηματοδότησης για έργα που συμβλήθηκαν το 2005 διοχετεύθηκε σε μεγάλα έργα οργανωμένα σε θεματικές ενότητες και μόνον ένα μικρό ποσοστό (27,68 %) διατέθηκε για έργα πολύ μικρής κλίμακας που υλοποιούνται από τις Αντιπροσωπείες της ΕΕ· επαναλαμβάνει ότι ένα σημαντικό ποσοστό πρέπει να δοθεί σε μικρότερα έργα βάσης· καλεί την Επιτροπή να δώσει ιδιαίτερη προσοχή σε αυτές τις ΜΚΟ που διαδραματίζουν βασικό ρόλο στην προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις χώρες τους αλλά οι οποίες δεν είναι νομικά αναγνωρισμένες από τις αρχές στις εν λόγω χώρες· θεωρεί ζωτικής σημασίας το γεγονός ότι η Επιτροπή πρέπει να προτείνει, από αυτήν την άποψη, την αναθεώρηση του δημοσιονομικού κανονισμού, συμπεριλαμβανόμενης της χρηματοδότησης των εν λόγω ΜΚΟ·
65. στηρίζει πλήρως τη συμβολή της ΕΕ στους διακυβερνητικούς οργανισμούς, δεδομένου ότι αυτοί οι οργανισμοί μπορούν να συμβάλουν θεμελιωδώς στην προώθηση της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θεωρεί ωστόσο ότι αυτή η συμβολή δεν πρέπει να αποβεί σε βάρος των ΜΚΟ, αλλά πρέπει τουναντίον να πραγματοποιηθεί μέσω μακροπρόθεσμων στρατηγικών εταιρικών σχέσεων·
66. επικροτεί το γεγονός ότι η Επιτροπή άλλαξε τις διαδικασίες της όσον αφορά τις νέες προσκλήσεις υποβολής προτάσεων για το 2006, δεδομένου ότι οι νέες προσκλήσεις που βασίζονται σε «εννοιολογικές σημειώσεις» φαίνεται να ευνοούν μια πιο ποιοτική αξιολόγηση των προτάσεων έργων ως πρώτο μείζον κριτήριο·
67. ζητεί από την Επιτροπή να θέσει στη διάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όλες τις εκθέσεις αξιολόγησης του αντικτύπου, οι οποίες αφορούν έργα και διεξάγονται από εξωτερικούς ή εσωτερικούς αξιολογητές, προκειμένου να διασφαλίζεται ο δέων έλεγχος· ζητεί από την Επιτροπή να καταστήσει τις εκθέσεις αξιολόγησης του αντικτύπου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αναπόσπαστο και άρρηκτα συνδεδεμένο σκέλος ολόκληρης της διαχείρισης του κύκλου του έργου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τόσο εκ των προτέρων όσο και εκ των υστέρων, επηρεάζοντας έτσι τόσο τη χάραξη της μελλοντικής πολιτικής και των προγραμμάτων, όσο και την αξιολόγηση των τρεχόντων προγραμμάτων·

Προγράμματα βοήθειας εν γένει

68. θεωρεί αναγκαίο να αναπτυχθεί η ουσιαστική ενσωμάτωση των ζητημάτων των σχετικών με τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των δημοκρατικών αρχών, του κράτους δικαίου και της χρηστής διακυβέρνησης (όπως εκφράζεται στη Συμφωνία του Κοτονού) στο πλαίσιο δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης· ζητεί από την Επιτροπή να συντάσσει ετήσια επισκόπηση όλων των σχετικών δαπανών του ΕΤΑ, η οποία να καλύπτει όλον τον γεωγραφικό, περιφερειακό και θεματικό προγραμματισμό, προκειμένου να καταστούν περισσότερο ορατές οι δραστηριότητες της ΕΕ σε αυτόν τον τομέα·
69. ζητεί από την Επιτροπή στον προγραμματισμό πολιτικής της να βασίσει τους αναπτυξιακούς στόχους, τους δείκτες και τα σχέδια σε συμπεφωνημένα, οικουμενικά

διεθνή όργανα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, με την πλήρη συμμετοχή των οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλο το φάσμα από τη σύλληψη πολιτικών και προγραμμάτων μέχρι την υλοποίηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση·

70. ζητεί τη συνέχιση του σεμιναρίου του Ιουνίου του 2005 για τα ανθρώπινα δικαιώματα σε σχέση με την ανθρωπιστική βοήθεια της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της διάθεσης κοινοτικών πόρων σε θέματα δικαιοσύνης κατόπιν σφαγών και εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας·

Εκτίμηση της εφαρμογής της ρήτρας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας

71. υπενθυμίζει το ψήφισμά του της 14ης Φεβρουαρίου 2006 όσον αφορά τη μελλοντική πολιτική της ΕΕ για την εφαρμογή των ρητρών για τα ανθρώπινα δικαιώματα σε όλες τις συμφωνίες της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της θέσπισης ενός αποτελεσματικού μηχανισμού παρακολούθησης του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ενισχυμένης συμμετοχής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις διαδικασίες αξιολόγησης και διαβούλευσης όσον αφορά αυτές τις ρήτρες· προσβλέπει στην ανταπόκριση της αυστριακής Προεδρίας, από κοινού με την Επιτροπή, στις προτάσεις του Κοινοβουλίου·
72. σημειώνει το γεγονός ότι οι συμφωνίες τέταρτης γενιάς της ΕΕ με τρίτες χώρες φυσικά περιλαμβάνουν τον πολιτικό διάλογο ως ουσιαστικό στοιχείο της συμφωνίας που ενσωματώνει τα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημοκρατίας· διατρανώνει την αποφασιστικότητά του για εκ των προτέρων ενίσχυση του ελέγχου της πλέον πρόσφατης θέσης σε αυτούς τους πολιτικούς διαλόγους·
73. συμφωνεί με την θέση της έκθεσης του 2005 ότι η ρήτρα ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελεί τη βάση για θετική δέσμευση στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας με τις τρίτες χώρες· τονίζει, ωστόσο, ότι αυτό δεν μπορεί να αποκλείει την δυνατότητα της προσωρινής αναστολής της συνεργασίας για λόγους παραβίασης της ρήτρας· επαναλαμβάνει την έκκλησή του για προοδευτική κλίμακα μέτρων και σαφές σύστημα κυρώσεων που θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί σε θέματα παραβιάσεων της ρήτρας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τις τρίτες χώρες, και καλεί το Συμβούλιο να εξετάσει το ενδεχόμενο επέκτασης της ψηφοφορίας με ειδική πλειοψηφία στην απόφαση για έγκριση περιοριστικών μέτρων σε μελλοντικό κατάλληλο χρόνο· επαναλαμβάνει το αίτημά του για καλύτερο μηχανισμό ελέγχου και διαβουλεύσεων της ρήτρας, και καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να υποβάλουν ετήσιες εκθέσεις για τις παραβιάσεις των ρητρών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων της Συμφωνίας του Κοτονού, στην υποεπιτροπή ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
74. επαναλαμβάνει τη στήριξή του στην απόφαση του Συμβουλίου της 3ης Οκτωβρίου 2005 για την επιβολή κυρώσεων στο Ουζμπεκιστάν μετά τα γεγονότα στο Αντιτζάν στις 13 Μαΐου 2005, όταν μεγάλος αριθμός πολιτών φονεύθηκε από κρατικές δυνάμεις ασφαλείας και πολλοί άνθρωποι συνελήφθησαν και στη συνέχεια δικάστηκαν με μία διαδικασία η οποία δεν πληρούσε τις διεθνείς προδιαγραφές δίκαιης δίκης, προκειμένου να συγκαλυφθεί η αλήθεια· το εκλαμβάνει αυτό ως παράδειγμα συνεπούς μέτρου της ΕΕ σε βάρος μιας κυβέρνησης που δεσμεύεται από υποχρεώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία δυνάμει μιας Συμφωνίας Εταιρικής Σχέσης και Συνεργασίας με την ΕΕ· εκφράζει τη λύπη του που στην περίπτωση του Ουζμπεκιστάν

χρειάστηκαν έξι μήνες μέχρι να εφαρμοστούν οι κυρώσεις· ευελπιστεί, πάντως, ότι αυτό το προηγούμενο θα λειτουργήσει προς επίρρωση της ρήτηρας περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλες τις συμφωνίες· καλεί το Συμβούλιο να καταδικάσει απερίφραστα την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Τουρκμενιστάν·

75. επαναλαμβάνει το ψήφισμά του της 15ης Δεκεμβρίου 2005 για την κατάφωρη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την ελευθερία του τύπου στην Τυνησία στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Διάσκεψης Κορυφής για την Κοινωνία των Πληροφοριών που πραγματοποιήθηκε στην Τυνησία·
76. επικροτεί τον έλεγχο και την αναθεώρηση των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με την εφαρμογή και την αξιολόγηση των περιοριστικών μέτρων στο πλαίσιο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας της ΕΕ¹·
77. επικροτεί τον ρόλο που διαδραματίζει η κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ ως βήμα ανοιχτής και διαφανούς συζήτησης για θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την ενθαρρύνει να συνεχίσει το έργο της, συμβάλλοντας έτσι στον πολιτικό διάλογο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 της Συμφωνίας του Κοτονού·
78. εκφράζει τη λύπη του διότι η ρήτρα που περιέχεται στο άρθρο 96 της Συμφωνίας του Κοτονού εφαρμόζεται σπανίως σε περίπτωση κατάφωρων παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις χώρες ΑΚΕ, και συστήνει την κλιμάκωση του πολιτικού διαλόγου στο πνεύμα της Συμφωνίας του Κοτονού·
79. επικροτεί, ως λίαν θετικό παράδειγμα, τις δραστηριότητες της ΕΕ που αφορούν διαβήματα και δηλώσεις μετά τη βίαιη καταστολή στην Αιθιοπία τον Ιούνιο του 2005· εκφράζει την ανησυχία του που όταν συνέβησαν παρόμοιες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων τον Νοέμβριο του 2005, η ΕΕ φαίνεται ότι δεν παρακολούθησε επαρκώς τις εξελίξεις· λαμβάνοντας υπόψη τον υψηλό αριθμό ηγετών της αντιπολίτευσης και υπέρμαχων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που βρίσκονται επί του παρόντος στη φυλακή και αντιμετωπίζουν τη θανατική ποινή, πιστεύει ότι η κυβέρνηση της Αιθιοπίας αδυνατεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της σύμφωνα με το άρθρο 8 της Συμφωνίας του Κοτονού και καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να ανταποκριθούν στην έκκληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για συντονισμένη στάση σύμφωνα με το άρθρο 96 της Συμφωνίας του Κοτονού όπως απαιτείται στο ψήφισμά του της 15ης Δεκεμβρίου 2005·
80. εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι η Ερυθραία, παρά τις σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των αυθαίρετων κρατήσεων και των βασανιστηρίων χιλιάδων κρατουμένων, δεν αναφέρεται στην ετήσια έκθεση του Συμβουλίου του 2005 για τα ανθρώπινα δικαιώματα· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι, παρά το ψήφισμα P6_TA(2004)0068 στο οποίο το Κοινοβούλιο καταδίκασε την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ερυθραία και κάλεσε το Συμβούλιο και την Επιτροπή να ξεκινήσει τη διαδικασία διαβούλευσης σύμφωνα με το άρθρο 96 της Συμφωνίας του Κοτονού, ελάχιστη δράση έχει αναληφθεί από το Συμβούλιο και την Επιτροπή για αυτό το θέμα· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να

¹ Το Συμβούλιο ενέκρινε καταρχάς αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές τον Δεκέμβριο του 2003. Περιέχουν τυποποιημένες διατυπώσεις και κοινούς ορισμούς που δύνανται να χρησιμοποιηθούν σε νομικά όργανα που εφαρμόζουν κυρώσεις. Η αναθεώρηση πραγματοποιήθηκε το Δεκέμβριο του 2005.

ξεκινήσουν χωρίς καθυστέρηση τη διαδικασία διαβούλευσης σύμφωνα με το άρθρο 96 της Συμφωνίας του Κοτονού όσον αφορά την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ερυθραία·

Εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

81. λαμβάνει υπόψη την πρώτη διετή αναθεώρηση των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ για τα παιδιά και τις ένοπλες συγκρούσεις υπό την Προεδρία του Ηνωμένου Βασιλείου· επικροτεί ιδιαίτερος το γεγονός ότι τα ενημερωτικά δελτία της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που εγκρίθηκαν τον Ιούλιο του 2005, περιέχουν ένα τμήμα για τα δικαιώματα των παιδιών και μια ειδική απαίτηση να γίνεται αναφορά βάσει αυτών των κατευθυντήριων γραμμών, όπου ενδεικνύται· σημειώνει ότι η διαβούλευση με εμπλεκόμενους παράγοντες και με ΜΚΟ υπήρξε υποδειγματική κατά τη διαδικασία εκπόνησης της αναθεώρησης και των συστάσεων· εκφράζει, ωστόσο, τη λύπη του που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν συμμετείχε στη διαδικασία εκτίμησης αυτών των κατευθυντήριων γραμμών, που δεν αξιοποιήθηκε η ευκαιρία για μια ευρεία αναθεώρηση και ότι το έγγραφο που προέκυψε ήταν απογοητευτικό τόσο ως προς το φάσμα που κάλυψε όσο και ως προς τη φιλοδοξία του· ζητεί, συνεπώς, από το Συμβούλιο να συμπεριλαμβάνει συστηματικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στη διετή αναθεώρηση των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, ούτως ώστε να λαμβάνει γνώση της θέσης και των συστάσεων του Κοινοβουλίου στον τομέα αυτό·
82. χαιρετίζει τη δέσμευση της Αυστριακής Προεδρίας να συνεχίσει την πρακτική των διαβημάτων προς όλους τους διεθνείς εταίρους της ΕΕ σχετικά με την επικύρωση των διεθνών συμβάσεων που απαγορεύουν την πρακτική των βασανιστηρίων· ζητεί από το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εξετάσουν νέους και καινοτόμους τρόπους για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για τα βασανιστήρια· υπογραμμίζει ότι, μολονότι αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές εγκρίθηκαν ήδη από το 2001, συγκαταλέγονται μεταξύ εκείνων που εφαρμόστηκαν σε μικρότερο βαθμό· έχοντας υπόψη τις υφιστάμενες απειλές που αντιμετωπίζει η πλήρης απαγόρευση των βασανιστηρίων και της κακομεταχείρισης στο διεθνές πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας· καλεί, στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο να συνεργαστεί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στη μελλοντική διαδικασία αξιολόγησης αυτών των κατευθυντήριων γραμμών· ενημερώνει σχετικά το Συμβούλιο ότι η υποεπιτροπή ανθρωπίνων δικαιωμάτων ζήτησε την εκπόνηση μελέτης για την βελτιστοποίηση της εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών για τα βασανιστήρια της ΕΕ και την βελτίωση των μέσων που προβλέπονται από αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές· συνιστά στην Αυστριακή και την Φινλανδική Προεδρία να πραγματοποιήσουν διαβήματα για τα βασανιστήρια σε όλες τις χώρες που έχουν συνυπογράψει τις σχετικές συμβάσεις αλλά που εμφανίζονται να μην συνεργάζονται· τονίζει ότι η τακτική παρουσία της Προεδρίας ή της Γραμματείας του Συμβουλίου στην αρμόδια Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τα Βασανιστήρια θα μπορούσε να προσφέρει σημαντική υλική συνεισφορά για τη στρατηγική ανάλυση σχετικά με το ποιες χώρες θα προβούν σε διαβήματα και σε ποια χρονική στιγμή· ζητεί από το Συμβούλιο να εξετάσει το ενδεχόμενο να μπορούσε να δράσει η Ευρωπαϊκή Ένωση με μεγαλύτερη ενέργεια και πιο πειστικά έναντι των τρίτων χωρών εάν όλα τα κράτη μέλη υπέγραψαν και επικύρωσαν το Προαιρετικό Πρωτόκολλο για τα Βασανιστήρια των Ηνωμένων Εθνών· ανησυχεί επίσης για τις καταγγελίες μετεγκατάστασης και εξωτερικής ανάθεσης των βασανιστηρίων σε τρίτες χώρες και

καλεί την ΕΕ να θεωρήσει την καταπολέμηση των βασανιστηρίων ως υψηλή προτεραιότητα της πολιτικής της για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδιαίτερα μέσω της ενισχυμένης εφαρμογής των κατευθυντηρίων γραμμών της ΕΕ και όλων των άλλων μέσων της ΕΕ όπως είναι η Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία για τη Δημοκρατία και τα Δικαιώματα του Ανθρώπου·

83. τονίζει ότι πρέπει να δοθεί υψηλή προτεραιότητα στην πλήρη εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών της ΕΕ για τους υπέρμαχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· καλεί το Συμβούλιο να αναλάβει πρωτοβουλίες για την προστασία των υπέρμαχων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να οργανώσουν μαθήματα επιμόρφωσης του προσωπικού τους στις αντιπροσωπείες, τις πρεσβείες και τα προξενεία σχετικά με την εφαρμογή αυτών των κατευθυντηρίων γραμμών· καλεί την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο διάθεσης κεφαλαίων για την κάλυψη των εξόδων αυτής της επιμόρφωσης· επιδοκιμάζει την εκπόνηση εγχειριδίου από την Ολλανδική Προεδρία της ΕΕ για την εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών· εκφράζει ωστόσο τη λύπη του για το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο δεν έλαβε ακριβείς πληροφορίες για το περιεχόμενό του· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να θίγουν την κατάσταση των υπέρμαχων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων συστηματικά σ' όλους τους πολιτικούς διαλόγους· καλεί την Επιτροπή να οργανώσει σε επίπεδο αντιπροσωπειών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ενημερωτικά σεμινάρια για τις κατευθυντήριες γραμμές με όλες τις αρμόδιες τοπικές ΜΚΟ· καλεί και πάλι το Συμβούλιο να ενημερώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την εφαρμογή αυτών των κατευθυντηρίων γραμμών επιτόπου και να το συμπεριλάβει πλήρως στη διαδικασία αξιολόγησής τους·
84. στηρίζει το Συμβούλιο στις προσπάθειές του να ενσωματώσει τα ανθρώπινα δικαιώματα σε ολόκληρο το έργο της ΕΕ, ειδικότερα εστιάζοντας στην τακτική αναθεώρηση και εφαρμογή μιας συγκεκριμένης δέσμης κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα·

Ενσωμάτωση της διάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

85. επικροτεί το γεγονός ότι Συμβούλιο και Επιτροπή καταβάλλουν προσπάθειες για την ενίσχυση της συνέπειας της πολιτικής της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα έναντι άλλων διεθνών πολιτικών· θεωρεί ζωτικό για την επίδιωξη μιας αξιόπιστης πολιτικής της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα να ενισχυθούν αυτές οι διασυνδέσεις·
86. τονίζει τη σημασία του ορισμού του Michael Matthiessen ως Προσωπικού Εκπροσώπου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Υπατου Εκπροσώπου της ΕΕ για την ΚΕΠΠΑ ως ένα σημαντικό βήμα προόδου στην ενσωμάτωση της διάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· επικροτεί τις δραστηριότητες και την προσωπική δέσμευση του κατέχοντος τη θέση·
87. χαιρετίζει το γεγονός ότι ομάδες εργασίας που ασχολούνται με δραστηριότητες της αστυνομίας και της κοινωνίας των πολιτών στα πλαίσια του πλάνου ΚΕΠΠΑ/Πρόγραμμα Ανάπτυξης του Τομέα Τροφίμων, καθώς και με στρατιωτικές δραστηριότητες της ΕΕ, έχουν αρχίσει συζητήσεις για πτυχές ανθρωπίνων δικαιωμάτων των δραστηριοτήτων τους και να ενσωματώνουν τις ανησυχίες αυτές, συμπεριλαμβανομένης και της καταδίκης της χρήσης βίας σε βάρος των γυναικών, στις εντολές που δίδονται στο προσωπικό της αποστολής της ΕΕ επιτόπου· χαιρετίζει τα

"Γενικά Πρότυπα Συμπεριφοράς για τις δραστηριότητες του Προγράμματος Ανάπτυξης του Τομέα Τροφίμων" που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 23-24 Μαΐου 2005, το οποίο δίδει συνολικές εντολές σε όλες τις κατηγορίες προσωπικού που εργάζονται στις αποστολές του Προγράμματος Ανάπτυξης του Τομέα Τροφίμων· εφιστά ωστόσο την προσοχή στην προφανή ανάγκη τα πρότυπα αυτά να εφαρμόζονται με συνέπεια και ευσυνειδησία στον αυξανόμενο αριθμό στρατιωτικών και μη στρατιωτικών δραστηριοτήτων της ΕΕ στο εξωτερικό· θεωρεί ότι η ΕΕ, ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, μπορεί να αποτρέψει καταχρήσεις, οι οποίες έχουν συμβεί στις ειρηνευτικές αποστολές των Ηνωμένων Εθνών· ζητεί από την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο να διατεθούν περισσότερα κεφάλαια για την κατάρτιση όλου του προσωπικού όσον αφορά την εφαρμογή αυτών των προτύπων·

88. επικροτεί την έγκριση των κατευθυντήριων γραμμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προώθηση της συμμόρφωσης προς το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, τον Δεκέμβριο του 2005· προτρέπει το Συμβούλιο να τις εφαρμόσει σε όλες τις σχετικές αναφορές, δηλώσεις και διαβήματα·
89. καλεί την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων ως μια από τις υπηρεσίες που εφαρμόζουν τις αναπτυξιακές πολιτικές της ΕΕ μέσω του δανεισμού και ως το μεγαλύτερο δημόσιο χρηματοδοτικό όργανο στον κόσμο, να συμπεριλάβει πλήρως τις ανησυχίες σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλες τις αξιολογήσεις των προγραμμάτων της και να εξασφαλίσει επαρκή εσωτερική ικανότητα ώστε να λαμβάνεται υπόψη η αρχή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις δραστηριότητές της· ζητεί συγκεκριμένα την εισαγωγή σαφών διαδικασιών διασφάλισης, που θα βασίζονται σε διεθνή πρότυπα, για την αξιολόγηση και τον μετριασμό της επίπτωσης των προγραμμάτων της που έχουν σχέση με ανθρώπινα δικαιώματα· ζητεί οι πολιτικές διασφάλισης για θέματα που δεν καλύπτονται από τη νομοθεσία της ΕΕ να ισοδυναμούν με εκείνες που περιγράφονται στις Αρχές του Ισημερινού, κατ' ελάχιστον· καλεί την Τράπεζα να συμβουλευθεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για το θέμα αυτό·
90. επικροτεί το γεγονός ότι η Επιτροπή εκτιμά σε τακτά διαστήματα αν κάποιες χώρες πρέπει να προστεθούν στον κατάλογο του Συστήματος Γενικευμένων Προτιμήσεων «GSP+» με τις χώρες στις οποίες επιβάλλονται οι πλέον ευνοϊκοί δασμοί για αγαθά που πρόκειται να εισαχθούν στην ΕΕ· ωστόσο, ζητεί από την Επιτροπή, να διασφαλίσει ότι για τους σκοπούς της αξιολόγησης η Επιτροπή θα ελέγχει τόσο την έναρξη ισχύος των διεθνών υποχρεώσεων όσο και την επιτόπου αποτελεσματική εφαρμογή και επιβολή·
91. καλεί την Επιτροπή να εφαρμόσει αντικειμενικά κριτήρια κατά την χορήγηση Συστήματος Γενικευμένων Προτιμήσεων+ πλεονεκτημάτων σε χώρες που έχουν επιδείξει σοβαρές ελλείψεις στην εφαρμογή των οκτώ συμβάσεων της Παγκόσμιας Οργάνωσης Εργασίας σχετικά με τα βασικά εργατικά πρότυπα, ιδιαίτερα να ελέγχει την εφαρμογή των δεσμεύσεων που έχουν αναλάβει η Βενεζουέλα, Μολδαβία, το Ελ Σαλβαδόρ, η Γουατεμάλα, η Κολομβία και άλλες συγκεκριμένες χώρες πριν από την απόφαση της Επιτροπής του Δεκεμβρίου 2005· γενικά, καλεί την Επιτροπή να αναθεωρεί τακτικά την εφαρμογή αυτών των συμβάσεων και να εφαρμόζει, αν είναι απαραίτητο, τις διατάξεις διασφάλισης που προβλέπονται στον Κανονισμό·
92. ζητεί από το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εξασφαλίσουν την συμβατότητα των

εμπορικών συμφωνιών με υφιστάμενες συνθήκες των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα σύμφωνα με το ψήφισμα του Κοινοβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 2006, να πραγματοποιούν ανεξάρτητες αξιολογήσεις αειφορίας πριν από τις εμπορικές διαπραγματεύσεις αξιολογώντας ιδιαίτερα την επίπτωση στα ανθρώπινα δικαιώματα, και να ελέγχουν, αναθεωρούν και να αναστέλλουν οποιαδήποτε αρνητική επίπτωση των υφισταμένων και προτεινομένων εμπορικών κανόνων σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κοινωνικών και περιβαλλοντικών θεμάτων·

93. επισημαίνει ότι όλες οι αξιολογήσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ανά χώρα πρέπει να περιλαμβάνουν ανάλυση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των εργαζομένων, όπως αυτά κατοχυρώνονται στο άρθρο 23 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στο άρθρο 22 του Συμφώνου για τα Αστικά και τα Πολιτικά Δικαιώματα, και στο άρθρο 8 της Σύμβασης για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα·
94. ζητεί από την Επιτροπή να συμπεριλάβει τη συστηματική παρακολούθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλα τα έγγραφα στρατηγικής ανά χώρα, τα έγγραφα περιφερειακής στρατηγικής, στα Εθνικά Ενδεικτικά Προγράμματα, στα Περιφερειακά Ενδεικτικά Προγράμματα και Σχέδια Δράσης· ζητεί από την Επιτροπή την ανά τακτά διαστήματα ενημέρωση αυτών των εγγράφων ώστε να αντανakλούν πάντα την πλέον πρόσφατη επιτόπου κατάσταση όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα και να οργανώνει κατάλληλες διαβουλεύσεις με τις ΜΚΟ σε κάθε ενημέρωση·
95. ζητεί από την Επιτροπή να εκπονήσει μια έκθεση για τον τρόπο που εφήρμοσε η ίδια τις δικές της προτάσεις στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην προώθηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του εκδημοκρατισμού στις τρίτες χώρες, του Μαΐου του 2001, η οποία θα ακολουθηθεί από μία διεξοδική αναθεώρηση·
96. ζητεί από την Επιτροπή να αναπτύξει μια στρατηγική για την προώθηση της εφαρμογής όλων των κατευθυντήριων γραμμών για τα ανθρώπινα δικαιώματα στις διεθνικές επιχειρήσεις, εφαρμόζοντας την πρόσφατη ανακοίνωσή της για την εταιρική κοινωνική ευθύνη· ζητεί από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να ασκήσει πίεση στον Ειδικό Εκπρόσωπο για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις διεθνικές εταιρείες να αναλύσουν σε μεγαλύτερο βάθος τα κενά στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε περιπτώσεις όπου το κράτος υποδοχής δεν προτίθεται ή δεν είναι σε θέση να προστατεύσει τα ανθρώπινα δικαιώματα από παραβιάσεις με τη συνενοχή εταιρειών·
97. επαναλαμβάνει ότι οι εσωτερικές πολιτικές της ΕΕ δεν πρέπει απλώς να είναι συνεπείς αλλά και παραδειγματικές όσον αφορά τη συμμόρφωσή τους με την διεθνή νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα· εκφράζει ανησυχία για το γεγονός ότι τα πρόσφατα μέτρα διαχείρισης της μετανάστευσης δεν εξασφαλίζουν πάντοτε πρόσβαση στην προστασία για τους πρόσφυγες στην πράξη· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εξασφαλίσουν ότι η διαχείριση της μετανάστευσης δεν μεταβάλλεται σε προϋπόθεση για την συνεργασία στην ανάπτυξη με τις τρίτες χώρες, και ότι τα πιλοτικά προγράμματα περιφερειακής προστασίας παραμένουν προσανατολισμένα στην προστασία, έχουν επαρκείς πόρους και είναι μακροπρόθεσμα, συντονίζονται δε πλήρως με την ανθρωπιστική και αναπτυξιακή πολιτική της ΕΕ και βασίζονται στην αρχή της διεθνούς

αλληλεγγύης·

98. τονίζει ότι στα πλαίσια της καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπινων όντων πρέπει να υιοθετηθεί μια προσέγγιση ανθρωπίνων δικαιωμάτων που θα σέβεται τα θύματα της εμπορίας, και χαιρετίζει, σχετικά, την επικέντρωση της προσοχής στην προστασία των θυμάτων στο πρόγραμμα του Συμβουλίου της ΕΕ για την καταπολέμηση και αποτροπή της εμπορίας ανθρώπων¹, και παρακινεί όλα τα κράτη μέλη να επικυρώσουν τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Καταπολέμηση της Σωματεμπορίας·
99. προτρέπει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να θέσουν κριτήρια αναφοράς για όλες τις διαβουλεύσεις σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, με στόχο τη βελτίωση της συνοχής της πολιτικής και του πολιτικού διαλόγου·

Αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε υποθέσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων

100. επικροτεί τον αυξανόμενο ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και προκειμένου να διαφυλαχθούν οι δεσμεύσεις για τη βελτίωση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε ολόκληρο τον κόσμο μέσω του ελέγχου των δραστηριοτήτων άλλων θεσμικών οργάνων και, ειδικότερα, μέσω του βραβείου Ζαχάρωφ·
101. χαιρετίζει το πρώτο έτος δραστηριοτήτων της υποεπιτροπής ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα πλαίσια της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, η οποία, υπό την καθοδήγηση των δραστηριοτήτων του Κοινοβουλίου, δημιούργησε μια εστία δραστηριοτήτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έλειπε κατά την τελευταία κοινοβουλευτική θητεία, συμπεριλαμβανομένης και της υποβολής τακτικών εκθέσεων από την Προεδρία, την Επιτροπή, τον Προσωπικό Αντιπρόσωπο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, τον Υπατο Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, τους Ειδικούς Εισηγητές των Ηνωμένων Εθνών και τον Επίτροπο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, πολλαπλών ακροάσεων, ανταλλαγών απόψεων, πραγματογνωμοσύνης και μελετών καθώς και της συνεισφοράς ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο έργο της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων·
102. τονίζει την ανάγκη ενσωμάτωσης θεμάτων για τα ανθρώπινα δικαιώματα στο έργο όλων των κοινοβουλευτικών επιτροπών και αντιπροσωπειών που ασχολούνται με τις εξωτερικές σχέσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου· εφιστά, εν προκειμένω, την προσοχή στο έργο το οποίο επιτελείται από την Επιτροπή Ανάπτυξης στην οργάνωση τακτών συζητήσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να ακολουθήσει τα συμπεράσματα αυτών και άλλων συζητήσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα που διεξάγονται στο Κοινοβούλιο·
103. επισημαίνει, εν προκειμένω, ότι η Υποεπιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων επικέντρωσε τις δραστηριότητές της του 2005 στην εφαρμογή των μέσων της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα όπως οι κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ σχετικά με την προστασία των υπέρμαχων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θέσπισε, εν προκειμένω, ένα σύστημα συντονισμού με τους εκπροσώπους των οργάνων των Ηνωμένων Εθνών για τα

¹ *EE C 311, 9.12.2005, σελ. 1.*

ανθρώπινα δικαιώματα· θεωρεί προτεραιότητα τη συνέχιση της στενής συνεργασίας με τους εκπροσώπους και τα όργανα των Ηνωμένων Εθνών και του Συμβουλίου της Ευρώπης, ούτως ώστε να διασφαλιστεί μεγαλύτερη συνέπεια και συντονισμός στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

104. θεωρεί ότι η αποτελεσματικότητα του έργου του Κοινοβουλίου στα ανθρώπινα δικαιώματα μπορεί να ενισχυθεί με πολλούς τρόπους, π.χ. μέσω του πιο έντονου ελέγχου των δραστηριοτήτων του Συμβουλίου και της Επιτροπής έναντι χωρών με προβλήματα στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και συνεπή παρακολούθηση και έγκαιρη αξιολόγηση των συνεπειών όλων των δηλώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα που γίνονται στα ψηφίσματα και την εφαρμογή τους· προτείνει να εξετάσει η υποεπιτροπή το ενδεχόμενο δημιουργίας μικρών άτυπων ομάδων εργασίας για την παρακολούθηση κάθε σειράς κατευθυντήριων γραμμών, ώστε να είναι καλύτερα σε θέση να παρακολουθήσει το έργο του Συμβουλίου στο θέμα αυτό και να υποβάλει προτάσεις·

105. ζητεί από την υποεπιτροπή να παρακολουθεί συστηματικά τα ψηφίσματα για τα ανθρώπινα δικαιώματα που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 115 του Κανονισμού και να ενισχύσει τις προσπάθειες για την ενεργό ανταπόκριση στις έξωθεν εκτιμήσεις όλων των δραστηριοτήτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα, περιλαμβανομένου του έργου άλλων επιτροπών, καθώς και κοινοβουλευτικών αντιπροσωπειών·

106. είναι της γνώμης ότι η υποεπιτροπή θα μπορούσε να βελτιώσει τον αντίκτυπό της στην πολιτική και τον προγραμματισμό παρακολουθώντας στενότερα τα προγράμματα εργασιών του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ιδίως το έργο της Ομάδας Εργασίας του Συμβουλίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (COHOM), ως προσκεκλημένη σε τακτή βάση από τα μέλη της ομάδας COHOM και ζητεί οι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να προσκαλούνται συστηματικά να παρακολουθούν συνεδριάσεις ενημέρωσης, όπως αυτές που οργανώνονται με τις ΜΚΟ, και ενημερώσεις αναφορικά με τους διάλογους με τρίτες χώρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα· προσβλέπει σε διαβεβαιώσεις ότι αυτές οι προσκλήσεις θα γίνονται πλέον σε σταθερή βάση·

107. ζητεί από το Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και από τη Διάσκεψη των Προέδρων να εξετάσουν αν μπορούν να ληφθούν μέτρα με στόχο την ενίσχυση της πολιτικής στήριξης που παρέχεται από μέλη του ΕΚ στην ολομέλεια, όταν διενεργείται ψηφοφορία με τη διαδικασία κατεπείγοντος για ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δυνάμει του άρθρου 115 του Κανονισμού, ενδεχομένως με μετάθεση της ώρας της ψηφοφορίας σε πιο ενδεδειγμένη χρονική στιγμή·

108. ζητεί έναν περισσότερο επικοινωνιακό ρόλο της Υποεπιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην ανάπτυξη συνεπών και διαφανών κριτηρίων για την επιλογή επειγόντων θεμάτων, ούτως ώστε να διασφαλιστεί ότι οι κοινοβουλευτικές παρεμβάσεις είναι έγκαιρες και έχουν τον μέγιστο αντίκτυπο· ζητεί τα μέλη της υποεπιτροπής να ανταλλάσσουν την εμπειρογνωμοσύνη τους σε αυτόν τον τομέα και να διαδραματίζουν πιο ενεργό και αποφασιστικό ρόλο στην κατάρτιση επειγόντων ψηφισμάτων· προτείνει τη δημιουργία μίας μόνιμης ομάδας εργασίας μελών της υποεπιτροπής για αυτούς τους σκοπούς·

109. επικροτεί την εκπόνηση κατευθυντήριων γραμμών για τις Αντιπροσωπείες του ΕΚ που

επισκέπτονται τρίτες χώρες· ζητεί από το Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και από τη Διάσκεψη των Προέδρων να εξετάσουν μέτρα που δύνανται να ληφθούν για να αναδειχθεί περαιτέρω η ορατότητα όσο και η συστηματική χρήση αυτών των κατευθυντήριων γραμμών· υπογραμμίζει ότι κάθε αποστολή σε τρίτη χώρα πρέπει να περιλαμβάνει συστηματικά ως θέμα τις ανησυχίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και όλοι οι συμμετέχοντες να ενημερώνονται πλήρως σχετικά με την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πριν και κατά τη διάρκεια της επίσκεψης·

110. επικροτεί τον ενεργό ρόλο της Υποεπιτροπής, της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, και του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην υποστήριξη υποθέσεων παραβιάσεων σε ολόκληρο τον κόσμο, ειδικά μέσω της απονομής του Βραβείου Ζαχάρωφ· επισημαίνει όσον αφορά το τελευταίο θέμα ότι το βραβείο πρέπει να απονέμεται δημοσίως, στο πλαίσιο κατάλληλης τελετής, προσωπικά στους νικητές·
111. χαιρετίζει την ανάληψη δέσμευσης του Κοινοβουλίου για την εξέταση του πολύπλοκου θέματος της στήριξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων παράλληλα με την καταπολέμηση της διεθνούς τρομοκρατίας· τονίζει ότι η συνέπεια στην προσέγγιση της ΕΕ στα διάφορα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχει ύψιστη σημασία εάν η ΕΕ επιθυμεί να είναι ένας αξιόπιστος παράγοντας σε διεθνές επίπεδο·
112. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή, ενόψει της Διάσκεψης της ΕΕ-ΗΠΑ που θα πραγματοποιηθεί τον Ιούνιο του 2006, και σύμφωνα με την έκθεση των εμπειρογνομόνων της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, να καλέσουν την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών να κλείσει πάραυτα το κέντρο κράτησης του Γκουαντανάμο και επιμένει ότι θα πρέπει να επιφυλαχθεί μεταχείριση σε όλους τους κρατούμενους συμβατή με τον ανθρωπιστικό νόμο και να προσαχθούν χωρίς καθυστέρηση σε δίκαια δημόσια δίκη ενώπιον αρμόδιου, ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου·
113. προσβλέπει στην παραλαβή των αποτελεσμάτων μιας μελέτης αντικτύπου με στόχο την ανάλυση και αξιολόγηση του αντικτύπου των δραστηριοτήτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·
114. σημειώνει προτάσεις, που τελούν ακόμη υπό συζήτηση, για ενίσχυση του ρόλου του Κοινοβουλίου στην προώθηση της δημοκρατίας, που θα μπορεί να υποστηρίξει το έργο καίριων επιτροπών και αντιπροσωπειών, θα παράσχει ένα παρατηρητήριο για τις πολιτικές εξελίξεις στις χώρες της Γειτονίας και πέραν αυτών, και θα ενδυναμώσει το δίκτυο πληροφοριών μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων σε ολόκληρη την ΕΕ·
115. σημειώνει τις προτάσεις, που τελούν ακόμη υπό συζήτηση, για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Κληροδοτήματος για τη Δημοκρατία, που θα εργάζεται μαζί με άλλες οργανώσεις που αφοσιώνονται στη δημοκρατική διαδικασία, όπως το Συμβούλιο της Ευρώπης και ο ΟΑΣΕ, και θα εξετάσει τρόπους ανάπτυξης ενός φορέα προώθησης της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που να βρίσκεται στη διάθεση της ΕΕ·

Πόροι που προορίζονται για το έργο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, περιλαμβανομένου του έργου της Γραμματείας του Συμβουλίου

116. ζητεί από την Επιτροπή να ορίσει τουλάχιστον μία μόνιμη οργανική θέση σε κάθε

αντιπροσωπεία σε τρίτη χώρα με αρμοδιότητα την παρακολούθηση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην εν λόγω χώρα και την προώθηση των διεθνών προδιαγραφών για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ευθύνη των σχέσεων με την κοινωνία των πολιτών, όπως οι σχέσεις με τους υπέρμαχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· ζητεί αυτή η θέση να καταλαμβάνεται από ανάλογης βαθμίδας αξιωματούχο, προκειμένου αυτός να εντοπίζει και να αντιμετωπίζει προβλήματα όπου είναι απαραίτητο· ζητεί, εν προκειμένω, τη χορήγηση επίσημων προσκλήσεων σε τακτή βάση στους εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών από τις αντιπροσωπείες της Επιτροπής, ούτως ώστε να υποστηριχθεί το έργο των υπέρμαχων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τρίτες χώρες·

117.ζητεί από την Επιτροπή την ενίσχυση του Τμήματος Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Γενικής της Διεύθυνσης για τις Εξωτερικές Σχέσεις, με την παροχή πρόσθετου προσωπικού για την κάλυψη όλων των θεμάτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προκειμένου να είναι σε θέση να εκπληρώσει τη συμπληρωματική του αποστολή ως τμήματος πόρων· ζητεί επίσης να δοθεί σε ένα μέλος του προσωπικού ανά γεωγραφική ενότητα πρόσθετη αρμοδιότητα για τα ανθρώπινα δικαιώματα·

118.ζητεί την αύξηση της χρηματοδότησης για την Υποεπιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων προκειμένου να διευκολυνθεί η χρηματοδότηση επί τόπου ταξιδιών και επισκέψεων από τα μέλη της επιτροπής σε τοποθεσίες συχνών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον κόσμο, ούτως ώστε να υπογραμμιστούν οι παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα·

119.ζητεί από το Συμβούλιο την ενίσχυση του Τμήματος Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Γενικής του Γραμματείας και ειδικότερα να προστεθούν νέες οργανικές θέσεις για εμπειρογνώμονες με ειδίκευση στα ανθρώπινα δικαιώματα, στο διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο και στο δίκαιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προκειμένου να συνδράμουν τον Προσωπικό Εκπρόσωπο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και να επιτρέψουν έναν λογικό καταμερισμό εργασίας στο Γραφείο του, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την εκ μέρους του ανάληψη περισσότερων ευθυνών·

120.υποστηρίζει ότι δίπλα σε όλους τους Ειδικούς Εκπροσώπους που ορίζει το Συμβούλιο πρέπει να τοποθετηθεί ένας εμπειρογνώμονας για τα ανθρώπινα δικαιώματα ο οποίος θα εργάζεται αποκλειστικά στην υπηρεσία τους· καλεί τους εν λόγω Εκπροσώπους να εγείρουν συστηματικά θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους·

*

* *

121.αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή καθώς και στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών και των υπό ένταξη χωρών, στα Ηνωμένα Έθνη, το Συμβούλιο της Ευρώπης, τον ΟΑΣΕ, τις κυβερνήσεις των χωρών που αναφέρονται στο παρόν ψήφισμα, καθώς και στα γραφεία των κυριοτέρων ΜΚΟ για τα ανθρώπινα δικαιώματα που εδρεύουν στην ΕΕ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Εισαγωγή

Η Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει ο κατεξοχήν πρωτοπόρος στα ανθρώπινα δικαιώματα στον κόσμο, το δε Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ο κατεξοχήν υπέρμαχος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ανάμεσα στα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Ωστόσο, η Ευρώπη είναι καλύτερη στο να εκδίδει ανακοινώσεις από το να τις ακολουθεί με συνέπεια. Η Ένωση δύναται να αναλάβει υψηλής ποιότητας έργο για τα ανθρώπινα δικαιώματα, σε πολλές όμως περιπτώσεις αποτυγχάνει οικτρά να συμπεριλάβει ή να ενσωματώσει προβληματισμούς σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα στις άλλες της πολιτικές και προγράμματα. Αν αντιμετωπίζουμε σοβαρά τις αξίες μας, αυτό πρέπει να αλλάξει.

Η ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα κατέδειξε χαρακτηριστικά αυτά τα προβλήματα στο παρελθόν, παρέχοντας συχνά ένα εξαιρετικό, αν και αποσπασματικό, σχόλιο για τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε ολόκληρο τον κόσμο, χωρίς όμως ποτέ να επιτελεί αυτό καθαυτό το έργο του Κοινοβουλίου: να εξετάζει ενδελεχώς και να προβαίνει σε απολογισμό αναφορικά με το τι πράττει η Ευρωπαϊκή Ένωση ως σύνολο, κάτι το οποίο πραγματικά επηρεάζει και αλλάζει την τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Με την υποστήριξη όλων των μειζόνων πολιτικών ομάδων στο Κοινοβούλιο, η φετινή έκθεση υιοθετεί αυτήν την προσέγγιση.

A. Απάντηση στην ετήσια έκθεση της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα στον κόσμο το 2005

Το σημείο εκκίνησης πρέπει να είναι η ετήσια έκθεση του Συμβουλίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που φέτος φέρει τον τίτλο «Έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Αυτή η ενιαία έκθεση, που συντάχθηκε μετά από ευρεία διαβούλευση, και παρουσιάστηκε με μεγαλύτερο κύρος και δημοσιότητα, μπορεί να είναι ένας τρόπος με τον οποίο η Ένωση θα μπορέσει να εκφέρει έναν πιο ισχυρό λόγο για τα ανθρώπινα δικαιώματα στον κόσμο.

Επλήθαν μείζονες βελτιώσεις στην ποιότητα της έκθεσης του Συμβουλίου αφότου συντάχτηκε η πρώτη έκθεση το 2000. Φέτος η έκθεση περιλαμβάνει πληροφορίες για το έργο της Επιτροπής και του Κοινοβουλίου, καθώς και του Συμβουλίου. Η διαδικασία βάσει της οποίας συντάχθηκε το τμήμα που καλύπτει το Κοινοβούλιο μπορεί να βελτιωθεί τον επόμενο χρόνο, μαζί με μια μεγαλύτερη δέσμευση εκ μέρους του Συμβουλίου να χρησιμοποιεί την έκθεση για να ανταποκρίνεται και να παρακολουθεί τα ψηφίσματα του ΕΚ.

Σαφώς δεν υπάρχει επαρκής ανάλυση, καμία πραγματική αξιολόγηση του αντικτύπου, καμία παρακολούθηση. Ποιος ήταν ο αντίκτυπος των διαβημάτων ή των ρητρών για τα ανθρώπινα δικαιώματα; Δεν τέθηκαν σκληρά ερωτήματα, πόσο μάλλον να επιδιωχθούν απαντήσεις. Ομοίως, δεν γίνεται καμία αναφορά στους τομείς προτεραιότητας του Συμβουλίου για το ερχόμενο έτος.

Μια πρωτοβουλία που θα μπορούσε να συμβάλει στον καθορισμό προτεραιοτήτων θα είναι

αν στην ετήσια έκθεση επισημαίνεται κάθε χρόνο ένας κατάλογος με τις χώρες που προκαλούν ιδιαίτερη ανησυχία. Το Συμβούλιο ήδη διατηρεί καταλόγους επιτήρησης που αναθεωρούνται ανά εξάμηνο, με στόχο την παροχή σύντομης, περιεκτικής ενημέρωσης για χώρες που είτε έχουν ήδη περιέλθει σε κρίση ή όπου είναι πιθανό να συμβεί αυτό, με στόχο την ενθάρρυνση κοινών δράσεων στο πλαίσιο του Συμβουλίου Υπουργών και των εξωτερικών πολιτικών των κρατών μελών. Αυτή η πληροφορία μπορεί να χρησιμοποιηθεί προκειμένου να καταρτιστεί ένας κατάλογος με χώρες που προκαλούν ιδιαίτερη ανησυχία στον οποίο να επικεντρωθεί η προσοχή, στον βαθμό που αυτό δεν αποκλείει σε καμία περίπτωση τη δράση σε χώρες που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο.

Ένα γεγονός παραμένει βέβαιο – υφίσταται σοβαρή ανάγκη για βελτίωση της ορατότητας της έκθεσης ειδικότερα σε επίπεδο δημοσιογράφων και εθνικών κοινοβουλίων.

Η συμπεριφορά των δύο Προεδριών

Σε γενικές γραμμές, η Προεδρία του Λουξεμβούργου (Ιανουάριος – Ιούνιος 2005) ήταν επιτυχής σε ό,τι αφορά την προώθηση και υποστήριξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως στην 61η σύνοδο της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ. Αυτό ισχύει ιδίως λόγω των περιορισμένων διαθέσιμων μέσων, πράγμα που σημαίνει ότι η Προεδρία βασιζόταν σε άλλα κράτη μέλη ελαφρύνοντας πρακτικά τον φόρτο εργασίας και διαπραγματευόμενη από νωρίς με άλλους. Αυτό το σύστημα συνδρομής από ομάδες κρατών μελών –«άτυπες τρόικες»– δεν πρέπει να περιοριστεί απλώς στις Προεδρίες μικρών χωρών. Αυτό θα επιτρέψει την αύξηση της ποσότητας του έργου που μπορεί να αναλάβει η ΕΕ και θα ενισχύσει την συμμετοχή των κρατών μελών στο έργο του Συμβουλίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα γενικότερα.

Μια σειρά από ορόσημα επιτεύχθηκαν στη διάρκεια της Προεδρίας του Ηνωμένου Βασιλείου (Ιούλιος - Δεκέμβριος 2005) με μείζονες συνέπειες για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ειδικότερα όσον αφορά τη διεύρυνση. Η μεταρρυθμιστική ορμή στην Τουρκία θα είναι ακόμη μεγαλύτερη τώρα που άρχισαν οι διαπραγματεύσεις, με την Επιτροπή να υπογραμμίζει τη σημασία της παρακολούθησης των κριτηρίων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Στη διάρκεια της Προεδρίας του Ηνωμένου Βασιλείου, δόθηκε προτεραιότητα σε μια σειρά από διαβήματα σε σχέση με τη θανατική ποινή, εστιάζοντας σε χώρες που τη δεδομένη στιγμή δεν είχαν αποφασίσει αν θα κηρύξουν ή όχι μορατόριουμ. Συνολικά υπήρξε ένα ευρύ φάσμα διαβημάτων σε περίπου 40 διαφορετικές χώρες το περασμένο έτος. Εκ φύσεως, τα ίδια τα διαβήματα δεν μπορούν να δημοσιευτούν, αλλά πρέπει να γίνει μια αξιολόγηση επιπτώσεων και να δημοσιοποιηθούν τα αποτελέσματα. Πρέπει επίσης να εξεταστεί εάν θα ήταν δυνατόν να κοινοποιούνται εμπιστευτικές πληροφορίες για διαβήματα σε επιλεγμένη ομάδα μελών του ΕΚ, όπως ήδη συμβαίνει με ευαίσθητες πληροφορίες που αφορούν την Πολιτική Ασφάλειας.

Η Προεδρία του Ηνωμένου Βασιλείου σημείωσε επίσης πρόοδο στην άσκηση πίεσης σε χώρες όπως το Ιράν και η Καμπότζη αναφορικά με τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και διατήρησε τις κυρώσεις της ΕΕ σε βάρος της Βιρμανίας, ασκώντας επιτυχώς πίεση στη βιρμανική κυβέρνηση ώστε να μην αναλάβει με τη σειρά της την Προεδρία του Συνδέσμου των Κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας (ASEAN) το 2006. Υπήρξαν αξιοσημείωτες δηλώσεις σε σχέση με το Νεπάλ, που βελτιώθηκαν αισθητά από πλευράς ποιότητας και ισορροπίας στη διάρκεια του έτους, ειδικότερα σε ό,τι αφορά τις επικρίσεις που στρέφονται

εναντίον της κυβέρνησης του Νεπάλ.

Ωστόσο, υπήρχαν προβλήματα διαβούλευσης στη διάρκεια της Προεδρίας του Ηνωμένου Βασιλείου. Για παράδειγμα, υπήρχαν σοβαρά παράπονα όσον αφορά τα συμπεράσματα του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων της 3ης Οκτωβρίου σχετικά με την Κολομβία, χωρίς να υπάρξει πρώτα διαβούλευση με την κοινωνία των πολιτών και χωρίς να εκπληρωθεί η υπόσχεση να προσκληθεί ο Διευθυντής του Γραφείου του Υπατου Αρμοστή του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στην Κολομβία για να μιλήσει στο Συμβούλιο προτού υπάρξει συμφωνία επί των συμπερασμάτων. Υπάρχει πραγματικός φόβος, που τον απηχεί ο ΟΗΕ, ότι η αναγνώριση του Νόμου για τη Δικαιοσύνη και την Ειρήνη (το νομικό πλαίσιο αποστράτευσης των παραστρατιωτικών ομάδων) ως ένα βήμα με στόχο την ειρήνη στην Κολομβία θα έχει αρνητικές συνέπειες για τους υπέρμαχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Υπάρχουν ήδη αναφορές ότι επτά μέλη του Εθνικού Κινήματος Θυμάτων φονεύθηκαν μετά την έκδοση των συμπερασμάτων. Αυτό ουδέποτε τέθηκε στην ημερήσια διάταξη της Ομάδας Εργασίας του Συμβουλίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, παρόλο που την αφορά άμεσα το θέμα των υπέρμαχων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η προώθηση των κατευθυντήριων γραμμών.

Έγινε μια αναθεώρηση των κατευθυντήριων γραμμών για τα παιδιά σε ένοπλες συγκρούσεις, που πραγματοποιήθηκε στη διάρκεια της Προεδρίας του Ηνωμένου Βασιλείου. Ωστόσο, η στάση της Προεδρίας ότι «ο ρόλος της δεν είναι να λέει στους εταίρους τι να κάνουν» ήταν ανησυχητική. Ένας δεύτερος μείζων λόγος απογοήτευσης ήταν ότι δεν πραγματοποιήθηκε καμία ανάλυση επιπτώσεων σε σχέση με τα παιδιά – είτε μέσω των Αντιπροσωπειών είτε των ΜΚΟ του τομέα. Μάλιστα, ούτε καν υπήρξε διαβούλευση με τις τοπικές αντιπροσωπείες για αυτήν την αναθεώρηση.

Χρειάζεται επίσης να υπάρξει αναθεώρηση του καταλόγου των χωρών που χαρακτηρίζονται χώρες προτεραιότητας βάσει των κατευθυντήριων γραμμών, ιδιαίτερα αφού δεν πραγματοποιήθηκε κανένα διάβημα το 2005 σχετικά με τα παιδιά σε ένοπλες συγκρούσεις σε χώρα που δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο. Για παράδειγμα, μέρη όπως τα παλαιστινιακά εδάφη δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο, αλλά οι εκεί συνέπειες της ένοπλης σύγκρουσης για τα παιδιά είναι συντριπτικές.

Σε ό,τι αφορά τις κατευθυντήριες γραμμές για τους υπέρμαχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, παρά κάποιες προσπάθειες για συγκεκριμένα βήματα προς την κατεύθυνση της εφαρμογής, οι κατευθυντήριες γραμμές γενικά δεν είναι ιδιαίτερα γνωστές. Για παράδειγμα, τον Φεβρουάριο του 2005, οι ΜΚΟ επιχείρησαν να κανονίσουν μια συνάντηση για την προώθηση των κατευθυντήριων γραμμών στο εντόπιο προσωπικό των ΜΚΟ στη Ρουάντα. Ωστόσο, η αντιπροσωπεία της Επιτροπής δίστασε να εμπλακεί, λόγω του πολιτικού πλαισίου. Αντιθέτως, στο Μπουρούντι ο ίδιος ο Πρέσβης παρουσίασε τις κατευθυντήριες γραμμές στη συνάντηση. Υποβλήθηκαν δύο έγγραφα με συστάσεις και προτάσεις από τους υπέρμαχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρουάντα και στο Μπουρούντι, ωστόσο δεν φαίνεται να υπήρξε συνέχεια.

Υπάρχει σαφής ανάγκη να διεξαχθούν τακτικές, επίσημες αναθεωρήσεις και μελέτες αντικτύπου για κάθε δέσμη κατευθυντήριων γραμμών, λαμβάνοντας υπόψη ενδεχόμενους νέους μηχανισμούς προς επίρρωση της αποτελεσματικότητάς τους, με συμβολές και διορατικότητα από το Κοινοβούλιο, χρησιμοποιώντας «βέλτιστες πρακτικές» για τη βελτίωση

της εφαρμογής.

Καίριο στοιχείο για την αποτελεσματικότερη εμπλοκή του Συμβουλίου στα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι η διαχείριση της Ομάδας Εργασίας του Συμβουλίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (COHOM). Σε πρακτικό επίπεδο, πρέπει να δημοσιοποιούνται εγκαίρως οι ημερήσιες διατάξεις και τα έγγραφα τεκμηρίωσης και πριν από τις συναντήσεις, ούτως ώστε να είναι δυνατή η έξωθεν υποβολή σχολίων. Η κατάσταση συνηγορεί επίσης υπέρ της θέσπισης μόνιμης Ομάδας Εργασίας του Συμβουλίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (COHOM) με έδρα στις Βρυξέλλες, ή αν αυτό είναι ανέφικτο, να υπάρχει τουλάχιστον ένας αξιωματούχος αρμόδιος για θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε κάθε Μόνιμη Αντιπροσωπεία.

Το ίδιο ισχύει για τις συναντήσεις με εκπροσώπους και επισκέψεις σε τρίτες χώρες – για παράδειγμα επισκέψεις τρώικας, διασκέψεις κορυφής, Συμβούλια Σύνδεσης και συνεδριάσεις της Επιτροπής. Η ημερήσια διάταξη θα πρέπει να είναι διαθέσιμη εκ των προτέρων για να υπάρχει η δυνατότητα διαβούλευσης, θα πρέπει δε να δημοσιοποιούνται οι εκθέσεις επισκέψεων. Τα ενημερωτικά δελτία για τα ανθρώπινα δικαιώματα συντάσσονται από την εποχή της Προεδρίας του Λουξεμβούργου με στόχο τη βελτίωση των ενημερωτικών επισκέψεων και συναντήσεων με τρίτες χώρες. Αυτά τα ενημερωτικά δελτία είναι μια ιδιαίτερα θετική πρωτοβουλία· ωστόσο, ενημερώνονται μόνο μια φορά τον χρόνο και επί του παρόντος είναι εμπιστευτικά.

Καθώς αυξάνονται σε αριθμό και σημασία οι αποστολές ΕΠΑΑ, η διαφύλαξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθίσταται ολοένα και πιο σημαντική. Στις 22 Απριλίου 2005 δημοσιεύτηκαν Πρότυπα Συμπεριφοράς για το στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό, ωστόσο δεν υπάρχει καμία ένδειξη για τον τρόπο που εφαρμόστηκαν αυτές οι αρχές κατά τη διάρκεια των αποστολών ΕΠΑΑ που ξεκίνησαν το 2005, ιδίως σε σχέση με το οργανωμένο έγκλημα, τη διαφθορά, την παράνομη εμπορία ανθρώπων και την κακομεταχείριση των παιδιών. Είναι σαφές ότι υπάρχει επιτόπου έλλειψη κατανόησης, για παράδειγμα, στην αποστολή στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό δεν υπήρξε καμία εκπαίδευση για τα δικαιώματα των παιδιών και για τις κατευθυντήριες γραμμές, όταν λοιπόν το προσωπικό ΕΠΑΑ συναντά παιδιά στρατιώτες, απλά δεν ξέρει τι να κάνει.

Η απόδοση του Συμβουλίου και της Επιτροπής στα διεθνή φόρουμ

Η ετήσια έκθεση μιλά για τον ισχυρό αντίκτυπο που δύναται να έχει η ΕΕ στα ανθρώπινα δικαιώματα όταν μιλά με μία φωνή, μια αρχή που ισχύει ιδιαίτερα όταν εξετάζουμε τον αντίκτυπο που έχει η ΕΕ στα διεθνή φόρουμ.

Ωστόσο, έχοντας συμμετάσχει στην 61η σύνοδο της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, ο εισηγητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα κράτη μέλη της ΕΕ σπαταλούν υπερβολικά πολύ χρόνο συζητώντας θέματα αναμεταξύ τους και διαθέτοντας πολύ λίγο χρόνο στη γεφύρωση των θέσεων με άλλες χώρες ή με αυτές που θα μπορούσαν να πειστούν να υποστηρίξουν τις θέσεις της ΕΕ.

Είναι λυπηρό το γεγονός ότι υπήρξε άρνηση προώθησης ενός ψηφίσματος για την Κίνα, ενώ

για μια ακόμη φορά δεν υπήρξε κανένα ψήφισμα για τη Ζιμπάμπουε. Τα κράτη μέλη της ΕΕ απέτυχαν να πείσουν κυβερνήσεις με επιρροή στην Αφρική και αλλού για την ανάγκη υιοθέτησης μιας σθεναρότερης στάσης στα διεθνή φόρουμ παρά την έντονη καταδίκη των μαζικών απελάσεων στη Ζιμπάμπουε και επιχειρούν να παράσχουν ανθρωπιστική βοήθεια για να αντιμετωπίσουν την κρίση. Η ΕΕ αρνήθηκε επίσης να υποστηρίξει ένα ψήφισμα για την Τσετσενία, παρά το γεγονός ότι το είχε πράξει αυτό τα προηγούμενα χρόνια και παρόλο που δεν επιλύθηκε η σύγκρουση. Τοπικές ομάδες ανθρωπίνων δικαιωμάτων εκτιμούν ότι 3 000 με 5 000 άνθρωποι «εξαφανίστηκαν» από τότε που άρχισε η σύγκρουση το 1999, όλοι τους δε ήταν είτε άμαχοι είτε άοπλοι όταν συνελήφθησαν. Οι ρωσικές αρχές αρνούνται κάθε ευθύνη για την τύχη τους ή προβάλλουν άγνοια για το πού βρίσκονται. Αυτό καταδεικνύει ότι η ΕΕ έχει άλλους κανόνες για τις μικρές χώρες, ενώ εφαρμόζει άλλους κανόνες για τις πολύ μεγάλες χώρες – γεγονός ελάχιστα συμβατό με την αρχή της καθολικότητας των παγκοσμίων δικαιωμάτων.

Καθιστά επίσης πρόδηλη την αποτυχία της ΕΕ να διαπραγματευτεί και να συζητήσει κοινές θέσεις με τρίτες χώρες ως τμήμα άλλων διμερών πολιτικών, εμπορικών και αναπτυξιακών επαφών καθ' όλη τη διάρκεια του έτους αντί να απομακρυνθεί από αυτές στη Γενεύη.

Γενικότερα, είναι υψίστης σημασίας να επιτύχει η πρωτοβουλία για τη μεταρρύθμιση του μηχανισμού του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αναγνώρισε τη δημιουργία του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ως καίρια προτεραιότητα, το 2005 όμως τα κράτη μέλη επέδειξαν εκπληκτική αργοπορία στην αποφασιστική ανάληψη δράσης σε σχέση με την κρίσιμη αυτή μεταρρύθμιση.

Η ΕΕ συνέχισε την υποστήριξή της στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο στα διεθνή φόρουμ, όπως καθορίστηκε στις κοινές θέσεις της ΕΕ του Ιουνίου του 2003, αυτή δε η ισχυρή υποστήριξη οδήγησε εν μέρει στην παραπομπή εκ μέρους του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ της υπόθεσης του Νταρφούρ στο ΔΠΔ στις 31 Μαρτίου 2005. Δυστυχώς, η υποστήριξη της ΕΕ δεν κατάφερε να διασώσει καμία διατύπωση στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο στο τελικό έγγραφο του ΟΗΕ του Σεπτεμβρίου του 2005, η δε ΕΕ δεν προέβη σε καμία δήλωση για το ΔΠΔ στη συνάντηση του ΟΑΣΕ για την εφαρμογή της ανθρώπινης διάστασης, όπως έπραττε τα τελευταία χρόνια. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη χρειάζεται να εξακολουθήσουν να επαναβεβαιώνουν τη δέσμευσή τους έναντι του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου σε κάθε δυνατή ευκαιρία, ιδίως αφού οι ΗΠΑ συνεχίζουν να επιδιώκουν διμερείς συμφωνίες ασυλίας με κράτη σε ολόκληρο τον κόσμο.

Σύμφωνα με την παγιωμένη θέση ότι τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες είναι ανθρώπινα δικαιώματα, η ΕΕ χρειάζεται να κλιμακώσει την υποστήριξή της σε μια σύμβαση του ΟΗΕ για τα άτομα με αναπηρίες, η οποία τελεί ακόμα υπό διαπραγμάτευση. Για παράδειγμα, προς το παρόν η ΕΕ δεν υποστηρίζει τη θέση ότι η άρνηση παροχής λογικής στέγασης συνιστά μορφή διακρίσεων στο κείμενο, γεγονός που θέτει το ζήτημα σε εθελούσια βάση, κάτι που θα υπολείπεται του τρόπου που αντιμετωπίστηκε το ζήτημα στην οδηγία 2000/78/ΕΚ για την ίση μεταχείριση.

Επιπλέον, όπως σημειώνεται στην ετήσια έκθεση, η ΕΕ αποδεικνύεται πολύ περισσότερο επιτυχής στην προώθηση θεμάτων στο εξωτερικό, όταν δίνει ένα καλό παράδειγμα στο εσωτερικό. Αυτό συμβαίνει επί παραδείγματι με την προώθηση της υπογραφής, επικύρωσης και εφαρμογής των μέσων για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Έτσι, ενώ η ΕΕ αποδεικνύεται

επιτυχής στην προώθηση του Καταστατικού της Ρώμης (ΔΠΔ), σημειώνει πολύ λιγότερη επιτυχία σε ό,τι αφορά την προώθηση του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση του ΟΗΕ κατά των βασανιστηρίων. Για να είναι αξιόπιστα στη διεθνή σκηνή, τα κράτη μέλη της ΕΕ πρέπει να κρατούν σθεναρή στάση σε ό,τι αφορά τον καθορισμό ημερομηνιών για την επικύρωση όλων των καίριων συμβάσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, καθώς και των προαιρετικών τους πρωτοκόλλων.

Ομοίως, πολλές υπηρεσίες υποστηρίζουν ότι οι υφιστάμενες πολιτικές της ΕΕ για την αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης έφθασαν στο σημείο να περιστείλουν τη δυνατότητα των αιτούντων άσυλο να ασκήσουν τα ανθρώπινα δικαιώματά τους. Οι νέες πιλοτικές πρωτοβουλίες για Περιφερειακά Προγράμματα Προστασίας σε τρίτες χώρες όπως στην Τανζανία συνιστούν μια καίρια δοκιμή για το εάν η ΕΕ δεσμεύεται πραγματικά να ενισχύσει την προστασία των προσφύγων ή απλώς επιδιώκει να μειώσει τον αριθμό των προσφύγων που αναζητούν προστασία στην ίδια την Ευρώπη.

Έλεγχος των διαλόγων της ΕΕ με τρίτες χώρες για τα πολιτικά και τα ανθρώπινα δικαιώματα και σε σχέση με τα Σχέδια Δράσης στην Πολιτική Γειτονίας:

Η ΕΕ θέσπισε επίσημους διάλογους για τα ανθρώπινα δικαιώματα με τρεις χώρες, με την Κίνα (από το 1996), με το Ιράν (από το 2002) και πιο πρόσφατα με τη Ρωσία (αρχής γενομένης από το 2005), με στόχο την προώθηση της ημερήσιας διάταξης της ΕΕ ως δύναμη πειθούς παρά ως δύναμη επιβολής.

Το Συμβούλιο είναι ειλικρινές για την επίδραση αυτών των διαλόγων, αφού στην ετήσια έκθεση αναφέρεται ότι αυτοί οι διάλογοι είχαν ανάμεικτα αποτελέσματα. Είναι θετικό το γεγονός ότι αξιολογήθηκαν οι διάλογοι με την Κίνα και το Ιράν το 2005, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για τους διαλόγους αναφορικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Οι διάλογοι με την Κίνα βελτιώθηκαν στη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας, ιδίως καθώς πλέον επικεντρώνουν την προσοχή σε συγκεκριμένα θέματα και φαίνεται να υπάρχει περισσότερη βούληση να γίνει πιο συγκεκριμένη συζήτηση, με τα σεμινάρια των ΜΚΟ να πραγματοποιούνται ταυτόχρονα με τους διαλόγους. Ωστόσο, η ύπαρξη του διαλόγου για τα ανθρώπινα δικαιώματα σημαίνει ότι τα θέματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων συχνά παραλείπονται τελείως από την ημερήσια διάταξη στις συναντήσεις κορυφής. Η ΕΕ προβαίνει σε εκτεταμένες διαβουλεύσεις πριν από τους διαλόγους, ωστόσο υπήρξαν ανησυχίες σε σχέση με συγκεκριμένα θέματα που δεν τέθηκαν στους διαλόγους, επί παραδείγματι η υπόθεση των προσφύγων της Βόρειας Κορέας.

Ο διάλογος με τη Ρωσία, μολονότι λίαν πρόσφατος, προς το παρόν δεν χαίρει ιδιαίτερης εκτίμησης. Η Ρωσία εξακολουθεί να αρνείται τη διοργάνωση συνάντησης στο πλαίσιο του διαλόγου στη Ρωσία, πράγμα που σημαίνει ότι ουσιαστικά είναι αδύνατο για μια σειρά από εγχώριες ΜΚΟ να παρευρεθούν και να προβάλουν τις θέσεις τους. Υπάρχει πραγματική ανησυχία για τις πολιτικές αλλαγές στη Ρωσία αφού έγινε η σφαγή στο Μπεσλάν το 2004, ενώ συνεχίζονται οι επικρίσεις για την κατάσταση στην Τσετσενία.

Τα κράτη μέλη της ΕΕ πρέπει να παραμείνουν πιστά στη δέσμευσή τους να ωθήσουν το Ιράν να συμφωνήσει σε μια ημερομηνία για τον επόμενο διάλογο, παρά τις προφανείς ανησυχίες αναφορικά με τις συζητήσεις για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν.

Η ΕΕ δυσκολεύτηκε στο παρελθόν να θεσπίσει σχέδια με οριστικούς δείκτες και στρατηγικούς στόχους για τους διάλογους. Αυτό είναι ουσιαστικό αν πράγματι επιδιώκεται πρόοδος και μέτρηση του αντικτύπου, είναι δε αναγκαίο η ενημέρωση που αφορά τις συναντήσεις, καθώς και την έκβασή τους, να είναι πολύ περισσότερο διαθέσιμη και ανοιχτή σε κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Είναι ανάγκη να εκτιμηθεί η αποτελεσματικότητα όλων των πολιτικών διαλόγων και όχι μόνο των δομημένων διαλόγων για τα ανθρώπινα δικαιώματα· ωστόσο, αυτό είναι αδύνατο όταν υπάρχει παντελής απουσία ενημέρωσης.

Αυτές οι συζητήσεις είναι δυνητικά ένα λίαν σημαντικό εργαλείο, αν τις διαχειριστούμε προορατικά, το δε εστιακό σημείο πρέπει να είναι η Ομάδα Εργασίας του Συμβουλίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, με στρατηγική θεώρηση.

Η ποιότητα του σκέλους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα σχέδια δράσης της νέας Πολιτικής Γειτονίας ποικίλλει σε μεγάλο βαθμό ανά χώρα, δεδομένου ότι για το σχέδιο γίνεται διαπραγμάτευση με την αντίστοιχη χώρα και, κατά συνέπεια, η τελευταία πρέπει να συμφωνήσει με αυτό. Για παράδειγμα, είναι λιγοστές οι αναφορές στα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα σχέδια δράσης για το Ισραήλ και την Αίγυπτο, αφού δεν θα γίνονταν αποδεκτές.

Μια δυνατότητα να βοηθήσουμε αυτούς τους διαλόγους για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τόσο τους ανεπίσημους όσο και τους επίσημους, είναι η δυνατότητα επέκτασης των υποεπιτροπών στο πλαίσιο των συμβουλίων εταιρικής σχέσης, όπως συμβαίνει ήδη στη Νοτιοανατολική Ασία.

Εκτίμηση της εφαρμογής της ρήτρας για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία

Ένα σημαντικό προηγούμενο τέθηκε τον Οκτώβριο του 2005, όταν η ΕΕ για πρώτη φορά ανέστειλε μια συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας λόγω μη συμμόρφωσης προς τη ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία στην περίπτωση του Ουζμπεκιστάν. Δυστυχώς, η Γερμανία περιφρόνησε την απαγόρευση χορηγώντας θεώρηση εισόδου στον Υπουργό Εσωτερικών, προκειμένου να νοσηλευτεί λίγες μόνον ημέρες πριν από τη δημοσίευση του καταλόγου.

Αυτό ήταν βεβαίως ένα λίαν σημαντικό προηγούμενο, το γεγονός όμως ότι απαιτήθηκε τόσος χρόνος για να έχει η ρήτρα πραγματικές συνέπειες συνιστά θλιβερή απόδειξη της έλλειψης σοβαρότητας με την οποία αντιμετωπίζονταν οι ρήτρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα σε άλλες συμφωνίες στο παρελθόν.

Για παράδειγμα, η ΕΕ συνεχίζει να βλέπει τις σχέσεις με τους γείτονες στη Μέση Ανατολή και τη Βόρειο Αφρική υπό το πρίσμα της εμπορικής και οικονομικής βοήθειας, μολονότι οι ευρωμεσογειακές συμφωνίες περιλαμβάνουν ρήτρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Στην περίπτωση της συμφωνίας σύνδεσης ΕΕ-Αιγύπτου, αυτή τέθηκε σε ισχύ τον Ιούνιο του 2004 και ακόμη δεν έχει γίνει επίκληση της ρήτρας για τα ανθρώπινα δικαιώματα παρά τα σοβαρά θέματα που ανέκυψαν το 2005, όπως τα συστηματικά βασανιστήρια, η συνεχιζόμενη κατάσταση εκτάκτου ανάγκης με την αυθαίρετη κράτηση και τις προσαγωγές σε στρατοδικεία και δικαστήρια κρατικής ασφάλειας, ενώ περίπου δεκαπέντε χιλιάδες άτομα κρατούνται για μεγάλο διάστημα χωρίς να τους έχει απαγγελθεί κατηγορία. Παρόμοια είναι η

κατάσταση με τις συμφωνίες της ΕΕ με την Τυνησία (1999) και το Ισραήλ (2000) μεταξύ άλλων. Σε ό,τι αφορά την Τυνησία, η ΕΕ συνυπέγραψε μια αυστηρή δήλωση στις 30 Σεπτεμβρίου πριν από την Παγκόσμια Διάσκεψη για την Κοινωνία της Πληροφορίας στην Τύνιδα, προβληματιζόμενη με τα προσκόμματα στην ελευθερία της έκφρασης και στις ΜΚΟ. Εντούτοις, η συμφωνία σύνδεσης ΕΕ-Τυνησίας παρέμεινε σε ισχύ, παρά τις επιδόσεις της στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το γεγονός ότι έχει μπλοκάρει τις επιχορηγήσεις της ΕΕ προς τις ΜΚΟ, συμπεριλαμβανομένης και της Τυνησιακής Ένωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υιοθετεί τη θέση του σχετικά με τις ρήτρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην έκθεση Agnoletto (INI 2005/2057), που δηλώνει σαφώς ότι ρήτρες πρέπει να συμπεριληφθούν σε όλες τις γενικές και τομεακές συμφωνίες με τρίτες χώρες χωρίς εξαίρεση και πρέπει να αποτελέσουν τμήμα κάθε στρατηγικής ανά χώρα και περιφέρεια. Πρέπει αναμφίβολα να υπάρξει μια «μέση οδός» ή μια σειρά εναλλακτικών επιλογών που να μην οδηγούν την ΕΕ από το ένα άκρο (αδράνεια) στο άλλο (αναστολή), που αποτελεί το πρόβλημα του τρέχοντος συστήματος, το οποίο βασίζεται στη βούληση των κρατών μελών και της Επιτροπής. Η κλιμάκωση των μέτρων πρέπει να συναρτάται από το επίπεδο παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δύναται να περιλαμβάνει μέτρα όπως ο πολιτικός διάλογος, διαβήματα, δημόσιες δηλώσεις, ανακατανομή της χρηματοδότησης, εμπάργκο στην πώληση όπλων ή άλλο εμπορικό αποκλεισμό, αναστολή συμφωνιών, ακύρωση προγραμμάτων συνεργασίας και ανάπτυξης, πάγωμα της χρηματοδοτικής/ δημοσιονομικής στήριξης, απαγόρευση θεωρήσεων και πάγωμα των καταθέσεων.

Υπάρχει σαφής ανάγκη η ΕΕ να εργαστεί πιο επίπονα για την ενσωμάτωση της διάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μια πολιτική που σκιαγραφήθηκε πρώτη φορά στην ανακοίνωση της Επιτροπής του 2001. Η ίδια η Επιτροπή ουδέποτε υπέβαλε έκθεση επί της εφαρμογής της ανακοίνωσης και πρέπει να το πράξει τώρα. Φαίνεται ότι ακόμη υπερβολικά συχνά τα ανθρώπινα δικαιώματα παραγκωνίζονται όταν εκδηλώνεται έντονη αντίδραση ή αποτελούν αντικείμενο διαπραγματεύσεων όταν έρχονται σε σύγκρουση με άλλα συμφέροντα.

Εξέταση της αποτελεσματικότητας των παρεμβάσεων του ίδιου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε υποθέσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων

Η ετήσια έκθεση ορθώς αναφέρει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί από παλιά την προώθηση και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τόσο εντός όσο και εκτός ΕΕ, ένα από τα ουσιώδη καθήκοντά του, και ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συχνά είναι στην αιχμή του δόρατος της ανάπτυξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και διασφαλίζει ότι τα άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ διατηρούν τα ανθρώπινα δικαιώματα στο επίκεντρο της προσοχής τους.

Αυτός ο στόχος εξυπηρετήθηκε τα μάλα από τη σύσταση μιας Υποεπιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μετά τις ευρωεκλογές του 2004. Η Υποεπιτροπή καθ' όλο το 2005 ανέλαβε αρκετές θετικές πρωτοβουλίες, όπως την εκπόνηση κατευθυντήριων γραμμών για τις επισκέψεις σε τρίτες χώρες και οργάνωσε σειρά ακροάσεων, για παράδειγμα την ακρόαση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Βιετνάμ, την Καμπότζη και το Λάος, η οποία πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο. Η Υποεπιτροπή επέδειξε επίσης ιδιαίτερη ενεργητικότητα σε ό,τι αφορά την υποστήριξη ατομικών υποθέσεων αδικίας σε ολόκληρο τον κόσμο, όπως έπραξε και ο ίδιος ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Είναι επίσης αναγκαίο να εδραιωθούν οι προσπάθειες στενότερης παρακολούθησης των προγραμμάτων εργασίας του Συμβουλίου και της Επιτροπής, προκειμένου να υπάρξει μεγαλύτερος αντίκτυπος στην πολιτική και τον προγραμματισμό και να ενισχυθεί ο ρόλος του ελέγχου. Για να γίνει αυτό δυνατό, η Υποεπιτροπή πρέπει να παρακολουθεί στενότερα το έργο της Ομάδας Εργασίας του Συμβουλίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, παρευρισκόμενη επίσης στις ενημερωτικές συνεδριάσεις.

Το σημαντικότερο πρόβλημα σε σχέση με την αποτελεσματικότητα των δράσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι η απουσία παρακολούθησης και η τάση να μην περατώνεται πάντα μια υπόθεση όταν τα φώτα της δημοσιότητας πλέον έχουν στραφεί αλλού. Για παράδειγμα, η περίπτωση του Σουδάν ήταν στο επίκεντρο της προσοχής όλων μέχρι και την παραπομπή της στο ΔΠΔ τον Μάρτιο του 2005· ωστόσο, πλέον φαίνεται να έχει παραγκωνιστεί ως θέμα παρά το γεγονός ότι κλιμακώνονται οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτό αποτελεί ένα παράδειγμα που εξηγεί το πόσο σημαντικά θα είναι τα αποτελέσματα της μελέτης αντικτύπου, την οποία ανέθεσε η Υποεπιτροπή και η οποία προγραμματίζεται να υποβληθεί το φθινόπωρο του 2006.

Οι πόροι που αφιερώνονται στο έργο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο ορισμός Προσωπικού Εκπροσώπου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα το 2005 συνέβαλε τα μάλα στη βελτίωση της ορατότητας και της δέσμευσης σε σχέση με τα θέματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων του Συμβουλίου, με την προσωπική του δέσμευση να ενισχύσει την ευαισθητοποίηση. Ωστόσο, καθώς ο Προσωπικός Εκπρόσωπος αναλαμβάνει επιπρόσθετα καθήκοντα (όπως είναι οι γενικές σχέσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο), υπάρχει φόβος να είναι λιγότερος ο χρόνος και οι πόροι που αφιερώνει στο κύριο έργο του. Υπάρχει μεγάλη ανάγκη να διατεθεί πρόσθετο προσωπικό στο γραφείο του για να εργαστεί αποκλειστικά για τα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κατά προτίμηση να έχει εμπειρία στα ανθρώπινα δικαιώματα. Το ιδανικό θα ήταν να οριστεί επαρκές προσωπικό, ώστε ένα άτομο να επιληφθεί για καθεμιά από τις κατευθυντήριες γραμμές και να υπάρξει κατανομή έργου όπως στο Τμήμα Πολιτικής του Ύπατου Εκπροσώπου.

Ως θετικό δείγμα, στα συμπεράσματα του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων του Δεκεμβρίου αναφέρεται ότι ένα μέλος του προσωπικού θα είναι αρμόδιο για τα θέματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε κάθε Γραφείο Ειδικού Εκπροσώπου. Πρόκειται για μια απόφαση που πρέπει να επικροτηθεί και πρέπει να αποτελέσει παράδειγμα για την Επιτροπή και τις Αντιπροσωπείες της.

Στην Επιτροπή, το τμήμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Σχέσεων έχει έλλειψη προσωπικού και διαθέτει τόσο λίγους πόρους σε βαθμό που δεν επαρκεί το προσωπικό για να καλύψει καθεμιά από τις θεματικές ενότητες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτό σημαίνει ότι δεν δίνεται επαρκής προσοχή στο να διασφαλιστεί ότι άλλα τμήματα αναλαμβάνουν αντίστοιχη ευθύνη για θέματα που άπτονται των ανθρωπίνων δικαιωμάτων – κάτι ιδιαίτερα σημαντικό σε σχέση με τις γεωγραφικές οργανικές μονάδες. Πρέπει να υπάρχει ένα τουλάχιστον άτομο για κάθε γεωγραφικό τομέα που να έχει τα ανθρώπινα δικαιώματα στο καθηκοντολόγιό του. Το Τμήμα Ανθρώπινης και Κοινωνικής Ανάπτυξης της ΓΔ Ανάπτυξης πρέπει να επεκταθεί για να συμπεριλάβει μεγαλύτερη

εξειδίκευση για θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θα πρέπει δε να εξεταστεί μια ομάδα για θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων με εκπροσώπηση από όλες τις Γενικές Διευθύνσεις.

Η κατάσταση είναι παρόμοια στις αντιπροσωπείες που εδρεύουν σε τρίτες χώρες. Προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι τελείως φυσικά δεν υπάρχει ένα τουλάχιστον μέλος του προσωπικού που να έχει τα ανθρώπινα δικαιώματα στο καθηκοντολόγιό του, ιδίως σε περιοχές συγκρούσεων. Πρέπει να καταστεί υποχρεωτική η εκπαίδευση προκειμένου να διασφαλιστεί η εξοικείωση με τα μέσα ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλου του επιτόπου προσωπικού.

Τέλος, η συνεχιζόμενη συζήτηση μεταξύ του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής για την ανάγκη ξεχωριστής νομικής βάσης για να συνεχιστεί η Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία για τη Δημοκρατία και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα πρέπει να περατωθεί. Ο εισηγητής ευελπιστεί ότι το Κοινοβούλιο θα επιμείνει σταθερά να εξασφαλίσει τη συνέχιση της στήριξης προς τα βασικά θύματα παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε χώρες σε ολόκληρο τον κόσμο, ασχέτως των επιθυμιών των εμπλεκόμενων κυβερνήσεων.

Συμπέρασμα

Αυτή η έκθεση αποτελεί ένα πείραμα για τον τρόπο με τον οποίο η ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μπορεί πράγματι να εξετάσει την αποτελεσματικότητα της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η επιτυχία του πειράματος θα εξαρτηθεί από τη βούληση του Συμβουλίου και της Επιτροπής να συνεργαστούν λαμβάνοντας υπόψη την πληθώρα των αναλυτικών συστάσεων που περιέχονται στις συστάσεις μας, καθώς και τη δέσμευση των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να τηρήσουν αυτήν τη νέα προσέγγιση. Ζητώ την υποστήριξή σας.

ANNEX I - INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT

UPDATED: APRIL 2006
(Annex: List of adopted resolutions)

FOLLOW-UP OF CASES RAISED BETWEEN 2000 AND 2003

PEOPLE RELEASED

Belarus

YURI BANDAZHEVSKY, released in August 2005.

The scientist was sentenced to 8 years' hard labour on 18 June 2001 for denouncing the health situation in Belarus after the explosion of the Chernobyl nuclear power plant. The European Parliament called on President Loukachenko to ensure that his case was reviewed by an independent commission and reiterated its call for his immediate release again in 2005.¹ On 31 January the Commission of the Penal Settlement voted unanimously for the refusal of parole to which he was entitled in accordance with article 90 of the penal code of the Belarus Republic (good conduct). In August 2005, however, Professor Bandazhevsky was conditionally released from prison. Restrictions for the next five years on travelling or holding senior political or managerial functions have been imposed, as well as regular reporting to the police.

Dagestan

ARJAN ERKEL, set free on 11 April 2004.

After being kidnapped 12 August 2002, the head of the Médecins Sans Frontiers mission in Dagestan was freed during a raid by Russian secret service.

Eritrea

DAWIT ISAAK, released on 19 November 2005.

The proprietor of the former weekly Setit and Swedish citizen since the 1980s had been arrested on 23 September 2001 together with other journalists in a major police sweep five days after the suspension of all civil liberties in the country. Shortly before his detention he published a letter of fifteen reforms-minded cabinet members, who were unanimously demanding an investigation of the facts that lead to the war in Eritrea. Dawit Isaak was detained for more than four years without trial and completely cut off from the outside world. The Swedish authorities have on several occasions tried to visit him, but the Asmara government always refused to allow it. The European Parliament reiterated its call for immediate release of the detainees.²

¹ Resolution P6_TA-PROV(2005)0080, adopted on 10.03.05

² Resolution P6_TA-PROV(2004)0068 adopted on 18.11.2004

Iran

Dr HASHEM AGHAJARI, released on 31 July 2004.

The head of the history department at the Tarbiat Moallem University, Teheran, a prominent member of the reformist movement was condemned to death for blasphemy in November 2002 after calling for a 'religious renewal of Shiite Islam' in which Muslims should not 'blindly follow religious leaders'. The judgement sparked the largest student protests for years and legal battles with judges. The case was reviewed by Iran's Supreme Court, who quashed the death sentence in February 2003. On the occasion of a re-trial the regional court upheld its former death sentence enhanced by a 10 year ban on teaching, eight years in jail and 74 lashes. Finally he was sentenced to five years imprisonment, but released on bail by a Supreme Court ruling on 31 July 2004.

Kazakhstan

SERGEI DUVANOV, released on 16 August 2004.

The journalist and editor of a human rights bulletin was released because of "good conduct" after serving half of his three-and-a-half-year prison sentence. Most of his civil and political rights were restored. The leading independent journalist had been charged of sexual offences with a minor in 2001. According to Human Rights groups the case was a propaganda trial based on equivocal evidence in order to phase out an unwanted independent journalist, who published an online article about the president's murky banking transactions in Switzerland. With regards to the pressure by the OSCE, whose presidency Kazakhstan is aiming on in 2009 and the strong resolution of the European Parliament¹ the government of Kazakhstan seems to have given in to the international criticism.

Malaysia

ANWAR IBRAHIM, released on 2 September 2004.

The famous political opponent had spent 6 years in prison for "crime of sodomy".

Turkey

LEYLA ZANA, Sakharov Prize Laureate, released on 9 June 2004.

The former Kurdish MP and Sakharov Prize laureate of 1995, Leyla Zana and the 3 other Kurdish deputies of the banned DEP, Mr Hatip Dicle, Mr Orhan Dogan and Mr Selim Sadak had been sentenced to 15 years' imprisonment for their political activities in support of the fundamental rights of the Kurdish people. On 9 June 2004 they were released after having spent 10 years in prison. At the time when she was awarded the Sakharov Prize, she was already imprisoned. On 14 October 2004, she could finally address the plenary in person in a special "Sakharov Prize" ceremony.

In July 2001 the European Court of Human Rights had condemned Turkey for the way Leyla

¹ Resolution P5_TA-PROV(2004)0376 adopted on 22.04.2004

Zana's trial had been conducted. On 11 January 2005, Leyla Zana reached a "friendly settlement" at the European Court of Human Rights and received financial compensation from the Turkish state for the latter's violation of the applicants' right to free expression.

Vietnam

FATHER NGUYEN VAN LY, released in early 2005.

He was imprisoned since May 2001 for having expressed his religious faith peacefully.

Zimbabwe

ROY BENETT, released on 28 June 2005.

In the case of the opposition MP Roy Benett, who has been denounced by Mugabe and his regime for years, the Parliament denounced a fifteen months prison sentence with three months suspended handed down on him on 28 October 2004.¹ He allegedly attacked Justice Minister Patrick Chinamasa in May 2004 during a parliamentary session. The sentence was decided by a parliamentary vote and was only the last stage of a vicious campaign against the main opposition party "Movement for Democratic Change" (MDC), whose leader Morgan Tsvangirai has constantly been harassed by the governmental regime.

MORGAN TSVANGIRAI, the state withdrew charges in August 2005.

On 11 August 2003, the Zimbabwean High Court ruled that opposition leader Morgan Tsvangirai should be tried for treason, because state lawyers demonstrated that he may have plotted to kill President Mugabe in 2001. On 15 October 2004, the High Court acquitted Mr Tsvangirai. Similarly he was faced with treason charges in 2005, but in August 2005 the state withdrew charges before plea.

DEATH SENTENCE COMMUTED TO LIFE IMPRISONMENT

Tibet

TENZIN DELEG RINPONCHE, Buddhist lama.

His execution was suspended for two years and commuted to life imprisonment on 26 January 2005.

On 2 December 2002, the Intermediate People's Court of Ganzi Tibetan Autonomous Prefecture sentenced the influential Buddhist lama and his attendant, Lobsang Dhondup, (who was executed on 26 January 2003), to death for alleged 'action against the security of the State'.

On several occasions, the European Parliament urged the Chinese Government to commute Tenzin's death penalty to life imprisonment according to its own statement to which anyone sentenced to death who commits no crime of intent during the period of suspension shall have their punishment commuted to life imprisonment on the expiration of the two-year period.²

¹ Resolution P6_TA-PROV(2004)0112 adopted on 16.12.2004

² Resolution P5_TA-PROV(2002)0632 adopted on 19.12.2002, Resolution P6_TA-PROV(2004)0067 adopted

The Parliament has adopted further resolutions in which it expressed its concerns on Tenzin's imprisonment conditions and called for his immediate release.¹

The EU, although it welcomed the decision, remained very concerned about the persistent doubts surrounding the impartiality of Tenzin Deleg Rinpoche's trial, and asked the Chinese authorities to continue to brief it on developments in this case.²

Turkey

ABDULLAH ÖCALAN, leader of the outlawed Kurdistan Worker's Party PKK. Following the abolition of the death penalty in Turkey in August 2002, the death sentence was commuted to life imprisonment in September 2002.

The European Court of Human Rights had already convicted Turkey in 2003 in particular denouncing the lack of an independent and impartial tribunal, the long delay in bringing the case to court and the restricted access to the case file. Moreover the Court stated that the imposition of the death sentence following an unfair trial amounted to inhuman treatment in violation of Article 3 of the European Convention on Human Rights. In July 2003 the case was referred to the grand chamber. On 12 May 2005, the Grand Chamber of the ECHR confirmed that his trial was 'unfair'. The Court did not directly call for a retrial but said retrying or reopening the case would be an appropriate way of redressing the violation.

STILL IMPRISONED

Burma (Myanmar)

DAW AUNG SAN SUU KYI, Sakharov Prize laureate of 1990, remains under house arrest since 31 May 2003.

In December 2004, while 9.000 prisoners were allegedly released by the military government, the measures on Suu Kyi were tightened restricting access by her doctor and the withdrawal of some of her party members, securing her compound. On 16 January, however, the roadblock outside San Suu Kyi's house was removed. Suu Kyi has spent 10 of the last 16 years in detention. Under Myanmar law, a person can be detained without trial for up to five years. Suu Kyi has never been tried. In December 2005, the NLD submitted an appeal to the junta claiming her house arrest was legally flawed. On 28 February 2006 the Olof Palme prize was presented to Kyi for being "an outstanding example of the efforts to attain democracy by the people of Burma, where respect for human rights, ethnic unity, and a life in peace remain only a dream", the organisers said in a statement.

The European Parliament continued to urge release and full freedom and movement and expression for Suu Kyi and other leading NLD members as well as other political prisoners

on 18.11.2004 and Resolution P6_TA-PROV(2005)0010, adopted on 13.01.2005

¹ Resolution P6_TA-PROV(2005)0416 adopted on 27.10.2005, Resolution P6_TA-PROV(2005)0533 adopted on 15.12.2005

² Declaration by the Presidency of 02.02.2005

held by the ruling junta.¹ Heavy pressure from the European Union and the US government lead to reopening constitutional talks in February 2005 which are supposed to draw up a new constitution as the first step in the self-proclaimed "road map" to democracy in Burma/Myanmar. In January 2006, the military rulers adjourned the talks until later this year. The talks have been condemned internationally for failing to include Aung San Suu Kyi's National League for Democracy. The NLD has boycotted the talks to demand the release of their leader and of other political prisoners. South-East Asian countries have spoken out critically against the junta and demanded the release of Aung San Suu Kyi.

Indonesia/Aceh

MUHAMMAD NAZAR, internationally recognised human rights activist.

The head of the Aceh Referendum Information Centre remains to be imprisoned after having been sentenced to a five-year prison term on 1 July 2003 on the grounds of spreading hatred against the government following his participation in peaceful pro-independence meetings. Aceh is one of the regions that have been hit hardest by the Tsunami disaster on 26 December 2004. Several human rights activist groups called for human rights to be at the centre of relief and reconstruction efforts.

Laos

PA FUE KHANG and THAO MOUA, local escorts of a journalist team.

The Belgian journalist, Mr Thierry Falise, and the French cameraman, Mr Vincent Reynaud, were arrested together with their Laotian escorts while producing a report on the Hmong ethnicity who were allied to the US during the Vietnam war and have a long history of resistance and aspirations to independence vis-à-vis the Laotian government.

After the Western reporters were released on 9 July 2003, their escorts underwent a collective trial, whose outcome was predetermined and did not allow for legal representation. Pa Fue Khang and Thao Moua face a 15 and 12 years imprisonment respectively in Samkhe prison, one of Laos' severest jails. The third guide arrested managed to flee the inhumane conditions.

Vietnam

Venerable THICH HUYEN QUANG, Venerable THICH QUANG DO, PHAM MINH TRI, NGUYEN DUC VINH, NGO QUANG VINH

Freedom of expression and religion in Vietnam is a constant concern of the European Parliament. Parliament strongly condemns the repression of the Unified Buddhist Church of Vietnam, the Christian Montanards and the Hoa Hao Buddhist Church. Parliament is particularly concerned about the continuing isolation of the Patriarch of the UBCV, the Venerable Thich Huyen Quang, who has been living under conditions resembling house arrest since 1982, and of the Venerable Thich Quang Do, the UBCV's second-ranking leader, who has been confined to his living quarters under guard since June 2001, for having launched an appeal for democracy in Vietnam.

The European Parliament has also expressed its concern about the dramatic conditions

¹ Resolution P5_TA-PROV(2004)0187 adopted on 11.3.2004, Resolution P6_TA-PROV(2004)0015 adopted on 16.9.2004 and Resolution P6_TA-PROV(2005)0186, adopted on 12.05.2005

endured by prisoners in the Z30A camp in Xuan Loc, in particular the Roman Catholic priests, Pham Minh Tri and Nguyen Duc Vinh, who have been held for more than 18 years, and a member of the Buddhist Hoa Hao sect, Ngo Quang Vinh, aged 87.¹

NEW CASES RAISED BETWEEN JANUARY 2004 - APRIL 2006

ALGERIA

- **Mohamed BENCHICOU, editor of “La Matin”, sentenced to two years imprisonment on 14 June 2004, for infringement of the law concerning exchange control and capital movements, while his newspaper went into compulsory liquidation in June 2004.**
- **Ahmed BENAOUIM, head of the Errai Elarm press group, imprisoned on 28 June 2004. He was acquitted by a court in Oran on 19 June 2005².**
- **Journalists working for privately owned French language newspapers sentenced for violating of press laws: Farid ALILAT (sentenced on 28.6.2005); Fouad BOUGHANEM and Haakim LAÂLAM (both sentenced on 17.5.2005); Abla CHEÉRIF, Hassane ZERROUKY, Youssef REZZOUG and Yasmine FERROUKHI (all sentenced on 20.4.2005); Hafnaoui GHOUL (detained on 24.5.2004 and released on 25.11.2004).**

Parliament called on the Algerian authorities to release without delay the JOURNALISTS sentenced to imprisonment for libel, to end judicial persecution of the Algerian private media for their opinions and halt the legal proceedings initiated against the Algerian private media.³

BELARUS

Parliament strongly condemned the Belarus regime’s indiscriminate attacks on the MEDIA, JOURNALISTS, MEMBERS OF THE OPPOSITION, HUMAN RIGHTS ACTIVISTS, and any person who attempt freely to voice criticism of the President and the regime.⁴

- **Vieronika CHERKASOVA, stabbed to death in her home in Minsk on 20 October 2004.**

In its resolution of 28 October 2004 the Parliament urged the Belarusian authorities to investigate thoroughly the murder of Cherkasova who had been working as an independent

¹ Resolution P6_TA-PROV(2005) 0462 adopted on 01.12.2005

² Reporters Without Borders at http://www.rsf.org/article.php3?id_article=14166.

³ Resolution P6_TA-PROV(2005)0242 adopted on 9.6.2005.

⁴ Resolution P6-TA-PROV(2005)0295 adopted on 7.7.2005.

journalist for the Sokidarnost trade union newspaper when carrying out an investigation on illegal arm sales between the Belarusian government and Iraq.¹

- **Paval MAZEKA and Mikola MARKIEVIC, journalists from the newspaper “Pahonia”; Viktor IVASKIEVIC, journalist from the newspaper “Rabočy”; all sentenced to between 6 and 9 months in prison.**²

Over the past few years more than 20 independent mass media entities have been closed for “technical reasons”, while it was clear that the regime wanted to undermine the free press and media in the country.

The European Parliament again passed strong-worded resolutions on the deteriorating situation of MEMBERS OF THE POLITICAL OPPOSITION in Belarus and their legitimate right to peaceful protest against President Lukashenko and his government. In connection with both the referendum and the parliamentary elections on 17 October 2004 and the presidential elections on 19 March 2006, the European Parliament registered massive repression and politically motivated persecution against opposition candidates who peacefully demonstrated the days following the election.³

- **Valery LEVONESKY and Alexander VASILYEV, sentenced to two years imprisonment.**

Valery Levonevsky and Alexander Vasilyev promoter of a demonstration on 1 May 2004, were sentenced for defamation and insult of the president in a satirical leaflet. Both were about to run as candidates in the 2004 general elections, but have been struck off the list due to their criminal record. The Parliament called on the Belarus authorities to immediately release them and all other imprisoned political opponents of the regime.⁴

- **Mikhail MARYNICH, a prominent opposition activist, former Minister for External Economic Relations, Ambassador and presidential candidate in 2001, released on parole on 14 April 2006 after almost two years' imprisonment.**

Parliament followed closely the case of Mikhail Marynich who was detained in April 2004 and convicted in December that year of "embezzlement by means of abuse of his official position executed on a large scale". He was sentenced to 5 years' imprisonment (which on 18 February 2005 was reduced to 3 years and 6 months on appeal) in a hard labour colony with

¹ Resolution P6_TA-PROV(2004)0045 adopted on 28.10.2004.

² Resolution P6_TA-PROV(2005) adopted on 7.7.2005.

³ Res. P6_TA-PROV(2004)0045 adopted on 28.10.2004 and Res. P6_TA-PROV(2006)0137 adopted on 06.04.06

⁴ Res. P6_TA-PROV(2004)0011 adopted on 16.9.2004 and Res. P6_TA-PROV(2005)0080 adopted on 10.3.2005.

confiscation of property. Parliament considered that he had in fact been convicted for political reasons rather than having committed a crime.¹

- **Anatoly LEBEDKO, leader of the Union Party, beaten up in a public restaurant in Minsk.**
- **Mikola STATKEVIC, leader of the Belarusian Social Democratic Party, and Paval SEVIARYNEC, leader of the Malady Front, sentenced to three years of corrective labour on 31 May 2005 (later on reduced to two years).**

Both political leaders were arrested together with some 40 or 50 other demonstrators and freed after harsh criticism on behalf of the European Parliament already on 1 and 4 November 2004 respectively. But, on 23 March 2005, formally charged for the “organisation of group actions disturbing public peace or active participation in them”, they were sentenced to three years. As a result of an amnesty declared in connection with the 60th anniversary of the Second World War their sentences were automatically reduced to two years. The European Parliament reiterated its call on the Belarus authorities for their immediate release².

- **Yuri ZAKHARENKO, former Minister of the Interior, disappeared.**
- **Victor GONCHAN, former Vice-President of the Parliament of Belarus, disappeared.**
- **Dmitry ZAVADSKI, cameraman of Russian Television Channel ORT, disappeared.**
- **Anatoly KRASOVSKY, a business man, disappeared.**

The European Parliament called for an independent investigation on their disappearance.³

BURMA (Myanmar)

- **Hkun HTUN OO, Chairman of the Shan Nationalities League for Democracy, held in prison since February 2005 and sentenced to 90 years.**
- **General Hso HTEN, President of the Shan State Peace Council, held in prison since February 2005 and sentenced to 109 years.**

Parliament demanded the immediate release and full freedom of movement and expression of all political prisoners held by the State Peace and Development Council.⁴

¹ Res. P6_TA-PROV(2005)0080 adopted 10.3.2005, Res. P6_TA-PROV(2006)0066 adopted on 16.2.2006.

² Res.P6_TA-PROV(2006)0066 adopted on 16.2.2006.

³ Resolution P6_TA-PROV(2005)0080 adopted 10.3.2005.

⁴ Res. P6_TA-PROV(2005)0444 adopted on 17.11.2005; Res. P6_TA-PROV(2005)0186 adopted on 12.05.2005

On 6 July 2005, the Junta released 249 prisoners, most of them political prisoners, among them Sein Hla Oo, ex-journalist and member of the NLD party. The liberations were seen as a result of a massive international mobilisation against the Burma regime and for the release of political prisoners; numbers of releases had doubled on the occasion of Aung San Suu Kyi's 60th birthday, on 28 June 2005.

CAMBODIA

The European Parliament reiterated its strong condemnation of the human rights situation in Cambodia, where during recent years HUMAN RIGHTS ACTIVISTS, JOURNALISTS, TRADE UNIONISTS AND OPPOSITION SUPPORTERS have been intimidated, arrested and killed, creating a climate of political violence in the country.¹

On 3 February 2006, government lawyers officially withdrew criminal complaints² against

- **Kem SOKHA**, President of the Cambodian Centre for Human Rights (CCHR),
- **Pa NGUON TEANG**, Acting Director of the Cambodian Centre for Human Rights and Radio Director,
- **Rong CHHUNG**, President of the Cambodian Independent Teachers' Association,
- **Mam SONANDO**, Director of the Beehive Radio,
- **Prince SISOWATH THOMICO**, secretary to former King Sihanouk,
- **Chea MONY**, President of the Free Trade Union of Workers,

Criminal charges filed by the courts in response to the complaints remain pending³ against

- **Ea CHANNA**, Deputy Secretary General of the Student's Movement for Democracy,
- **Men NATH**, President of the Cambodian Independent Civil Servant's Association, **Say BORY**, advisor to former King Sihanouk.

In its resolution of 10 March 2005 the European Parliament focused on the case of three parliamentarians who belong to the liberal Sam Rainsy Party and whose immunity was lifted on 3 February 2005 by the National Assembly of Cambodia. The Parliament called upon the government of Cambodia for the immediate and unconditional release of Cheam Chany and re-imposition of the opposition parties' member immunity.⁴

- **Sam RAINSY pardoned by King Norodom on 5 February 2006, returned to Cambodia on 10 February 2006.**

¹Res P6_TA-PROV(2005)0012 adopted on 13.01.2005, P6_TA-PROV(2005)0081 adopted on 10.3.2005, P6_TA-PROV(2006)0032 adopted on 19.1.2006

²Note verbale of the Mission of Cambodia of 18.01.06, <http://web.amnesty.org/library/index/engasa230062006>.

³ <http://web.amnesty.org/library/index/engasa230062006>.

⁴ Resolution P6_TA-PROV(2005)0081 adopted 10.3.2005.

- **Cheam CHANNY, pardoned by King Norodom on 5 February 2006, released on 6 February 2006.¹**
- **Chea POCH returned home in August 2005; he is said to be hiding, but his true fate remains unknown.**

Being a member of Prince Ranaridh's Funcinpec Party, **Sam Rainsy** lost his parliament seat due to a vote of no confidence in 1994. This in turn prompted the foundation of the Khmer National Party which was changed later into Sam Rainsy Party. The party constantly faced severe hostility from its political opponents which eventually culminated in an attack, allegedly carried out by supporters of the leading Cambodian People's Party (CCP) on Mr Sam Rainsy in 1997, leaving 16 people dead. After the elections in 2003, the party was excluded from entering the government through a coalition of the Funcinpec Party with the CCP. Having accused Mr Sam Rainsy of libel and slander, the National Assembly overturned the immunity of three of its members belonging to Sam Rainsy's party. In December 2005 Sam Rainsy was sentenced in absentia to 18 months' imprisonment on defamation charges brought by the Prime Minister and the President of the National Assembly.

Sam Rainsy and **Chea Poch** went to exile.

Cheam Channy was taken into custody charging him of plotting against the CCP-led government. In August 2005 he was sentenced to seven years' imprisonment.

CHINA

Parliament demanded the unconditional release of all CHINESE CATHOLICS incarcerated on account of their religious convictions and the immediate cessation of all kinds of violence towards them.² The resolution included disappeared and arrested clergy:

Mgr James Su ZHIMIN (bishop of the diocese of Baoding, Hebei), 72;

Mgr Francis An SHUXIN (auxiliary bishop of the diocese of Baoding, Hebei), 54;

Mgr Han DINGXIAN (diocese of Yongnian/Handan, Hebei), 66;

Mgr Cosma Shi ENXIANG (diocese of Yixian, Hebei), 83;

Mgr Philip Zhao ZHENDONG, (diocese of Xuanhua, Hebei), 84;

Fr Paul Huo JUNLONG, (administrator of the diocese of Baoding), 50;

Mgr Shi ENXIANG (diocese of Yixian Hebei province), 83;

Zhang ZHENQUAN and **Ma WUYONG** (diocese of Baoding, Hebei);

Fr Li WENFENG, **Fr Liu HENG**, and **Fr Dou SHENGXIA** (diocese of Shijiazhuang, Hebei);

Fr Chi HUITIAN (diocese of Baoding, Hebei);

Fr Kang FULIANG, **Chen GUOZHEN**, **Pang GUANGZHAO**, **Yin RUOSE**, and **Li SHUNJUN** (diocese of Baoding, Hebei);

Fr Lu XIAOZHOU (diocese of Wenzhou, Zhejiang);

Fr Lin DAOMING (diocese of Fuzhou, Fujian);

Fr Zheng RUIPIN (diocese of Fuzhou, Fujian);

¹ <http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/4684444.stm>.

² Resolution P6_TA-PROV(2005)0339 adopted on 8.9.2005.

Fr Pang YONGXING, Fr Ma SHUNBAO, and Fr Wang LIMAO (diocese of Baoding, Hebei);
Fr Li JIANBO (diocese of Baoding, Hebei);
Fr Liu DELI;
Pastor Zhang RONGLIANG, 53, one of the founders of the China for Christ Church.

CUBA

- **Oscar Espinsa CHEPE, political prisoner, released on 30 November 2004.**
- **Paul RIVERO, political prisoner, poet, released on 30 November 2004.**
- **Edel Jose GARCIA, political prisoner, journalist, released on 30 November 2004.**

The imprisonment of DISSIDENTS in Cuba gave special rise of concern to the Parliament, which has ever since sharply denounced the ongoing breach of fundamental rights by the local regime.¹ Particular concerns were expressed regarding Oscar Espinsa Chepe, who suffered from a serious illness. On 30 November 2004 six dissidents were released by the Cuban authorities, among them Oscar Espinosa Chepe as well as Paul Rivero and Edel Jose Garcia.

- **Oswaldo PAYA SARDINAS, Sakharov Prize laureate in 2002.**

Since the Sakharov Prize award ceremony in 2002, Oswaldo Payá Sardinás, author of the Manifesto 'Todos Unidos' which is the origin of the Varela Project calling for a referendum on open elections, freedom of speech, freedom for political prisoners and free enterprise, has been systematically denied the freedom to leave Cuba again and to accept the invitations issued by the Parliament and by other European Union bodies. With the adoption of various resolutions, Parliament renewed its invitation to Oswaldo Payá and reiterated its call on the Cuban authorities to permit him to travel to Europe to appear before the Community institutions.²

- **LADIES IN WHITE (Damas de Blanco), Sakharov Prize laureate in 2005.**

Parliament condemned the fact that the Ladies in White were refused by the Cuban authorities permission to travel to the seat of the European Parliament on the occasion of the award ceremony. Parliament highlighted that the travel ban violates one of the basic human rights, namely the right to freely leave and return to one's own country, as enshrined in the Universal declaration of Human Rights.³ With the award of the Sakharov Prize to the group of wives, mothers and daughters of the political prisoners, the European Parliament drew the attention to the continuing detention of most of the 75 political dissidents, mainly supporters of the Varela Project, who were arrested in March 2003.

EGYPT

¹ Resolution P6_TA-PROV(2004)0061 adopted on 17.11.2004.

² Res. P6_TA-PROV(2004)0061 adopted on 17.11.2004, Res. P5_TA-PROV(2004)0379 adopted on 22.04.2004, Res. P6_TA-PROV(2005)0150 adopted on 28.04.2005, Res. P6_TA-PROV(2006)0042 adopted on 2.2.2006

³ Res. P6_TA-PROV(2006) 0042 adopted on 2.2.2006

- **Dr Ayman NOUR, a former journalist and lawyer, now leader of Al-Ghad Party and member of the Egyptian Parliament, was sentenced to 5 years' imprisonment on 24 December 2005.**

On 29 January 2005 Ayman Nour was stripped of his immunity and on the same day immediately arrested when leaving the parliament building in Cairo. He was accused of forging more than 2,000 signatures in an effort to obtain formal party status for his Al-Ghad camp, which intended to stand in the run-off for the parliamentary elections in 2006. The detention was followed by some dissident demonstrations protesting against the 24 years continuous rule of Hosni Mubarak. On 31 January 2005 the authorities extended Ayman Nour's arrest, during which he allegedly was mistreated, for another 45 days. Following the protests by the European Parliament ¹ and other international institutions he was released on bail on 11 March 2005 and ten days later formally charged for forging signatures. On 24 December 2005, Ayman Nour was sentenced to 5 years' imprisonment for allegedly falsifying some of the 50 signatures needed to register his party for the 2006 elections.

Parliament strongly urged the Egyptian authorities to ensure that Ayman Nour is not subjected to torture or other forms of ill-treatment and that he is given prompt, regular and unrestricted access to his lawyers, doctors (as he is diabetic) and family.² The EU Presidency declared that "this verdict send negative signals about democratic political reform in Egypt. The EU expects that any appeal application by Mr Nour will be looked at fairly by the Egyptian Courts."³

In its resolution of 6 April 2006, the Parliament renewed its demand to release Dr Ayman Nour. The Parliament also expressed its concern in respect of the Dr Nour's trial before the Court of Cassation on 18 May considering the fact that the judge who was chosen to head the tribunal is the same one who confirmed the forgery of the election process last November. Furthermore the Parliament proposed an ad hoc delegation to visit Ayman Nour if he remains in prison following the court hearing.⁴

ETHIOPIA

- **Professor Mesfin WOLDEMARIAM, founder and former President of the "Ethiopian Human Rights Council", the country's first independent human rights organisation, arrested in May 2005.**
- **Dr Berhanu NEGA, a well-known economist and the leader of the main opposition Coalition for Unity and Democracy (CUD) party, arrested in May 2005.**

¹ Res. P6_TA-PROV(2005)0046 adopted on 23.2.2005.

² Res..P6_TA-PROV(2006)0031 adopted on 19.1.2006, see also Res. P6_TA-PROV(2006)0028 adopted on 19.01.2006.

³ EU Presidency statement of 27.12.2005, FCO Press Office 020 7008 3100.

⁴ P6_TA-PROV(2006)0144 adopted on 6.4.2006.

The Parliament raised the cases of eminent HUMAN RIGHTS ACTIVISTS AND POLITICAL PRISONERS in Ethiopia and focused on the cases of Mesfin Woldemariam and Berhanu Nega.¹ Having been harassed on several occasions, they were arrested together with more than 100 people, following the protests after the elections in May 2005. Their demand for bail was denied on 4 January 2006, and the trial will resume in February 2006. Under Ethiopian law, the possible sentence ranges from three years' imprisonment to the death penalty.

IRAN

In its resolution of 28 October 2004² the Parliament denounced two CASES OF MINORS SENTENCED TO DEATH and urged the Iranian authorities to respect the provisions as laid down in the International Covenant on the Rights of the Child, which Iran is party to, and to prevent any further application of the death penalty to minors. In the same resolution the European Parliament called on the Iranian authorities to immediately halt all stoning penalties and to give evidence that they were willing to implement their publicly declared moratorium on stoning.³

- **Ateqeh RAJABI, a 16-year-old girl, was said to have been publicly hanged in the city of Neka, Northern Iran.**

Despite an alleged mental illness and after refusal of access to a lawyer Ateqeh Rajabi was convicted by a Court for acts that were seen "incompatible with chastity." It is reported that during the proceedings the judge, a conservative cleric, who handed down the death sentence, harshly criticized her dress. The decision was upheld by a Supreme Court ruling shortly before her execution, where it was allegedly the judge of first instance who put the noose around her neck. The same night her body was said to be removed out of the grave. Despite an international ID card proving her age to be 16, the officials regarded her to be 22 years old.

- **Zhila IZADI, a 13-year-old girl, initially convicted to death by stoning, later on sentenced to 55 lashes.**
- **Bakhtiar IZADI, her 15-year-old brother, convicted to 150 lashes, later on reduced to 55 lashes.**

Brother and sister were said to have had sexual relations with each other. After pressure from in and outside Iran, both were sentenced to 55 lashes each and released. Zhila Izadi reportedly received her punishment only a few days before giving birth to a child, which was immediately taken away from her. She is still in very poor physical and mental condition and called international human rights agencies for assistance. Due to her social and cultural environment (it was her father who brought up the case to the courts) she has to live under constant pressure, as incest between minors is seen as a massive shame for the family.

¹ B5-0360/2001 adopted 17.05.2001

² Resolution P6_TA-PROV(2004)0049 adopted on 28.10.2004.

³ See also Resolution P6_TA-PROV(2005)0011 adopted on 13.1.2005.

- **Leyla MOAFI, aged about 20, charged with acts contrary to chastity; stay of execution.**

Leyla Moafi was arrested in early 2004 and charged with "contrary to chastity". On 27 March 2005 the Supreme Court overturned the death sentence, but upheld the sentence of flogging and of three and a half years imprisonment. The judge also ordered that following the completion of her prison sentence, she should reside for eight months in a women's rehabilitation centre. Leyla Mafi is known to have had her sentence of 99 lashes inflicted in February 2006. Afterwards she was moved to a women's rehabilitation centre in Teheran.¹

Parliament welcomed the stay of execution of **Leyla Moafi**, whose case was referred to forensic psychiatrists to examine her mental condition. Parliament insisted however that the alleged crimes are not an internationally recognisable criminal offence and their persecution does not comply with international human rights standards.²

The European Parliament repeatedly expressed its concerns on the situation concerning fundamental rights of JOURNALISTS in Iran.³

In its resolutions of 28 October 2004 and 13 January 2005 it demanded that the Iranian Parliament should repeal all criminal provisions dealing with the peaceful expression of opinions, including the press and called upon the authorities to release all prisoners prosecuted or sentenced for press- and opinion-related offences.

- **Omid MEMARIAM, Masoud GHREYSHI, Javad Ghoam TAMAYOMI, Reza VATANIKHA, Mehdi DERAYATI, Sharam RAFIHZADEH, Hanif MAZROOI and Rozbeh EBRAHIMI. Hanif Mazroi was released on 11 November 2004 and Rozbeh Ebrahimi on 26 November 2004⁴.**

Parliament called in particular for the release of these eight online journalists who allegedly contributed to reformist orientated Internet sites. They were detained without having been formally charged whereas at the same time access to lawyers and family members was refused.

- **Emadeddin BAGHI, journalist under travel ban.**

The case reflects the current situation for journalists in Iran: Authorities prevented him from leaving the country as he intended to make a trip to Europe and Northern America for the promotion of human rights in his country. The Parliament thus urged the authorities in its

¹ <http://web.amnesty.org/library/Index/ENGMDE130362006?open&of=ENG-IRN>.

² Resolution P6_TA-PROV(2005)0011 adopted on 13.1.2005.

³ Res. P6_TA-PROV(2005)0011 adopted on 13.1.2005, Res. P6_TA-PROV(2004)0049 adopted on 28.10.2004, Res. P5_TA-PROV(2004)0100 adopted on 12.2.2004

⁴ Reporters Without Borders at http://www.rsf.org/print.php3?id_article=11822.

resolution of 28 October 2004 to lift the travel ban immediately. In December 2005 he was still not allowed to leave the country.

- **Hassan Yuseffi ESHKEVARI, Hossein GHAZIAN, Abbas ABDI, Reza ALIDJANI, Taghi RAHMANI, Hoda REZAZADEH-SABER, Iraj JAMSHIDI, Ensalfali HEYDAYAT, imprisoned.**

Parliament recalled the ongoing imprisonment of these prominent journalists, which would stand in clear contrast with the right to freedom of expression.¹

- **Akbar GANJI, journalist, sentenced to six years' imprisonment in July 2001, released on 17 March 2006.**

Akbar Ganji was arrested in April 2000, together with 17 other Iranian journalists and intellectuals who had taken part in a cultural conference in Berlin. He was sentenced to 10 years' imprisonment, which was reduced on appeal to six months, for "taking part in an attempt against national security" and "propaganda against the Islamic system". In July 2001 he was tried on charges of "collecting confidential state documents to jeopardize state security" and "spreading propaganda" and sentenced to six years' imprisonment.

Both, President Borrell as well as the chair of the Delegation for Relations with Iran sent a letter to the Ambassador of Iran concerning the situation of Ganji. During its visit to Tehran on 21-24 April 2005, the Bureau of the EP Delegation was not allowed to visit him. Akbar Ganji was released on 17 March 2006 with no other pending charges against him².

IRAQ

Indiscriminate violence and in particular widespread terrorist attacks against civilians, religious minorities, police forces and soldiers of the multinational force, the taking of hostages, including journalists and NGO personnel and atrocious unpunished murders remain a notorious and constant concern of the European Parliament. It has been extremely worried about the constant threat of ABDUCTION OF AID WORKERS AND JOURNALISTS.³

- **Simona TORRETTA and Simona PARI, Italian aid workers, released on 16 September 2004.**
- **Christian CHESNOT and Georges MALBRUNOT, kidnapped on 20 August 2004, released in December 2004.**

The hostages were released after unprecedented protests by the media and public.

¹ Res. P6_TA-PROV(2004)0049 adopted on 28.10.2004.

² http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/4819440.stm

³ Res. P6_TA-PROV(2004)0013 adopted on 16.9.2004.

KAZAKHSTAN

- **Altynbeck SARSENBAYEV, a prominent politician and the co-chairman of the True Ak Zhol opposition party, murdered on 13 February 2006, together with his bodyguard and driver.**

In its resolution of 16 March 2006 ¹ the Parliament condemned the killings and expressed its great concerns on the jailing of opposition activists and journalists for holding a rally on 26 February 2006 in memory of Altynbeck Sarsenbayev. The Parliament called on the Kazakhstan authorities to carry out the ongoing investigation into the circumstances of his death in a full, independent and transparent manner.

- **Nurkadilov ZAMANBEK, opposition leader, was found shot dead in unexplained circumstances on 12 November 2005.**

Nurkadilov Zamanbeck died after he had accused the government of corruption. The official investigation concluded that he had committed suicide.

MALDIVES

The European Parliament sharply criticised the large-scale detention incommunicado in the Maldives and demanded the release of pro-democracy reformers, while at the same time calling for reforms to give way to democratisation and the respect of human rights.²

Following demonstrations on 12 and 13 August 2004 in the capital Male, which were directed against the slow pace of political reforms of president Gayoom's government, at least 69 people were detained. On 22 August the government allegedly released 62 detainees, while hundreds remain to be detained. According to Amnesty International the exact numbers of POLITICAL PRISONERS are difficult to assess. An EU delegation visiting the Maldives was denied access.

Parliament's resolution mentioned the names of prominent LEADERS OF THE MALDIVES DEMOCRATIC PARTY detained in August 2004 such as

- **Dr Mohamed MUNAVVAR MP (former Attorney General),**
- **Ali FAIZ MP,**
- **Ilyas HUSSEIN MP,**
- **Ahmed SHAFEEQ MP,**
- **Ahmed ADIL MP,**

¹ Res. P6_TA-PROV(2006)0100 adopted on 16.3.2006.

² Resolution P6_TA-PROV(2004)0017 adopted on 16.9.2004

- **Dr Hussein Rasheed HASSAN MP (member of the National Human Rights Commission),**
- **Ibrahim Hussain ZAKI (the widely respected diplomat and former secretary-general of the South Asian Association for Regional Cooperation (SAARC),**
- **Ibrahim ISMAIL MP,**
- **Mohammed NASEEM MP,**
- **Ahmed ATHIF MP,**
- **Gasim IBRAHIM MP, (former President of the SAARC Chamber of Commerce and the pro-reform candidate for the post of Speaker in the Maldivian Parliament).**

At the same time hundreds of other people were said to be held incommunicado some of them being subject to torture, among them public figures such as

- **Husnoo ALSNOOD (lawyer and member of the National Human Rights Commission),**
- **Fathimeen NISREEN,**
- **Mohammed NIYAZ,**
- **Ahmed Ibrahim DIDI,**
- **Mohamed ZAKI,**
- **Ibrahim ZAKI,**
- **Maria MANIKE,**
- **Jennifer LATHEEF,**
- **Aminath NAJEEB,**
- **Mohammed NASEEM,**
- **Asad WHAEED.**
-
- **PAKISTAN**
- **Javed HASHMI, leader of the opposition Alliance for the Restoration of Democracy, sentenced to 23-years in prison in April 2004.**

Javed Hashmi, leader of the Alliance aiming at restoring democracy and the rule of law in Pakistan since its foundation in 1999, was convicted on seven counts for having allegedly forged a critical letter on behalf of irked military staff. The Alliance supporters reckon the verdict to be politically motivated.

The European Parliament continued to express its concerns on the detention of Javed Hashmi. It called on his immediate release and stressed that politically motivated trials and sentences cannot be accepted.¹

PHILIPPINES

- **Francisco LARRANGA, European citizen, sentenced to death for rape and murder of two sisters.**

Parliament asked the President of the Philippines to exercise her power by granting an absolute pardon to Francisco Larranaga and securing his immediate release from prison. Parliament called also for a review of the legal procedure in this case and asked for a fair trial to be held on the basis of respect for all legal, penal and jurisdictional guarantees. Parliament also asked to commute the death penalty of the prisoners on death row, particularly the 18 child offenders.²

Francisco Larranga's death sentence was confirmed in July 2005 without further possibilities for appeal. But on 21 November 2005, the Spanish Defence Minister José Bono said he had received assurances from Philippine President Gloria Macapagal-Arroyo that Larrañaga would not be executed while she remained in power³.

RUSSIA

- **Stanislav DMITRIYEVSKY, chief executive for the Russian-Chechen Friendship Society and editor in chief for the Nizhni Novgorod newspaper “Pravo-zaschita” (“Human Rights Activism”), sentenced to a two-year suspended jail term.**

On 19 January 2006, Parliament called for the dropping of all charges against Stanislav Dmitriyevsky who has been sentenced for having published in his newspaper Aslan Mashkado’s appeal for peace in Chechnya.⁴

Parliament urged the Russian authorities to respect the freedom of the media and journalists which recalled its precedent calls on Russia to protect human rights defenders, who are increasingly coming under attack, and to grant access to Chechnya to UN Special Rapporteurs and other international human rights monitors, independent media and international humanitarian organisations providing where possible, all the necessary security conditions for carrying out their work.⁵

SUDAN

¹ Resolution P5_TA-PROV(2004)0374 adopted on 22.4.2004

²Resolution P6_TA-PROV(2005)0443 adopted on 17.11.2005.

³ http://www.handsoffcain.org/archivio_news/200511..

⁴ Resolution P6_TA-PROV(2006)0026 adopted on 19 January 2006.

⁵ Resolution P6_TA-PROV(2005)0207 adopted on 26.5.2005.

Dr Mudawi Ibrahim ADAM, the Chairperson of the Sudan Social Development Organisation (SUDO), released on 16 May 2006 after two weeks of detention. ¹

Dr Adam was arrested together with his colleague Yasir Salim and driver Abdalla Taha, shortly before he was due to travel to Ireland to receive Front Line Human Rights Defender award from the President of Ireland.

Parliament condemned the arrests and called the Sudanese authorities to release all without delay.²

- **Amouna Mohamed AHMED (17), Fayza Ismail ABAKER (16), Houda Ismail Abdel RAHMAN (17) and Zahra Adam ABDELA (17) charged of murder.**

The four girls were attacked on 6 March 2006 outside Al Shareif camp. The aggression lead the death of the attacker: whereas the police referred the case of the four girls to the Prosecution Attorney on charges of murder. In its resolution on 6 April 2006 the Parliament called on the Government of Sudan to release the girls while their case was investigated. Parliament also considered that the girls should be given appropriate care as victim of attempted rape.³

SYRIA

On 8 September 2005, Parliament passed a resolution on several individual cases in Syria ⁴, among them

- **Riad SEIF, parliamentarian, released in January 2006 after having served three quarters of his prison sentence.**
- **Mamoun AL-HOMSI, parliamentarian, released in January 2006 after having served three quarters of his prison sentence.**

According to informed sources in Damascus, both parliamentarians were interim detained again in 15 February 2006 because of “statements that violate limits” and “contacting the outside”.⁵ Mamoun Al-Homsi, disappeared after having been requested again for interrogation. He remains still unseen.

- **Hasan ZEINO, civil activist.**

¹ <http://www.amnesty.ie/content/view/full/3781/>.

² Resolution P6_TA-PROV(2005)0178 adopted on 12.5.2005.

³ Resolution P6_TA-PROV(2006)0142 adopted on 6 April 2006.

⁴ Resolution P6_TA-PROV(2005)0340 adopted on 8.9.2005.

⁵ <http://www.arabicnews.com/ansub/Daily/Day/060216/2006021606.html>.

- **Yassin al-HAMWI, civil activist, released on 27 September 2006.**
- **Muhammad Ali al-ABDULLAH, civil activist, released on 27 September 2006.**

Yassin al-Hamwi and Muhammed Ali al-Abdullah were found not guilty of “establishing and belonging to a secret society” by the Military Court on September 27, but guilty of “defamation of the public administration”. They were sentenced to 10 days’ imprisonment, which they had already spent in custody, and released immediately.¹

- **Haytham AL-HAMWI, Yassin al-Hamwi’s son, arrested in 2003, sentenced to four years imprisonment.**

According to authoritative sources, Haytham Al-Hamwi was ill-treated in custody and sentenced after an allegedly unfair trial.

- **Riad AL-HAMOOD, a Kurdish civil society activists, Arab language teacher and active member of the Committee for Rival of Civil Society, arrested on 4 June 2005.**

Riad Al-Hamood was arrested after a speech at the funeral of an Islamic scholar who had died in custody under mysterious circumstances. Riad al-Hamood, whilst in solitary confinement, is at serious risk of ill-treatment.

TUNISIA

- **Maître Mohammed ABBOU, a well-known lawyer and human rights defender, sentenced to three-and-a-half years in jail on 28 April 2005.**

Parliament condemned the conviction of Maître Abbou who has been sentenced for publishing critical articles causing “diffamation of the judiciary” and “public disorder”.² His lawyers have reportedly been denied permission on several occasions to visit him in prison.³

¹ <http://www.amnestyusa.org/urgent/nl1105.html#releases>.

² Resolution P6_TA-PROV(2005)0368 adopted on 29.9.2005.

³ <http://web.amnesty.org/pages/tun-141105-action-eng>, and FIDH press release on 29.4.2005.

ANNEX II - LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament between July 1999 and April 2006, and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

(<http://www.europarl.europa.eu/comparl/afet/droi/others/default.htm>)

Country	Date of adoption of resolution
<i><u>AFRICA</u></i>	
ALGERIA	18.01.2001 / 17.05.2001 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 09.06.2005 / 16.02.2006
ANGOLA	17.02.2000 / 15.03.2001 / 14.06.2001 / 06.09.2001 / 11.04.2002 / 04.07.2002
BURUNDI	18.11.1999 / 17.02.2000 (UNCHR) / 07.09.2000 / 07.02.2002 (UNCHR) / 23.10.2003 / 30.01.2003 (UNCHR) / 15.01.2004 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
CAMEROON	20.01.2000 / 17.05.2001 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
CENTRAL AFRICAN REPUBLIC	14.06.2001 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
CHAD	20.01.2000 / 14.06.2001 / 24.02.2005 (UNCHR) / 15.03.2006
COTE D'IVOIRE	20.01.2000 / 16.11.2000 / 14.12.2000 / 10.10.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 18.11.2004 / 24.02.2005 (UNCHR)
CONGO (BRAZZAVILLE)	30.01.2003 (UNCHR)
DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO	17.02.2000 (UNCHR) / 18.01.2001 (UNCHR) / 15.02.2001 / 13.12.2001 / 07.02.2002 / 07.02.2002 (UNCHR) / 13.06.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 15.05.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 16.12.2004 / 24.02.2005 (UNCHR)
DJIBOUTI	16.12.1999
EQUATORIAL GUINEA	18.05.2000 / 13.06.2002 / 16.01.2003
ERITREA	07.02.2002 / 18.11.2004 / 24.02.2005 (UNCHR)
ETHIOPIA	17.05.2001 / 07.07.2005 / 15.12.2005
GUINEA	15.02.2001

Country	Date of adoption of resolution
LIBERIA	04.09.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
LIBYA	10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 14.04.2005
MADAGASCAR	07.02.2002 / 16.05.2002
MAURITANIA	06.09.2001 / 24.02.2005 (UNCHR)
MOROCCO	10.02.2004 (UNCHR)
MOZAMBIQUE	14.12.2000
NAMIBIA	05.04.2001
NIGERIA	15.02.2001 / 15.11.2001 / 07.02.2002 (UNCHR) / 11.04.2002 / 05.09.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 13.03.2003 / 05.06.2003 / 22.04.2004
RWANDA	18.11.1999 / 17.02.2000 (UNCHR)
SENEGAL	17.11.2005
SIERRA LEONE	16.12.1999 / 17.02.2000 (UNCHR) / 18.05.2000 / 07.09.2000 / 18.01.2001 (UNCHR) / 24.02.2005
SOMALIA	05.04.2001 / 04.07.2002 / 24.02.2005 (UNCHR)
SOUTH AFRICA	05.07.2001
SUDAN	17.02.2000 (UNCHR) / 18.01.2001(UNCHR) / 21.11.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 16.09.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 12.05.2005 / 06.04.2006
TANZANIA	05.07.2001
TOGO	16.09.1999 / 06.09.2001 / 13.12.2001 / 08.04.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 24.02.2005 / 12.05.2005
TUNISIA	15.06.2000 / 14.12.2000 / 14.03.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 29.09.2005 / 15.12.2005
UGANDA	17.02.2000 (UNCHR) / 06.07.2000 / 03.07.2003
WESTERN SAHARA	16.03.2000 / 14.04.2005 / 27.10.2005

Country	Date of adoption of resolution
ZIMBABWE	13.04.2000 / 18.05.2000 / 06.07.2000 / 15.03.2001 / 06.09.2001 / 13.12.2001 / 07.02.2002 (UNCHR) / 14.03.2002 / 16.05.2002 / 04.07.2002 / 05.09.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 13.02.2003 / 05.06.2003 / 15.01.2004 / 10.02.2004 (UNCHR) / 16.12.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 07.07.2005
<i>ASIA</i>	
AFGHANISTAN	16.12.1999 / 17.02.2000 (UNCHR) / 05.10.2000 / 18.01.2001 (UNCHR) / 14.06.2001 / 13.12.2001 / 05.09.2002 / 12.02.2004 / 24.02.2005 (UNCHR)
AZERBAIJAN	09.06.2005 / 27.10.2005 / 16.02.2006
BANGLADESH	21.11.2002 / 14.04.2005
BURMA (MYANMAR)	16.09.1999 / 18.05.2000 / 07.09.2000 / 16.11.2000 / 18.01.2001 (UNCHR) / 04.10.2001 / 13.12.2001 / 07.02.2002 (UNCHR) / 11.04.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 13.03.2003 / 05.06.2003 / 04.09.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 11.03.2004 / 16.09.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 12.05.2005 / 17.11.2005
CAMBODIA	17.12.2000 / 18.01.2001 / 06.09.2001 / 07.02.2002 / 11.04.2002 / 13.03.2003 / 03.07.2003 / 12.02.2004 / 13.01.2005 / 24.02.2005 (UNCHR) / 10.03.2005 / 01.12.2005 / 19.01.2006
CHINA	20.01.2000 / 17.02.2000 (UNCHR) / 18.01.2001 (UNCHR) / 15.02.2001 / 05.04.2001 (UNCHR) / 07.02.2002 (UNCHR) / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 07.07.2005 / 08.09.2005
BEIJING'S APPLICATION TO HOST THE 2008 OLYMPIC GAMES	05.07.2001
EAST TIMOR	16.09.1999 / 18.11.1999 / 17.02.2000 (UNCHR) / 18.01.2001 (UNCHR) / 04.10.2001 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
FIJI	06.07.2000
GEORGIA	18.12.2003

Country	Date of adoption of resolution
HONGKONG	19.12.2002 / 15.12.2005
INDIA	16.03.2000 / 07.02.2002 / 16.05.2002 / 10.02.2004 (UNCHR) / 16.12.2004 / 24.02.2005 (UNCHR)
INDONESIA	16.12.1999 / 18.01.2001 (UNCHR) / 13.12.2001 / 07.02.2002 (UNCHR) / 16.05.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 05.06.2003 / 20.11.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
KALIMANTAN	15.03.2001
MOLUCCAN ISLANDS	07.10.1999 / 20.01.2000 / 06.07.2000
KASHMIR	16.03.2000 / 17.11.2005
KAZAKHSTAN	13.02.2003 / 23.10.2003 / 16.03.2006
KYRGYZSTAN	14.03.2002 / 23.10.2003 / 12.05.2005
LAOS	15.02.2001 / 15.11.2001 / 03.07.2003 / 01.12.2005
MALAYSIA	14.06.2001 / 13.06.2002
MONGOLIA	07.02.2002 (UNCHR)
MALDIVES	16.04.2004
NEPAL	07.09.2000 / 14.06.2001 / 13.12.2001 / 13.06.2002 / 24.10.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 23.10.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 24.02.2005 / 29.09.2005
NORTHERN KOREA	07.02.2002 (UNCHR) / 16.01.2003 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
PAKISTAN	18.11.1999 / 15.02.2001 / 05.04.2001 / 10.02.2004 (UNCHR) / 12.02.2004 / 22.04.2004 / 24.02.2005 (UNCHR)
PHILIPPINES	18.05.2000 / 18.12.2003 / 17.11.2005
SOLOMON ISLANDS	06.07.2000
SOUTHERN CAUCASUS (Armenia, Azerbaijan and Georgia)	04.10.2001
SRI LANKA	18.05.2000 / 14.03.2002 / 20.11.2003
TAIWAN	13.04.2000 / 15.05.2003 / 07.07.2005
TAJKISTAN	23.10.2003
TIBET	17.02.2000 (UNCHR) / 13.04.2000 / 06.07.2000 / 18.01.2001 (UNCHR) / 07.02.2002 (UNCHR) / 19.12.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004(UNCHR) / 18.11.2004 / 13.01.2005 / 24.02.2005 (UNCHR) / 15.12.2005

Country	Date of adoption of resolution
TURKMENISTAN and CENTRAL ASIA	15.03.2001 / 23.10.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
UZBEKISTAN	04.10.2001 / 23.10.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 09.06.2005 / 27.10.2005
VIETNAM	16.11.2000 / 05.07.2001 / 04.10.2001 / 11.04.2002 / 15.05.2003 / 20.11.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 01.12.2005
<u>AUSTRALIA</u>	
AFGHAN REFUGEES / ASYLUM	06.09.2001
<u>EUROPE</u>	
BELARUS	07.10.1999 / 05.07.2001 / 13.06.2002 / 04.07.2002 / 10.02.2004 (UNCHR) / 28.10.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 10.03.2005 / 07.07.2005 / 29.09.2005 / 16.02.2006 / 06.04.2006
BULGARIA	15.12.2005
BOSNIA-HERZEGOVINA (Banja Luca)	17.05.2001
CYPRUS	05.04.2001
FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA	17.02.2000 (UNCHR) / 16.03.2000 / 15.06.2000 / 14.12.2000
FORMER YUGOSLAV REPUBLIC OF MACEDONIA (FYROM)	05.10.2000
IRELAND (Immigration)	13.12.2001
KOSOVO	22.07.1999 / 16.09.1999 / 07.10.1999 / 18.11.1999 / 17.02.2000 (UNCHR) / 17.02.2000 / 15.06.2000 / 15.02.2001 / 01.04.2004
MALTA (Refugees camps)	06.04.2006
MOLDOVA	14.03.2002 / 11.04.2002 / 18.12.2003 / 24.02.2005 / 16.03.2006
ROMANIA	15.12.2005
RUSSIA	18.11.1999 / 17.02.2000 (UNCHR) / 18.01.2001 (UNCHR) / 18.01.2001 / 07.02.2002 / 07.02.2002 (UNCHR) / 04.07.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 26.05.2005 / 15.12.2005

Country	Date of adoption of resolution
RUSSIAN REPUBLIC OF CHECHNYA	07.10.1999 / 18.11.1999 / 20.1.2000 / 17.02.2000 / 17.02.2000 (UNCHR) / 16.03.2000 / 13.04.2000 / 18.01.2001 (UNCHR) / 15.02.2001 / 07.02.2002 (UNCHR) / 16.01.2003 / 30.01.2003 (UNCHR) / 03.07.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 19.01.2006
RUSSIAN REPUBLIC OF DAGESTAN	16.09.1999
RUSSIAN REPUBLIC OF MARI EL	12.05.2005
SERBIA AND MONTENEGRO	16.09.2004 / 07.07.2005 / 29.09.2005
TURKEY	22.07.1999 / 13.04.2000 / 07.09.2000 / 18.01.2001 / 13.12.2001 / 15.05.2003 / 22.04.2004 / 28.09.2005 / 16.02.2006
UKRAINE	11.03.2004 / 28.10.2004 / 02.12.2004 / 13.01.2005 / 06.04.2006
<u><i>AMERICA</i></u>	
ARGENTINA	04.07.2002
BOLIVIA	23.10.2003 / 09.06.2005
CENTRAL AMERICA	16.11.2000
CHILE	14.12.2000
COLOMBIA	07.09.2000 / 18.01.2001 (UNCHR) / 04.10.2001 / 07.02.2002 (UNCHR) / 14.03.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
CUBA	30.01.2003 (UNCHR) / 10.04.2003 / 04.09.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 22.04.2004 / 17.11.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 02.02.2006
GUATEMALA	18.05.2000 / 14.06.2001 / 11.04.2002 / 10.04.2003 / 07.07.2005
HAITI	15.01.2004 / 10.02.2004 (UNCHR) / 11.03.2004 / 24.02.2005 (UNCHR)
MEXICO	05.04.2001
NICARAGUA	16.12.1999
PARAGUAY	15.06.2000
PERU	16.03.2000 / 15.06.2000 / 05.10.2000 / 19.01.2006
UNITED STATES	17.02.2000 / 13.04.2000 / 06.07.2000 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) 22.04.2004 / 15.12.2005 / 16.02.2006
VENEZUELA	13.02.2003 / 11.03.2004

Country	Date of adoption of resolution
<u>MIDDLE EAST</u>	
EGYPT	20.01.2000 / 14.06.2001 / 04.07.2002 / 05.09.2002 / 10.04.2003 / 19.01.2006 / 16.02.2006 / 06.04.2006
IRAN	16.09.1999 / 17.02.2000 (UNCHR) / 13.04.2000 / 18.05.2000 / 07.02.2002 (UNCHR) / 24.10.2002 / 21.11.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 12.02.2004 / 28.10.2004 / 13.01.2005 / 24.02.2005 (UNCHR) / 15.02.2006
IRAQ	20.01.2000 / 13.04.2000 / 06.07.2000 / 07.02.2002 (UNCHR) / 30.01.2003 (UNCHR)/ 10.02.2004 (UNCHR) / 16.09.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 06.04.2006
ISRAEL	19.12.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
JORDAN	
KUWAIT	16.12.1999
LEBANON	10.03.2005
SAUDI ARABIA	17.02.2000 (UNCHR) / 18.01.2001 (UNCHR) / 07.02.2002 (UNCHR) / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 10.03.2005
SYRIA	13.06.2002 / 08.09.2005
<u>MISCELLANEOUS</u>	
UNITED NATIONS	
EU's rights, priorities and recommendations for the session of the UN Commission on Human Rights in Geneva	17.02.2000 (56th) / 18.01.2001 (57th)/ 07.02.2002 (58th)/ 30.01.2003 (59th) / 10.02.2004 (60th) / 24.02.2005 (61st) /
UN Outcome of the negotiations on the Human Rights Council and on the 62nd session of the UNCHR	16.03.2006
UN World Food Summit	16.05.2002
UN World Day to Overcome Extreme Poverty	04.10.2001
UN Conference on Least Developed Countries	05.04.2001
Reform of the UN	09.06.2005
Reform of the UN, Millennium Development Goals	29.09.2005

Country	Date of adoption of resolution
Small arms and lights weapons (UN prepcom)	26.05.2005
DEATH PENALTY	
Death Penalty in the World	07.10.1999 / 18.11.1999 / 16.12.1999 / 13.04.2000 / 06.07.2000 / 26.10.2000 / 05.07.2001
Abolition of Death Penalty in Japan, South Korea and Taiwan	13.06.2002
INTERNATIONAL CRIMINAL COURT	16.12.1999 / 18.01.2001 / 28.02.2002 / 04.07.2002 / 26.09.2002 / 24.10.2002
CHILDREN	
Trafficking in Children and Child Soldiers	03.07.2003
Forced Child Labour (Africa)	17.05.2001 / 17.11.2005
Child Labour in the Production of Sports Equipment	13.06.2002
EU Position for the Session of the UN GA on the Rights of Child	11.04.2002
UN GA Special Session on the Rights of Child	05.07.2001
European Parliament resolution on the 10th Anniversary of the UN Convention on the Rights of the Child	18.11.1999
Children kidnapped by their parents	15.03.2001
RACISM AND XENOPHOBIA	17.02.2000 / 16.03.2000 (European Union) / 16.03.2000 (Candidate Countries) / 06.07.2000 / 03.10.2001 (World Conference against Racism)
PRESS FREEDOM	17.05.2001
COMBATTING TERRORISM	24.10.2002
Detainees in Guantanamo Bay	07.02.2002 / 10.03.2004/ 28.10.2004 / 16.02.2006
MINES AND BOMBS	
Review of Ottawa Treaty on anti-personnel mines	22.04.2004
Cluster Bombs	13.12.2001
Landmines	07.07.2005
REFUGEES	
Refugees - Channel Tunnel	11.04.2002

Country	Date of adoption of resolution
Refugees (Lampedusa and Western Sahara)	14.04.2005
WOMEN	
Women in South-East Europe	22.04.2004
Female Genital Mutilation	20.09.2001
Harassment at the Workplace	20.09.2001
Violence towards Catholic Nuns	05.04.2001
FREEDOM OF EXPRESSION, RESPECT OF RELIGIOUS BELIEFS	16.02.2006
Homophobia	19.01.2006
Aung San Suu Kyi and Leyla Zana (Sakharov Prize Laureates)	13.12.2001
Sport products for the Olympic games	22.04.2004
Mediterranean	20.11.2003 / 12.02.2004 / 23.02.2005

ANNEX III - BASIC TEXTS

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS INSTRUMENTS
UNITED NATIONS
http://www.un.org
http://www.unhchr.ch/udhr/index.htm
Charter of the United Nations
Universal Declaration on Human Rights
International Covenant on Civil and Political Rights
Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights
Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights, aiming at the abolition of the death penalty
International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights
International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination
Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women
Optional Protocol to the Convention on the Elimination of Discrimination against Women
Convention on the Rights of the Child
Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflicts
Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children, child prostitution and child pornography
Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment
Optional Protocol to the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment
UN Declaration on the Elimination of All Forms of Intolerance and Discrimination Based on Religion or Belief
UN Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognised Human Rights and Fundamental Freedoms
UN Declaration on Human Rights Defenders
United Nations Millennium Declaration
UNITED NATIONS CONFERENCES
World Conference on Human Rights (Vienna) Declaration and Programme of Action
World Conference on Women and Development (Beijing) Declaration and Platform for Action
World Conference against Racism, Racial Discrimination, Xenophobia and Related Intolerance (Durban) Declaration and Programme of Action
ROME STATUTE OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT
http://www.ohchr.org/english/law/criminalcourt.htm
INTERNATIONAL LABOUR ORGANISATION
http://ilolex.ilo.ch
Minimum Age Convention
Convention on Indigenous and Tribal Peoples
Convention to eliminate the Worst Forms of Child Labour

EUROPEAN PARLIAMENT

<http://www.europarl.europa.eu/comparl/afet/droi/others/default.htm>

Annual Human Rights Reports

Resolution on the communication from the Commission to the Council and the European Parliament on the European Union's role in promoting human rights and democratisation in third countries (COM (2001) 252)

Resolution on the Commission communication on EU election assistance and observation (COM (2000) 191 (C5-0259/2000))

Resolution on countering racism and xenophobia in the European Union, on the Commission communication "Countering racism, xenophobia and anti-Semitism in the candidate countries" (COM (1999) 256 – C5-0094/1999), and on the World Conference against Racism

Resolution on the communication from the Commission to the Council and the European Parliament on "The European Union and the external dimension of human rights policy: from Rome to Maastricht and beyond" (COM (1995) 567 – C4-0568/1995)

Resolution on the report from the Commission on the implementation of measures intended to promote observance of human rights and democratic principles (for 1995) (COM (1996) 672 - C4-0095/1997)

Resolution on setting up a single co-ordinating structure within the Commission, responsible for human rights and democratisation

Resolution on the communication from the Commission on the inclusion of respect for democratic principles and human rights in agreements between the Community and third countries (COM (1995) 216 – C4-0197/1995)

Charter of Fundamental Rights of the European Union

European Parliament resolution on the human rights and democracy clause in European Union agreements

COUNCIL

http://ue.eu.int/cms3_fo/showPage.asp?id=822&lang=en&mode=g

http://www.europa.eu.int/pol/rights/index_de.htm

Guidelines for EU policy towards third countries on the death penalty of 29 June 1998

Regulations (EC) No 975/1999 and (EC) No 976/1999 on the development and consolidation of democracy and the rule of law and respect for human rights and fundamental freedoms

Official Journal L 120 , 08/05/1999 P. 0001 - 0014

Cotonou Agreement

Guidelines for EU policy towards third countries on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment

Conclusions on the communication from the Commission to the Council and the European Parliament on the European Union's role in promoting human rights and democratisation in third countries (COM (2001) 252)

EU guidelines on Human rights dialogues

Action Plan to follow-up on the Common Position of 22 January 2001 on the International Criminal Court

Common Position amending Common Position of 22 January 2001 on the International Criminal Court

Conclusions on human rights and democratisation in third countries, together with practical measures endorsed for the implementation of the Council's conclusions of 25 June 2001

EU Common Position on the International Criminal Court

EU Guidelines on Children in Armed Conflicts

EU Guidelines on Promoting Compliance with International Humanitarian Law

COMMISSION

http://europa.eu.int/comm/external_relations/human_rights/doc/eidhr02_04.htm

COUNCIL OF EUROPE

<http://conventions.coe.int>

Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms
Protocol No. 13 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms,
concerning the abolition of the death penalty in all circumstances

23.2.2006

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

προς την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων

σχετικά με την Ετήσια Έκθεση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ανά τον Κόσμο (2005) και την πολιτική της ΕΕ επί του θέματος (2005/2203(INI))

Συντάκτης γνωμοδότησης: Raül Romeva i Rueda

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων καλεί την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση για την Εξάλειψη όλων των Μορφών Διακρίσεων κατά των Γυναικών (CEDAW) και το Προαιρετικό Πρωτόκολλό της,
 - έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για την Προστασία των Γυναικών και των Παιδιών σε Καταστάσεις Έκτακτης Ανάγκης και Ενόπλων Συγκρούσεων και την απόφαση 1325 (2000) του Συμβουλίου Ασφαλείας,
 - έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών,
 - έχοντας υπόψη το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα,
 - έχοντας υπόψη το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα,
 - έχοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για την προστασία των υπεرمάχων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που υιοθετήθηκαν τον Ιούνιο 2004,
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η βία κατά των γυναικών συνιστά παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δεν μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει πολιτικών, θρησκευτικών ή πολιτιστικών λόγων,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ είναι απολύτως αφοσιωμένη στην προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών στην εξωτερική της πολιτική,

- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα διεθνή νομικά πρότυπα που προασπίζουν και προστατεύουν τα δικαιώματα των γυναικών πρέπει να συνιστούν τον ακρογωνιαίο λίθο όλων των διμερών σχέσεων, ιδίως αυτών που αφορούν τρίτες χώρες με τις οποίες η ΕΕ έχει συνάψει συμφωνίες σύνδεσης και συνεργασίας,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι συνεχίζει να αυξάνεται ο αριθμός των εκθέσεων σχετικά με την καταναγκαστική στέρωση γυναικών Ρομά σε κράτη μέλη, όπως επί παραδείγματι η πρόσφατη έκθεση του Δημόσιου Υπερμάχου των Δικαιωμάτων της Τσεχίας τον Δεκέμβριο 2005, η οποία διερεύνησε ισχυρισμούς για την καταναγκαστική στέρωση γυναικών Ρομά στην Τσεχική Δημοκρατία, καθώς και ότι το εν λόγω πρόβλημα της καταναγκαστικής στέρωσης στο πλαίσιο του φυλετικού διαχωρισμού εξακολουθεί να υφίσταται σε κράτη μέλη·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι άνω των 500 προσφύγων Ρομά φιλοξενούνται στους καταυλισμούς του Zitkovac, του Cesmin Lug και του Kablare στην περιοχή Μιτρόβιτσα του Κοσσυφοπεδίου, η οποία βρίσκεται σε έδαφος ευρέως μολυσμένο με μόλυβδο, όπως καταγγέλθηκε από την εισαγγελία του Κοσσυφοπεδίου τον Αύγουστο του 2005· λαμβάνοντας υπόψη ότι έχουν αναφερθεί πολυάριθμα κρούσματα ασθενειών, όπως η περίπτωση ενός 18χρονου μεταφραστή που εργαζόταν και στους τρεις καταυλισμούς και οποίος κατέστη παράλυτος ως αποτέλεσμα της δηλητηρίασης από μόλυβδο, και έχοντας υπόψη ότι μελέτες έδειξαν ότι η συγκέντρωση μολύβδου στο αίμα όλων των παιδιών και πολλών ενηλίκων στους καταυλισμούς ανέρχεται σε εξαιρετικά ανθυγιεινά επίπεδα,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι εξακολουθεί να υπάρχει εναντίωση σε πολλά κράτη μέλη κατά του πλουραλισμού και της πολυμορφίας, και ότι αυτή η τάση απειλεί τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα ιθαγένειας των μειονοτικών ομάδων και συντελεί στη συνεχιζόμενη περιθωριοποίηση μέσω της άρνησης πρόσβασης στην εκπαίδευση, τη στέγαση, την υγειονομική περίθαλψη, την επαγγελματική κατάρτιση και την απόκτηση δεξιοτήτων και την πολιτική συμμετοχή,
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι γυναίκες και τα κορίτσια είναι συνήθως τα κυριότερα θύματα των ενόπλων συγκρούσεων διαδραματίζοντας ταυτόχρονα βασικό ρόλο στη μετά πόλεμον ανοικοδόμηση της ειρήνης, η οποία περιλαμβάνει τη διευθέτηση των συγκρούσεων και τη διαχείριση των συγκρούσεων, τη διαδικασία συμφιλίωσης και αποκατάστασης, τη θέσπιση κανόνων και κατάλληλων κυρώσεων και την ανασυγκρότηση των αποδιοργανωμένων κοινωνιών· λαμβάνοντας υπόψη ότι το Συμβούλιο είναι αποφασισμένο να ενσωματώνει συστηματικά τη διάσταση του φύλου στην ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας και να συμπεριλαμβάνει γυναίκες σε όλες τις αποστολές του, τόσο στρατιωτικές όσο και μη στρατιωτικές (αστυνομία),
1. εκφράζει την οδυνηρή κατάπληξή του για το γεγονός ότι κάθε 3,06 δευτερόλεπτα ένας άνθρωπος πεθαίνει από την πείνα, στις αναπτυσσόμενες χώρες 10% των παιδιών πεθαίνουν από την πείνα πριν να φθάσουν στην ηλικία των πέντε ετών, το 20% του παγκόσμιου πληθυσμού ζει με λιγότερα από ένα δολάριο την ημέρα, 55 εκατομμύρια άνθρωποι στην Ευρωπαϊκή Ένωση -το 15% του πληθυσμού της ΕΕ- υποφέρουν από τη φτώχεια, το 55% των 16.000 ανθρώπων που μολύνονται από HIV/AIDS είναι γυναίκες και 6.000 παιδιά πεθαίνουν καθημερινώς από ασθένειες οι οποίες μπορούν να

προληφθούν μέσω της καλύτερης ποιότητας νερού και της υγιεινής, καθώς και για το μέγεθος της βίας που αποκαλύπτουν τα στατιστικά στοιχεία της Διεθνούς Αμνηστίας, σύμφωνα με τα οποία, το 2005, 6.000 γυναίκες υπεβάλλοντο κάθε μέρα στην Αφρική σε ακρωτηριασμό των γεννητικών τους οργάνων (συνολικά 135 εκατομμύρια), 15.000 γυναίκες επωλήθησαν με σκοπό τη σεξουαλική δουλεία στην Κίνα, 7.000 γυναίκες δολοφονήθηκαν κατά τη διάρκεια διαφωνιών για ζητήματα προίκας στην Ινδία και 600-800.000 γυναίκες σε όλο τον κόσμο και περισσότερες από 100.000 γυναίκες στην Ευρώπη ήταν θύματα σωματεμπορίας·

2. καλεί την Επιτροπή να λαμβάνει υπόψη και να παρακολουθεί συστηματικά, στα πλαίσια των συμφωνιών συνεργασίας και των συμφωνιών σύνδεσης με τρίτες χώρες, στα πλαίσια της παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας αλλά και της πολιτικής Γειτονίας, την επικύρωση και εφαρμογή των διεθνών συμβάσεων σχετικά με τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και τη νομική θέση της γυναίκας καθώς και την εφαρμογή της ισότητας ανάμεσα στις γυναίκες και τους άνδρες σε όλες τις πολιτικές και παροχές υπηρεσιών στις κοινωνίες των χωρών αυτών·
3. εκφράζει τον αποτροπιασμό του για το φαινόμενο των βάνανσων βασανισμών και θανατώσεων γυναικών (*feminicidios*) στη Λατινική Αμερική, τα περισσότερα κρούσματα του οποίου παρατηρούνται στο Μεξικό και τη Γουατεμάλα· καλεί την Επιτροπή να συμπεριλάβει το ζήτημα αυτό στους διμερείς διαλόγους και να υποβάλει συστάσεις ως απαραίτητη προϋπόθεση για την πρόοδο των διμερών σχέσεων·
4. καλεί την Επιτροπή, στο πλαίσιο των συμφωνιών συνεργασίας, σύνδεσης ή εταιρικής σχέσης με τρίτες χώρες, να παρακολουθεί συστηματικά τον σεβασμό από τρίτες χώρες εταίρους της «ρήτρας ανθρωπίνων δικαιωμάτων» των εν λόγω συμφωνιών και συγκεκριμένα, την καταπολέμηση των επιβλαβών παραδοσιακών πρακτικών οι οποίες παραβιάζουν τα δικαιώματα των γυναικών ή των παιδιών, και να λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα σε περίπτωση παραβίασης αυτών των διατάξεων·
5. επιμένει ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων των γυναικών όπως ορίζονται στο Σύμφωνο των Ηνωμένων Εθνών για τα Κοινωνικά και τα Οικονομικά Δικαιώματα καθώς επίσης και στις καθορισμένες μορφές τους στις αντίστοιχες συμβάσεις της ΔΟΕ πρέπει να παρακολουθείται από την Επιτροπή, το Συμβούλιο καθώς επίσης και από τις εθνικές κυβερνήσεις, και στο πλαίσιο εμπορικών συμφωνιών·
6. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να διασφαλίσουν την αποτελεσματική εφαρμογή της Δήλωσης του Πεκίνου και της Πλατφόρμας Δράσης προκειμένου να επιτύχουν τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας και να εξετάσουν τη δυνατότητα άρσης όλων των επιφυλάξεων σχετικά με τη CEDAW και την κύρωση του Προαιρετικού της Πρωτοκόλλου από όλα τα κράτη εταίρους· παροτρύνει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να ενθαρρύνουν περαιτέρω τις τρίτες χώρες να περιλάβουν ρητές διατάξεις στη νομοθεσία τους για τα δικαιώματα των γυναικών και να εγγυηθούν τον σεβασμό των δικαιωμάτων αυτών, καθώς και να εφαρμόσουν πολιτικές και μηχανισμούς που λαμβάνουν υπόψη τον παράγοντα φύλο προκειμένου να προωθήσουν τη μεγαλύτερη συμμετοχή των γυναικών στη λήψη αποφάσεων στον οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό β·ιο·
7. υπενθυμίζει ότι η οικονομική και η εμπορική πολιτική δεν είναι ουδέτερες από άποψη φύλου και ότι χρησιμοποιούνται μεροληπτικές πρακτικές στον τομέα παραγωγής αγαθών

και υπηρεσιών για την απόκτηση κερδών· υπενθυμίζει επίσης ότι η ευρωπαϊκή εμπορική πολιτική και τα εργαλεία πολιτικής προς τρίτες χώρες όπως η πρόσβαση στην αγορά και η εμπορική προώθηση υπόκεινται στη ρήτρα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και επομένως πρέπει οπωσδήποτε να μην συμβάλλουν σε μεροληπτικές πρακτικές·

8. ζητεί από την Επιτροπή να προσδώσει ιδιαίτερη προσοχή στις επενδύσεις της ΕΕ σε ζώνες μεταποίησης προς εξαγωγή προκειμένου να απαγορευτούν πρακτικές όπως ο έλεγχος των κυήσεων σε εταιρείες ευρωπαϊκής ιδιοκτησίας, και να προωθήσει την κατάργηση του ελέγχου των κυήσεων σε υπεργολαβικές εταιρείες καθώς επίσης και σε μη ευρωπαϊκές εταιρείες και καλεί τις ενεχόμενες εθνικές αρχές να προστατεύσουν δεόντως τα δικαιώματα των γυναικών·
9. είναι της γνώμης ότι η προώθηση και η προστασία των δικαιωμάτων των γυναικών πρέπει να συμπεριλαμβάνεται ρητά και συστηματικά στον πολιτικό διάλογο της ΕΕ με τρίτες χώρες με τις οποίες έχουν συναφθεί συμφωνίες συνεργασίας ή σύνδεσης· τονίζει, εν προκειμένω, την αναγκαιότητα να συσταθεί διαφανής μηχανισμός παρακολούθησης της ρήτηρας των συμφωνιών που αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα, ο οποίος θα λαμβάνει υπόψη τα δικαιώματα των γυναικών·
10. χαιρετίζει το γεγονός ότι η προστασία των υπέρμαχων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχει χαρακτηριστεί ως προτεραιότητα στο πλαίσιο των τεσσάρων εκστρατειών τις οποίες θα εξαπολύσει η Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία για τη Δημοκρατία και τα Δικαιώματα του Ανθρώπου· τονίζει τη σημασία του ρόλου των αποστολών και των αντιπροσωπειών της ΕΕ στην παρακολούθηση της κατάστασης των υπέρμαχων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε τρίτες χώρες· καλεί το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη να αναλάβουν πρωτοβουλίες για την προστασία των υπερμάχων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και συγκεκριμένα των γυναικών υπερμάχων, στο πλαίσιο των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ σχετικά με την προστασία των υπερμάχων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·
11. ζητεί από την Επιτροπή, το Συμβούλιο και την διεθνή κοινότητα εν γένει να δώσουν αυξημένη προσοχή στον αντίκτυπο των καταστάσεων συγκρούσεων στις πιο ευπαθείς ομάδες της κοινωνίας και συγκεκριμένα τις γυναίκες και τα παιδιά, και ιδίως σε αυτούς που ανήκουν σε εθνοτικές, γλωσσικές και/ή θρησκευτικές μειονότητες· καταδικάζει τη χρήση χιλιάδων παιδιών στρατιωτών και τονίζει ότι τα κορίτσια είναι ιδιαίτερα ευάλωτα όσον αφορά τη βία και τη σεξουαλική εκμετάλλευση ως θύματα καταναγκαστικής πορνείας ή καταναγκαστικού γάμου·
12. καταδικάζει τη χρήση του βιασμού ως όπλο πολέμου και συνιστά στην Επιτροπή και τη Διεθνή Κοινότητα στο σύνολό της να συνεχίσει να επιμένει ότι η χρήση του βιασμού κατά τη διάρκεια του πολέμου συνιστά παραβίαση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων· αναγνωρίζει τον αντίκτυπο των μαζικών βιασμών που καθιστούν τις γυναίκες ευάλωτες σε μόλυνση από HIV/AIDS·
13. παροτρύνει την Επιτροπή να αναγνωρίσει τον μείζονα ρόλο που διαδραματίζουν οι γυναίκες στη μετά τον πόλεμο εγκαθίδρυση της ειρήνης, να υποστηρίξει γυναικείες πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στο να τεθεί τέρμα σε ένοπλες συγκρούσεις και να επιτευχθεί συμβολή στη διευθέτηση και διαχείριση των συγκρούσεων, καθώς και να επικεντρώσει τα μέσα συνεργασίας που διαθέτει στην προστασία δραστηριοτήτων όπως η "Ruta Pacífica de las Mujeres" στην Κολομβία και το κίνημα γυναικών του Νταρφούρ·

14. χαιρετίζει με ικανοποίηση τις δραστηριότητες που αναπτύσσονται στο πλαίσιο της διεθνούς εκστρατείας Τέλος στον Γυναικείο Γεννητικό Ακρωτηριασμό, η οποία χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία για τη Δημοκρατία και τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, και προτρέπει την Επιτροπή να προβεί σε περαιτέρω χρήση των δυνατοτήτων της εν λόγω πρωτοβουλίας προκειμένου να αντιμετωπίσει και άλλες μορφές βίας κατά των γυναικών, ιδιαίτερα την εμπορία, καθώς επίσης να αναπτύξει μέτρα για την ενίσχυση των δικαιωμάτων των γυναικών και της θέσης τους στην κοινωνία·
15. καλεί την Επιτροπή να ολοκληρώσει, το συντομότερο δυνατόν, την αξιολόγηση της εφαρμογής, από τα κράτη μέλη, της ευρωπαϊκής νομοθεσίας που σχετίζεται με την εμπορία ανθρώπων· προτρέπει την Επιτροπή και το Συμβούλιο να βελτιώσουν και να εντείνουν τη συνεργασία με ευρωπαϊκούς και διεθνείς οργανισμούς που συμμετέχουν στην καταπολέμησης της εμπορίας και της εκμετάλλευσης ανθρώπων·
16. καλεί την Επιτροπή να αναλάβει δράση κατά της πείνας, η οποία υπονομεύει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και περιορίζει την άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, λαμβανομένων ιδιαίτερα υπόψη των ανησυχητικών δεδομένων που επισημαίνουν το γεγονός ότι, από σήμερα έως το 2015 και εάν δεν προκύψουν άμεσα πρόσθετες επενδύσεις, 600 εκατομμύρια άνθρωποι - η πλειονότητα των οποίων θα είναι γυναίκες και παιδιά - θα υποφέρουν από πείνα·
17. καλεί τα κράτη μέλη τα οποία είναι γνωστό ότι εφαρμόζουν την καταναγκαστική στείρωση να καταργήσουν αυτήν την πρακτική μέσω προσπαθειών επιβολής του νόμου και να αναπτύξουν μηχανισμούς αποζημίωσης·
18. απαιτεί την κατάλληλη μετεγκατάσταση, σε ασφαλέστερους καταυλισμούς, των 500 προσφύγων Ρομά που ευρίσκονται στην άκρως μολυσμένη από μόλυβδο περιοχή της Μιτρόβιτσα του Κοσσυφοπεδίου· επιστά την προσοχή στον προσωρινό και προσφάτως ανακαινισμένο καταυλισμό Osterode, της γαλλικής KFOR, που θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως προσωρινή λύση· καλεί το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τα ενεχόμενα κράτη μέλη να παράσχουν επαρκείς χρηματοδοτικούς πόρους για μετεγκατάσταση στον τόπο καταγωγής· τονίζει την ανάγκη επιβολής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ενώ θα συνεχίζεται η διαδικασία σταθεροποίησης και σύνδεσης·
19. καλεί την Επιτροπή να θεσπίσει μέθοδο αξιολόγησης για να εξασφαλίσει αποτελεσματική νομική προστασία μέσω των οδηγιών 2000/43/EK του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 2000¹ και 2000/78/EK της 27ης Νοέμβριου 2000² ως εργαλείων για τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων ιθαγένειας των μειονοτήτων, να διασφαλίσει την πρόσβαση στην εκπαίδευση, τη στέγαση, την υγειονομική περίθαλψη, την επαγγελματική κατάρτιση και την πολιτική συμμετοχή, και να επιβάλει την εφαρμογή της νομοθεσίας κατά των διακρίσεων.

¹ EE L 180 της 12.7.2000, σελ. 22.

² EE L 303 της 2.12.2000, σελ. 16.

EXPLANTORY STATEMENT

Introduction

Violence against women has many faces and places. Violation of women's rights is one of its multiple aspects. Be it an attack on the integrity of the person; be it women's exclusion from society's benefits through systematic lack of access to school and education; be it a lack of political rights where women are not allowed to vote, to drive cars or to accede to certain positions; be it war and finally discrimination as an outflow of the economic system - in each of the cases the state violates its obligation to protect women according to the two International Covenants of Human Rights, Humanitarian Law and other International Conventions.

The EU strongly supports the work made by the United Nations with regard to the promotion of women's rights. In this regard, Council and the Commission must set up as priorities the lifting of all reservations to the Convention on the Elimination of all forms of Discrimination against women (CEDAW) and the ratification of the CEDAW's optional protocol by all partner states

Violation of women's rights

Violence against women is one of the most widespread and pervasive human rights violations. It cuts across cultural, regional, religious and human rights boundaries.

Between 600,000 and 800,000 women are victims of trafficking throughout the world each year. Women are recruited on false pretenses, coerced, transported, and bought and sold for a range of exploitative purposes including sex tourism and forced marriage. Women who are trafficked for sexual exploitation are often sexually abused and raped to break them mentally and emotionally, in order to force them into sex work. Despite the risks of HIV/AIDS, women are often punished for refusing unprotected sex. Trafficking and forced prostitution is internationally recognized as a human rights violation, with the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women specifically requiring to "suppress all forms of traffic in women and exploitation of prostitution of women".

Thousands of girls are targeted for mutilation each day. Two million girls a year are at risk - approximately 6,000 per day. Although it is predominantly practiced in twenty-eight North-African countries, FGM is not inherent to any nation or religion. Genital mutilation is a practice that compounds unspeakable violence against women and young girls with discrimination, repression and inequality.

Violation of Women's Rights in social and economic spheres

Women have a higher incidence of poverty than men; their poverty is more severe than that of men; and increasing numbers of women are poor. While globalization has opened up opportunities for women, it has also had negative effects. It has left more and more women trapped on the margins of society.

Salary differences and abuse of unskilled, traditionally non-unionised and often very young female workforce as a factor for maximising profits is common practice in export processing zones (EPZ). The EU should pay particular attention to the establishment and use of EPZ in its foreign trade policy in general and particularly in its bilateral trade agreements. The high record of mainly young women tortured and killed in areas of EPZ, such as in Mexico and Guatemala, without any serious police investigation and judicial persecution should quickly lead to discussion and the adoption of mandatory recommendations at the level of established political dialogues and Joint Councils between the EU and the concerned third countries.

Women in armed conflict and peace promotion

Wars are fought by men but in every armed conflict women are the worst **victims**. Not only

that they lose their **husbands**, children and everything, they are systematically considered as 'tools of war' and for that reason the victim of rape and forced prostitution. Such actions should not only be considered as a human rights violation but as a war crime to be sanctioned heavily and put to an end.

Nevertheless, women have been and are also **actors** in the efforts to prevent and end war and come to reconciliation, rehabilitation, the end of impunity, and rebuilding disrupted societies. The women of Colombia, as well as the women in the Balkan, all over Africa, in the Philippines and many more regions of our planet demonstrate the value of women and female values to promote peace. In Europe women have always played and are playing a remarkable role in peace movements both in numbers as well as in quality to protest and end wars. From their stories the males of this world are forced to learn in the end and give up their guns and rifles. There is strong evidence that wherever women take over political, economical and intellectual roles which thus far were monopolised by their fellow men, the culture of endless violence can be transformed more successfully into a long lasting culture of peace, dialogue and co-operation. For that reason all efforts of the Commission must be strengthened which recognise these values and support women's groups wherever they enter the peace-process. It must also be welcomed that recently the Council has courageously recognised that a gender perspective must systematically be made part of the EU Security and Defence Policy (ESDP) and that in all missions women must act as leaders as well as participants.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Τίτλος	Ετήσια Έκθεση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ανά τον Κόσμο (2005) και την πολιτική της ΕΕ επί του θέματος
Αριθμός διαδικασίας	2005/2203(INI)
Επιτροπή αρμόδια επί της ουσίας	AFET
Γνωμοδότηση της Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	FEMM 19.1.2006
Ενισχυμένη συνεργασία - ημερομηνία αναγγελίας στην ολομέλεια	
Συντάκτης(τρια) γνωμοδότησης Ημερομηνία ορισμού	Raül Romeva i Rueda 23.11.2005
Συντάκτης(τρια) γνωμοδότησης που αντικαταστάθηκε	
Εξέταση στην επιτροπή	21.2.2006
Ημερομηνία της έγκρισης	21.2.2006
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 21 -: 0 0: 1
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Věra Flasarová, Claire Gibault, Lissy Gröner, María Esther Herranz García, Livia Járóka, Ρόδη Κράτσα-Τραγκαροπούλου, Urszula Krupa, Astrid Lulling, Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου, Raül Romeva i Rueda, Amalia Sartori, Eva-Britt Svensson, Anna Záborská
Αναπληρωτής(ές) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Mary Honeyball, Christa Kläß, Karin Resetarits, Heide Rühle, Marta Vincenzi
Αναπληρωτής(ές) (άρθρο 178, παρ. 2) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	
Παρατηρήσεις (πληροφορίες που διατίθενται σε μία μόνο γλώσσα)	

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Τίτλος	Ετήσια Έκθεση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ανά τον Κόσμο (2005) και την πολιτική της ΕΕ επί του θέματος		
Αριθ. διαδικασίας	2005/2203(INI)		
Επιτροπή αρμόδια επί της ουσίας Ημερομηνία αναγγελίας στην ολομέλεια της έγκρισης εκπόνησης	AFET 17.11.2005		
Γνωμοδοτική(ές) επιτροπή(ες) Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	FEMM 19.1.2006		
Αποφάσισε να μη γνωμοδοτήσει Ημερομηνία της απόφασης			
Ενισχυμένη συνεργασία Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια			
Εισηγητής(ές) Ημερομηνία ορισμού	Richard Howitt 28.10.2005		
Εισηγητής(ές) που αντικαταστάθηκε(καν)			
Εξέταση στην επιτροπή	20.2.2006	13.3.2006	19.4.2006
Ημερομηνία έγκρισης	20.04.2006		
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ 53 - 4 0 0		
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Angelika Beer, Παναγιώτης Μπεγλίτης, Bastiaan Belder, Monika Beňová, André Brie, Elmar Brok, Paul Marie Coûteaux, Γιώργος Δημητρακόπουλος, Camiel Eurlings, Ana Maria Gomes, Richard Howitt, Jana Hybášková, Jelko Kacin, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Cecilia Malmström, Francisco José Millán Mon, Philippe Morillon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Βαρόνη Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Hubert Pirker, Paweł Bartłomiej Piskorski, Michel Rocard, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Emil Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Gitte Seeberg, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Antonio Tajani, Paavo Väyrynen, Ari Vatanen, Karl von Wogau, Luis Yañez-Barnuevo García, Josef Zieleniec		
Αναπληρωτής(ές) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Laima Liucija Andrikienė, Irena Belohorská, Carlos Carnero González, Alexandra Dobolyi, Hélène Flautre, Michael Gahler, Kinga Gál, Milan Horáček, Tunne Kelam, Eija-Riitta Korhola, Ģirts Valdis Kristovskis, Miguel Angel Martínez Martínez, Αθανάσιος Παφίλης, Inger Segelström		
Αναπληρωτής(ές) (άρθρο 178, παρ. 2) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία			
Ημερομηνία κατάθεσης	2.5.2006		
Παρατηρήσεις (πληροφορίες που διατίθενται σε μία μόνον γλώσσα)			

